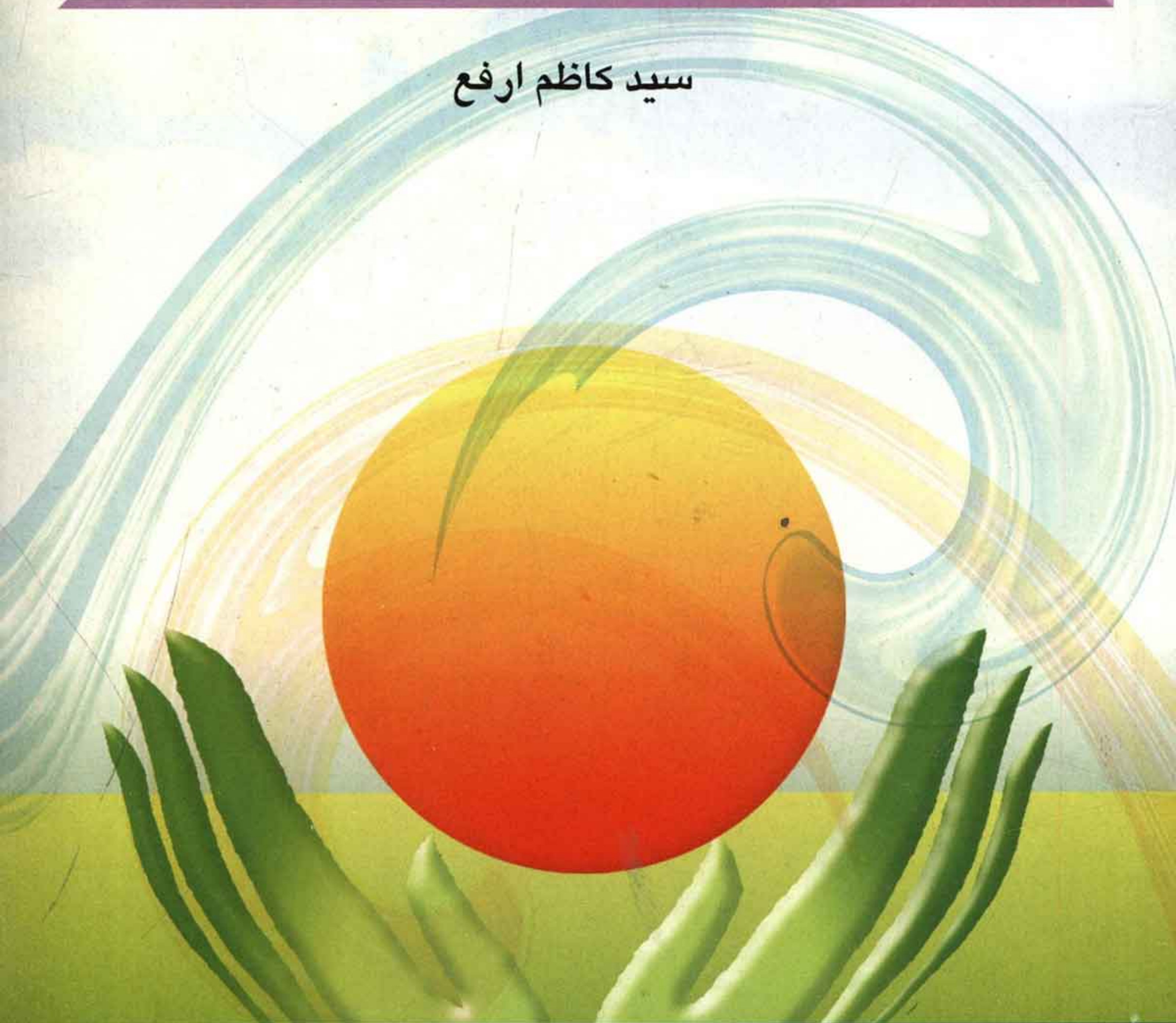

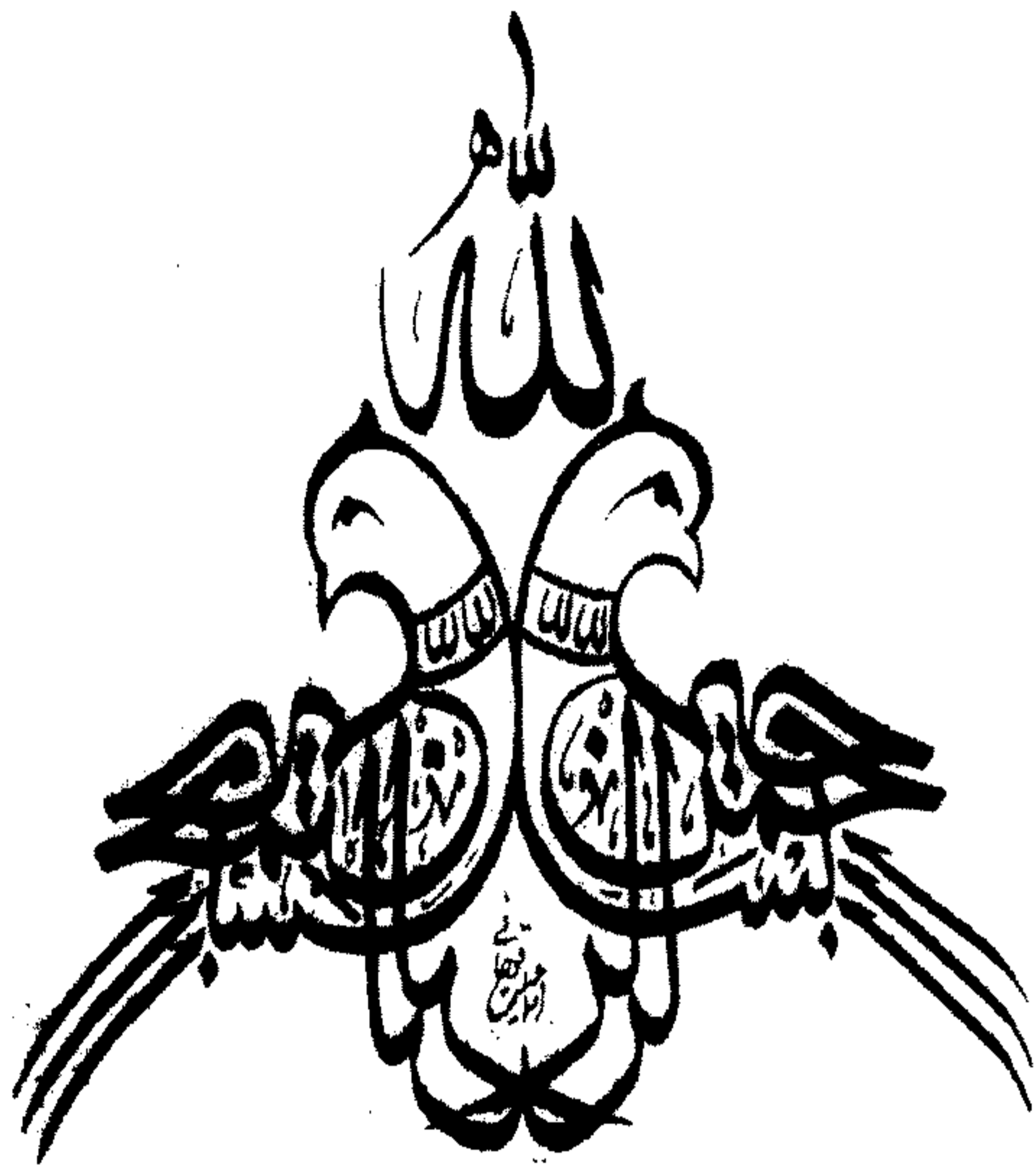
(عجل الله تعالى فرجه الشريف)

شُناخت ابا صالح المهدی

در آموزه‌های دعا و زیارات

سید کاظم ارفع

شناخت ابی‌صالح المهدی (عج)

در آموزه‌های دعا و زیارت

مؤلف: سید کاظم ارفع

سرشناسه: ارفع، کاظم، ۱۳۲۳.
 عنوان و نام پدیدآور: شناخت اباصالح المهدی (عج) در آموزه های دعا و زیارت/مؤلف کاظم ارفع.
 مشخصات نشر: تهران. فیض کاشانی. ۱۳۸۶.
 مشخصات ظاهری: ۲۷۲ ص.
 شابک: ۲۰۰۰۰ ریال
 وضعیت فهرست نویسی: فیبا
 موضوع: محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق.
 موضوع: محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. کتابهای دعا.
 موضوع: دعاها.
 رده بندی کنگره: ۱۳۸۶. ۹ ش ۴ الف / ۵۱ BP
 رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۹
 شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۵۱۶۶۲

شناخت اباصالح المهدی (عج) در آموزه های دعا و زیارت

نویسنده: سید کاظم ارفع
 چاپ: ذکر
 ویراستار: مهر جردی
 صحافی: آلاله آبی
 تیراژ: ۳۵۰۰ جلد
 چاپ اول ۱۳۸۷
 تنظیم و صفحه آرائی: شبیم صحرائی
 حروفچینی: کلبه فرهنگ
 ناشر: فیض کاشانی

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، پیچ شمیران،
 خیابان صفی علیشاه، بعد از چهارراه هدایت، پلاک ۱۶۲ و ۱۶۴
 شماره تماس: ۷۷۵۲۳۰۰۹-۷۷۵۳۵۶۱۲-۷۷۵۲۸۷۹۳
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۰۳-۱۴۷-۲

قیمت ۲۰۰۰ تومان

فهرست کتاب

- ۱۱ پیش سخن رابطه با امام (عج)
- ۱۴ بهترین گزینه
- ۱۸ امکان دیدار حضرت (عج)
- ۱۹ آسیب شناسی ارتباط و دیدار
- ۲۱ دشمن در کمین
- ۲۳ دُعا
- ۲۷ دعای عهد درخواست دیدار
- ۲۸ آبادانی شهرها و حیات تازه
- ۳۲ تحقق مدینه فاضله
- ۲۴ نورالهی و هادی امت و فرج مؤمنین
- ۳۵ روز جمعه و توقع ظهور
- ۴۰ کریم از فرزندان با کرامت
- ۵۸ استغاثه به حضرت صاحب زمان
- ۶۰ ظاهر کننده دین خدا
- ۶۱ آموزنده احکام قرآن
- ۶۳ پاک کننده زمین
- ۶۵ عدالت گستر
- ۶۴ عزت بخش مؤمنین

- ۶۸ سرکوب کننده ستمگران
- ۷۰ او به وسعت همه جهان هادی است
- ۷۸ زیارت آل یس
- ۸۰ دعوت کننده و مبین آیات الهی
- ۸۲ باب الله و نگهبان دین خدا
- ۸۴ تالی و بازگو کننده مقصود آیات
- ۸۵ بقیة الله
- ۹۰ نوری که خدا نخواست خاموش شود
- ۹۲ طول عمر حضرت (عج)
- ۹۳ یاد و ذکر او
- ۹۵ او وعده الهی برای همه امتهاست و جهانی ش ۹۵ دن
- ۹۸ حکومتش
- ۱۰۸ اتفاق کلمه و وحدت به دست او انجام می گیرد
- ۱۰۹ دعایی دیگر در اعمال روز جمعه
- ۱۰۹ امام علیه السلام منصور به رعب است
- ۱۱۴ اعتدال از اهداف دولت کریمه است
- ۱۱۸ پیروانش به آن حضرت ملحق می شوند
- ۱۲۱ دعا و صلوات مشهور حضرت
- ۱۲۴ دعای افتتاح
- ۱۲۶ ولی امر روحی له الفداء
- ۱۲۹ خلیفه خدا روی زمین و مصداق آیه ۵۵ سوره نور
- ۱۳۲ دولت کریمه حضرت (عج)
- ۱۳۷ پاکسازی زمین از وجود ستم و ستمگران
- ۱۳۷ احیاء دوباره احکام اسلام
- ۱۳۸ تحول اقتصادی و ایجاد رفاه برای تمام طبقات جامعه

- ۱۴۶..... استجابت دعا به وسیله امام زمان علیه السلام
- ۱۴۸..... او شفای سینه‌های دردمندانست
- ۱۵۲..... از غیبت آن بزرگوار به خدا شکایت بریم
- ۱۵۶..... زیارت عاشورا
- ۱۵۸..... خونخواهی امام حسین علیه السلام
- ۱۵۹..... شعار یا لثارت الحسین علیه السلام
- ۱۵۹..... دعای دیگر سرداب
- ۱۶۱..... علم امام علیه السلام
- ۱۷۴..... او کلمة الله است
- ۱۷۵..... خورشید خورشیدها
- ۱۷۸..... مهدی روی زمین و چشمه دین
- ۱۸۱..... وجه خدا
- ۱۸۳..... دعای قنوت ابا صالح المهدی (عج)
- ۱۹۰..... دعای معرفت
- ۱۹۷..... احیاء قرآن بدست او
- ۱۹۸..... احیاء دل‌های مرده به برکت او
- ۲۰۱..... زیارتی دیگر درباره آن حضرت
- ۲۰۳..... ولایت او سبب قبولی اعمال
- پیشوای مسیح علیه السلام و اقتدای مسیح به امام
- ۲۰۸..... زمان روحی له الفداء
- ۲۱۵..... دعای ندبه
- ۲۱۶..... آقا کجا سکونت دارد؟
- ۲۱۷..... آیا زن و فرزند دارد؟
- ۲۱۹..... نعمت دیرینه یا نعمت ولایت
- ۲۲۴..... راه رسیدن و تلاقی با او

- ۲۲۶ راهیابی به اوست
 ۲۲۶ او یادآور رسول الله صلی الله علیه وآله است
 ۲۲۸ او پناه و مایه قوت ماست
 جامعترین دعایی که امام زمان علیه السلام در حق ما
 ۲۳۰ کرده است
 ۲۳۵ دعا اسلحه مؤمن
 ۲۴۴ زیارت نواب امام زمان علیه السلام
 ۲۴۶ عثمان بن سعید
 ۲۴۸ ابو جعفر محمد بن عثمان
 ۲۴۹ حسین بن روح نوبختی
 ۲۵۰ علی بن محمد سمري
 زیارت امام عصر (عج) در حرم مطهر امام رضا علیه
 ۲۵۴ السلام
 ۲۵۵ شریک القرآن به چه معناست
 ۲۵۷ امام انسان و جنیان
 ۲۵۹ زیارت شب نیمه شعبان
 ۲۶۴ مولود نیمه شعبان
 ۲۶۵ درخواست درک ظهور حضرت (عج)
 ۲۷۰ دعا برای ظهور حضرت بعد از نماز ظهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رابطه با امام (عج)

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ » آل عمران ۲۰۰

شما که ایمان دارید، صبری کنید و ثبات ورزید و رابطه برقرار کنید و از خدا بترسید شاید رستگار شوید.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام درباره آیه فوق فرمود:
 اصْبِرُوا عَلَى مَصَائِبِكُمْ وَصَابِرُوا عَلَى دِينِكُمْ وَرَابِطُوا
 لِإِمَامِكُمْ « اختصاص ص ۱۴۲

در مصیبت‌ها صبر کنید و در دین خدا پایدار باشید و با امام خود رابطه برقرار کنید.

برای برقراری رابطه با امام علیه السلام راههای فراوانی وجود دارد که از جمله توجه به مضامین و فرازهای دعاها و زیاراتی است که از طریق محمد و آل علیهم السلام به دست ما رسیده است.

اگر دوستان و ارادتمندان به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه دقت بیشتری به دعاها و زیارتهای مشهور و غیر مشهور مربوط به آن گرامی نمایند، خواهند دید عالیترین مضامین و عبارات در شناخت مولایمان سلام الله علیه در همین دعاها و زیارات یافت می‌شود.

امام‌شناسی یک تکلیف است و بقی تفاوتی به ان مساوی با کفر و مردن به مرگ جاهلیت .

چنانکه رسول‌الله صلی الله علیه و آله فرمود: « مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَعْرِفُ إِمَامَهُ مَاتَ مِثَّةَ جَاهِلِيَّةٍ » بحار ج ۲۳ ص ۸۸

هر که بمیرد و امام خود را نشناخته باشد به مرگ جاهلیت مرده است.

جالب است که بعضی سراغ امام معصوم و منصوب شده خدا و رسول نمی‌روند و با مثل حجاج بن یوسف بیعت می‌کنند آنها نیز مرگ جاهلیت دارند چون امام زمان خود را نشناختند.

این مطلبی است که ابن ابی الحدید در شرح نهج البلاغه جلد ۱۳ ص ۲۴۲ نقل می‌کند: «عبدالله بن عمر از بیعت با علی علیه‌السلام سرباز زد ولی برای بیعت با عبدالملک شبانه در خانه حجاج را کوبید تا مبادا آن شب را بی امام به سر برد.»

از این رو بود که او از پیامبر صلی الله علیه و آله روایت کرده بود که فرمود: هر که بدون داشتن امام و پیشوایی بمیرد به مرگ جاهلی مرده است. حجاج چنان او را حقیر و خوار شمرد که پای را از بستر بیرون آورد و گفت: برای بیعت دستت را به همین بزن!

شناخت
بیعت رسول

شناخت امام زمان (عج) منافع و بهره‌های زیادی دارد زیرا که وجود آن حضرت ریشه همه خوبیها و راه رسیدن به خدا و دین ناب محمدی صلی الله علیه و آله است.

پیامد شناختن و نشناختن امام علیه السلام از زبان امام صادق علیه السلام:

«الْإِمَامُ عَلِمُ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَبَيْنَ خَلْقِهِ، فَمَنْ عَرَفَهُ كَانَ مُؤْمِنًا، وَمَنْ أَنْكَرَهُ كَانَ كَافِرًا» بحار ج ۲۳ ص ۳۲

امام راهنمای میان خداوند عزوجل و آفریدگان اوست، هر که او را بشناسد مؤمن است و هر که منکرش شود کافر.

درباره شناخت حضرت مهدی روحی له الفداء به طور خاص از امام حسن عسکری علیه السلام در پاسخ به پرسش از حجت و امام بعد از ایشان اینگونه نقل شده که فرمود: «ابنای محمد، وهُوَ الْإِمَامُ وَالْحُجَّةُ بَعْدِي، مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْهُ مَاتَ مِثَّةَ جَاهِلِيَّةٍ. أَمَا إِنْ لَهْ غَيْبَةٌ يَحَارُ فِيهَا الْجَاهِلُونَ، وَيَهْلِكُ فِيهَا الْمُبْطِلُونَ، وَيَكْذِبُ فِيهَا الْوَقَاتُونَ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَكَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى الْأَعْلَامِ الْبَيْضِ تَخْفِقُ فَوْقَ رَأْسِهِ بِنَجْفِ الْكُوفَةِ» بحار ج ۵۱ ص ۶۵

فرزندم محمد، اوست امام و حجت پس از من، هر که بمیرد و او را نشناسد به مرگ جاهلی مرده است.

بدانید که او را غیبتی است که جاهلان درباره آن سرگشته شوند و باطل‌گرایان به نابودی افتند. کسانی

که (برای ظهور او) زمان تعیین کنند دروغ گویند. پس از آن غیبت، ظهور می‌کند گویی پرچمهای سفید را می‌بینم که در نجف کوفه بر فراز سر او در اهتزازند.

بهترین گزینه:

آسانترین و بهترین گزینه شناخت امام عصر علیه السلام فرورفتن و مطالعه دقیق و عمیق خطابهایی است که در دعا و زیارت به آن نازنین داریم.

اگر تاکنون نسبت به این موضوع ارزشمند بی تفاوت بوده‌اید با یک اراده قاطع و تصمیم جدی دعاها و زیارتهایی که درباره آن گرامی خوانده‌اید دوباره خوانی کنید، با این تفاوت که توجه به معنا و مفاهیم گرانبدر آنها نمایید. خواهید دید که دلتان به نور ولایت آن عزیز بیش از پیش روشن می‌شود و معرفت و آگاهی شما به منزلت و مقام آن بزرگوار افزون خواهد شد.

محال است کسی طالب حضرت بقیه الله ارواحنا فداه باشد و از شناخت او محروم باشد بالاخره به اندازه ظرف فکری و گنجایش دلش آقا را خواهد شناخت.

امیر مؤمنان علی علیه السلام فرمود: «مَنْ طَلَبَ شَيْئًا نَالَهُ أَوْ بَعِضَهُ» غررالحکم، کسی که در جستجوی چیزی باشد به تمام آن یا مقداری از آن می‌رسد.

مهم آن است که گم‌شده ما شناخت ابا صالح المهدی
سلام الله علیه باشد، بنابراین تلاش ما بی ثمر نخواهد
بود.

سفارش جناب محمد بن عثمان دومین نایب خاص
امام عصر (عج) به احمد بن ابراهیم در برابر
درخواستی که از ایشان کرده، این است: « **تَوَجَّهْ إِلَيْهِ**
بِالزِّيَارَةِ » بحار ج ۵۳ ص ۱۷۴

به سوی حضرت به وسیله این زیارت (ظاهراً دعا و
زیارت ندبه باشد) توجه نما.

از این بیان و سفارش نایب خاص مولایمان روحی له
الفداء می توان استفاده کرد که به وسیله دعاها و
زیارات که ارتباط به آن گرامی دارد، انسان می تواند
تا حدی به مقام و منزلت آن حضرت پی ببرد و قلب
و باطن خود را به طرف حضرت بقیه الله علیه السلام
جذب و جذب نماید.

باور کنیم که امام زمان (عج) ما را زیر نظر دارد

ابو بصیر می گوید: با امام باقر علیه السلام وارد مسجد
شدم و مردم در حال رفت و آمد بودند، امام
علیه السلام (خود را از دیندگان مردم غایب نمودند به
من فرمودند:

از مردم پرس آیا مرا می بینند؟ من با هر کس ملاقات
کردم و از او سؤال کردم که آیا امام باقر علیه السلام
را دیدی؟ می گفت: نه، تا فردی نابینا به نام ابوهارون

وارد شد. امام علیه السلام فرمودند: از این مرد سؤال کن. به او گفتم: آیا امام باقر علیه السلام را دیدی؟ ابوهارون در جواب گفت: مگر ایشان اینجا نایستاده‌اند؟

ابوبصیر گفت: از او سؤال کردم تو از کجا از این مطلب آگاه شدی؟

ابوهارون گفت: چگونه به آن علم و آگاهی پیدا کنم و حال آن که امام علیه السلام نوری است آشکار.

آنگاه ابوبصیر می‌گوید: شنیدم که امام باقر علیه السلام به مردی از اهل آفریقا می‌فرمود: حال راشد چگونه است؟ او گفت: از آفریقا که خارج شدم او زنده و سالم بود و به شما سلام می‌رساند.

امام باقر علیه السلام فرمودند: خداوند او را رحمت کند. مرد آفریقایی گفت: او مرد؟! امام علیه السلام فرمودند: آری. او پرسید در چه زمانی؟ فرمود: دو روز بعد از خارج شدن تو از آفریقا مرد. گفت: به خدا قسم راشد نه مریض بود و نه هیچ گونه دردی داشت!

امام علیه السلام فرمود: مگر هرکس که می‌میرد به خاطر مرض یا درد می‌میرد؟ ابوبصیر گفت: از امام علیه السلام پرسیدم: این مرد آفریقایی کیست؟

فرمود: دوست ما و محبّ خاندان ما است. آنگاه امام علیه السلام فرمود: «أَتَرُونَ أَنَّهُ لَيْسَ لَنَا مَعَكُمْ أَعْيُنٌ نَاطِرَةٌ، أَوْ أَسْمَاعٌ سَامِعَةٌ، لَبِئْسَ مَا رَأَيْتُمْ، وَاللَّهِ لَا يَخْفَى

عَلَيْنَا شَيْئٌ مِنْ أَعْمَالِكُمْ فَأَخْضَرْنَا جَمِيعاً وَاعْوَدُوا
أَنْفُسَكُمْ الْخَيْرَ وَكُونُوا مِنْ أَهْلِهِ فَإِنِّي بِهَذَا أَمْرٍ وَثِدِي وَ
شِيعَتِي» بحار ج ۴۶ ص ۲۴۳.

آیا معتقدید برای ما با شما، چشمانی نظاره‌گر و گوش‌هایی شنوا وجود ندارد؟ چقدر بد است آنچه به آن عقیده دارید، به خدا قسم بر ما هیچ چیزی از اعمال شما پنهان نیست.

پس همه، ما را حاضر در نزد خود بدانید و نفس‌های خود را به کارهای پسندیده عادت دهید و اهل کارهای نیک شوید تا این حقیقت را بشناسید. آنگاه امام علیه‌السلام فرمود: من فرزندان و شیعیان خود را به آنچه گفتم امر می‌کنم.

این روایت ثابت می‌کند که همه ما زیر نظر مولایمان امام عصر اروحنا فداه هستیم و چیزی از اعمال ما از سمع و نظر آن گرامی پنهان نیست.

وقتی در زیارت روز جمعه خطاب به حضرت عرض می‌کنیم «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ» «سلام بر تو ای دیده‌بان خدا در بین خلق خدا» یعنی اعمال و رفتار ما را می‌بیند. همان‌طور که اذن‌الله است، گفتار ما را می‌شنود و این باید برای ما یک باور شود که وجود نازنین حضرت بقیة‌الله علیه‌السلام یکی از شاهدان اعمال و رفتار ماست. در نتیجه از محضرش شرم و

حیا کنیم و کاری که قلب مطهرش را می آزارد انجام ندهیم.

حضرت ولی عصر سلام الله علیه در نامه ای به شیخ مفید فرمود: «فَانَا نَحِيْطُ عَلِمًا بِاَنْبِيَاءِكُمْ وَلَا يَعْزَبُ عَنَّا شَيْءٌ مِنْ اَخْبَارِكُمْ» احتجاج ج ۲ ص ۵۹۶

«ما بر اخبار و احوال شما، اگاهیم و هیچ چیز از اوضاع شما، بر ما پوشیده و مخفی نمی ماند».

امکان دیدار حضرت (عج):

بعضی استناد به نامه امام عصر روحی له الفدا به آخرین نایب خاص خود می کنند که فرمود: «مَنْ ادَّعَى الْمُشَاهَدَةَ قَبْلَ خُرُوجِ السُّفْيَانِي وَ الصَّيْحَةِ فَهُوَ كَذَّابٌ مُفْتَرٌ» بحار ج ۵۱ ص ۳۶۱. هر کس پیش از خروج سفیانی و صیحه آسمانی ادعای مشاهده آن گرامی را کند، دروغگو و افترا زننده است.

می گویند همین بیان حضرت دلیل بر این است که امکان دیدار امام علیه السلام نیست در حالی که گفتار آن بزرگوار نفی مشاهده است، در واقع نفی نیابت خاص حضرت و ثابت کردن این واقعیت که ظهور نخواهد بود مگر با خروج سفیانی و صیحه آسمانی، نه اینکه زوایت نخواهد بود. بنابراین هر کس ادعای مشاهده ظهور قبل از خروج سفیانی و صیحه آسمانی کند دروغگو است.

امام صادق علیه السلام به مفضل فرمود: « نمی بیند او را چشمی در وقت ظهور او، مگر این که همه چشم‌ها، او را خواهد دید. پس هر کس بگوید برای شما غیر این را، تکذیب کنید او را» بحار ج ۵۳ ص ۶.

روایت مؤید این سخن است که دیدار در وقت ظهور همگانی است و کسی حق ندارد ادعای مشاهده همراه با ظهور حضرت را بنماید مگر آنکه دو علامت حتمی اتفاق افتد و دیدار حضرت برای همه مقدور باشد.

نتیجه آنکه انسانهای صالح و لایق می‌توانند حضرت را زیارت کنند. گاه او را بشناسند و گاه بعد از پنهان شدن آن گرامی متوجه دیدار امام علیه السلام شوند.

گفتم که روی ماهت از ما چرا نهان است

گفتا تو خود حجابی؛ و نه رخ عیان است

آسیب شناسی ارتباط و دیدار:

هشدار به دوستان و ارادتمندان به امام زمان اروحنا فدا، که در عصر ما شیادان و مریدبازان بسیار شده‌اند که تحت نام شریف مولا و سرورمان امام عصر علیه السلام دکان باز کرده و برای آنکه چند روزی در این دنیا اسم و شهرتی پیدا کنند و عقده حقارت خویش و کمبودهای خود را جبران کنند ادعای ارتباط با آقا را می‌نمایند و عده‌ای ساده‌دل را دور خود جمع

می‌کنند و در واقع مردم را به خود دعوت می‌کنند نه وجود نازنین حضرت بقیةالله علیه السلام.

ارادتمندان و عاشقان حضرت مهدی روحی‌لله‌الفداء، بدانند همان‌طور که عرض کردم و روایت ابوبصیر را نقل کردم مولایمان همه ما را زیر نظر دارد و برای ارتباط با او نیاز به رفتن سراغ مدعیان دروغگو و آنهایی که دنبال فریب خلق هستند، نمی‌باشد. بلکه هر کس در هر شرایطی می‌تواند با خواندن دعاهای وارده و زیارت با امام خویش مستقیم سخن بگوید و با او گفتگو کند و نیاز به نسخه نویسی و ختم و چله نشینی‌هایی که بعضی مقدمه کار خود برای فریب خلق خدا قرار می‌دهند نیست.

به نظر حقیر دیدار یوسف زهرا امام مهدی سلام‌الله علیه نباید هدف نهایی ما باشد گرچه توفیق بزرگی است بلکه باید دنبال انجام وظیفه باشیم، واجبات را انجام دهیم، محرمات را ترک کنیم؛ بی‌شک دعای آن نازنین بدرقه ما خواهد بود و قلب مطهرش از ما راضی. چون بسیاری در عصر ائمه طاهرين عليهم السلام بودند و شبانه روز چندین بار امام زمان خود را می‌دیدند اما کمترین بهره معنوی را از آن بزرگواران نبردند بلکه بعضی از آنها جزء دشمنان و مخالفین ایشان بودند.

دشمن در کمین:

از آنجایی که عقیده به مهدویت و ظهور منجی، آینده روشن را برای بشریت ترسیم می‌کند و آینده روشن متعلق به پیروان مکتب حقه قرآن و عترت است، دشمن در کمین نشسته و با عناوین گوناگون در مقام تخریب این عقیده است.

به لطف پروردگار شاهدهیم که بسیاری از مردم ما بویژه جوانان در پی شناخت موضوع مهدویت و مسایل اطراف آن هستند، ولی از دیگر سنو دشمنان اندیشه‌های ضعیف و حرف و سخنهاى بی مبنا را داخل در حوزه معارف دینی ما کرده تا آنها را از اصل مطلب یعنی وجود مبارک حضرت بقیه الله علیه السلام و دولت کریمه‌اش دور کنند و با سطحی نگری مطلب را تمام نمایند.

بر ماست که هر کدام به اندازه بضاعت خویش ناب‌ترین مباحث مربوط به شناخت امام عصر روحی‌له الفداء را در سلسله نشست‌ها و کنگره‌ها و مجله‌ها و روزنامه‌ها و کتابهایمان به مشتاقان آن حضرت (عج) ارائه نماییم تا به خواست پروردگار خصومت و کینه‌ورزی دشمن بی‌ثمر گردد.

و در پایان لازم است به تشکیک و شبهه‌ای که این روزها بعضی افراد در جراید درباره مسجد مقدس جمکران ایجاد کرده‌اند عرض کنم که بر فرض که

حرف شما دربارهٔ سند مسجد درست باشد، آیا برگزاری عبادت مثل نماز استغاثه به حضرت ولی عصر روحی له الفداء، و نماز تحیت مسجد که برای تمامی مساجد استحباب دارد نیاز به سند جدید دارد.

اگر مسجد جمکران بنا بر دستور مستقیم امام زمان علیه السلام بنیان نشده باشد ولی بنام حضرت نام گذاری شده باشد مثل بسیاری از مهدیه‌ها و حسینیه‌ها که در سراسر کشور و حتی خارج کشور وجود دارد و مورد تکریم و احترام مردم است و مردم به خاطر انتساب این مراکز با اهل بیت علیهم السلام در این مکانها حضور می‌یابند و حاجت می‌گیرند و مراتب ارادت خود را به مولایشان اظهار می‌دارند، چه اشکال اعتقادی و شرعی دارد؟

گذشته از آنکه سیره عملی علما و مراجع تقلید گذشته و حال ما در رفتن به مسجد جمکران بوده و به قصد رجاء، حضور در چنین مراکزی کار پسندیده و از شعائر دین و مکتب تشیع است.

« وَ أَهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَ أَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّنَا، إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ . »

نیمه شعبان سالروز میلاد مصلح کل امام عصر روحی له الفداء

سال ۱۴۲۷

برابر با ۱۸ شهریور ۱۳۸۵

سید کاظم ارفع

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

دعای عهد:

امام صادق علیه السلام فرمود: « مَنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحاً بِهَذَا الْعَهْدِ كَانَ مِنْ أَنْصَارِ قَائِمِنَا، وَ إِنْ مَاتَ أَخْرَجَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ مِنْ قَبْرِهِ، وَأَعْطَاهُ اللَّهُ بِكُلِّ كَلِمَةٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَ مَحَاغَنَهُ أَلْفَ سَيِّئَةٍ » بحار الانوار ج ۹۴ ص ۴۲.

هرکس با این عهد، چهل روز به درگاه خداوند دعا کند از یاران قائم ما خواهد بود، و اگر هم پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خداوند در وقت ظهور او را از قبرش خارج خواهد ساخت. خداوند به ازای هر کلمه هزار حسنه به او عطا می کند و هزار خطا از کارنامه اعمالش محو می نماید.

۱. اللَّهُمَّ ارِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ:

خدایا به من نشان بده آن چهره زیبا و جذاب و روی نورانی و ستوده شده را. یکی از راههای دیدار با امام زمان روحی له الفداء، جلب رضایت پروردگار است چنانکه در حدیث معراج چنین وعده ای را خداوند تبارک و تعالی داده است.

به این حدیث با دقت توجه کنید « يَا أَحْمَدُ: فَمَنْ عَمَلَ بِرِضَايَ، أَلْزَمَهُ ثَلَاثَ خِصَالٍ أَعْرَفُهُ شُكْرًا لَا يُخَالِطُهُ الْجَهْلُ وَ ذِكْرًا لَا يُخَالِطُهُ النَّسِيَانُ وَ مَحَبَّةً لَا يُؤْثِرُ عَلَيَّ مَحَبَّتِي مَحَبَّةَ الْمَخْلُوقِينَ، فَإِذَا أَحَبَّنِي أَحْبَبْتُهُ وَ أَفْتَحُ عَيْنَ

قَلْبِهِ إِلَى جَلَالِي وَلَا أَخْفِي عَلَيْهِ خَاصَّةَ خَلْقِي» بحار ج
۷۴ ص ۲۸.

خداوند، به پیامبر صلی الله علیه و آله می فرماید: هر کس
به رضای من و آن چه من می خواهم، عمل کند و
وظایف اش را انجام دهد، من سه مطلب را به او
می دهم.

۱. شکری که آلوده به ناآگاهی نباشد.
۲. ذکری که فراموشی را دنبال نداشته باشد.
۳. عشق و محبتی که با محبت هیچکس عوض
نشود. هنگامی که مرا دوست بدارد من نیز او را
دوست می دارم و چشم دلش را به جلال و
عظمت خویش باز می کنم و بندگان خاص خود را
از او مخفی نمی کنم. عرض می کنیم که تحقیقاً
بالاترین و برترین بنده خاص خداوند، در این
زمان وجود نازنین امام عصر سلام الله علیه است.
اگر ما به رضای الهی عمل کنیم خداوند آن گرامی
را از ما مخفی نخواهد کرد.

دیدار با آن بزرگوار لیاقت و شایستگی می خواهد اگر
به تاریخ غیبت صغری و کبری مراجعه کنید خواهید
دید، امام روحی له الفدا به سراغ بسیاری از شایستگان
آمده است.

شیخ صدوق رحمة الله علیه در کتاب کمال السدین به
سند خود از احمد بن اسحاق نقل می کند که: من به

محضر مولایم امام حسن عسکری علیه السلام شرفیاب شدم می خواستم از امام و حجت خدا پس از آن حضرت سؤال کنم اما قبل از آنکه سخنی بگویم. آن حضرت فرمودند: ای احمد بن اسحاق! خداوند تبارک و تعالی از زمان خلقت آدم علیه السلام تا روز قیامت، هیچ گاه زمین را از حجت خود خالی نمی گذارد، زیرا به واسطه وجود مبارک حجت خدا، بلاها از زمین برطرف می شود و به واسطه وجود مبارک او باران نازل می شود و به واسطه او برکات زمین بیرون می آید.

سپس آن حضرت فرزندی در حدود سه سال را که صورتش مثل ماه می درخشید، به من نشان داد و فرمود: ای احمد بن اسحاق اگر آن احترام خاصی که تو نزد پروردگار عز و جل و نزد امامان معصوم (علیه السلام) داری نبود، این فرزندم (حضرت مهدی علیه السلام) را به تو نشان نمی دادم. او هم نام پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و هم کنیه او (ابوالقاسم) است و همان کسی است که زمین را پر از عدل و داد می فرماید آنچنان که پر از ظلم و جور شده باشد.

ای احمد بن اسحاق مثل او در این امت، مثل خضر علیه السلام در پنهان زیستی و ناشناس بودن بین مردم، و مثل ذوالقرنین (در قدرت و تسلط بر جهان) است. به خدا قسم که او حتماً از بین مردم خود غایب

خواهد شد و ناشناس زندگی خواهد کرد و در زمانی که او چنین زندگی می‌کند هیچ‌کس از هلاکت و گمراهی آن زمان نجات نخواهد یافت مگر کسی که خداوند عز و جل او را بر اعتقاد راسخ به امامت آن حضرت ثابت قدم نگاه دارد و او را به دعا کردن برای تعجیل در فرج آن حضرت موفق فرماید.

احمد بن اسحاق گفت: عرض کردم: ای مولای من، آیا علامتی در این فرزند هست که قلبم به آن مطمئن گردد؟ ناگاه آن فرزند با زبان عربی فصیح و کامل فرمود: *من بقية الله در زمین هستم و از دشمنان خدا انتقام می‌گیرم، ای احمد بن اسحاق، دیگر پس از این علامت و معجزه آشکار چه می‌جویی؟ کمال‌الدین صدوق ج ۲ ص ۳۸۴*

ملاحظه فرمودید که احمد بن اسحاق طبق فرمایش امام حسن عسکری علیه‌السلام به خاطر جایگاهش نزد پروردگار و ائمه علیهم‌السلام لایق دیدار امام عصر روحی‌له‌الفداء، شد.

اللَّهُمَّ ارِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ....

اگر چه حسن فروشان به جلوه آمده‌اند

کسی به حسن و ملاحظت به یار ما نرسد

هزار نقش برآید ز کلک صنّع و یکی

به دل پذیری نقش نگار ما نرسد

درباره طلعت زیبا و جذاب آن گرامی فرموده‌اند:

«شَابٌ حَسَنُ الْوَجْهِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ هَيُوبٌ وَمَعَ هَيْبَتِهِ

مُتَقَرَّبٌ إِلَى النَّاسِ» کمال الدین ج ۲ ص ۴۴۳.

جوانی زیباروی، خوش بوی و با هیبت که با وجود

هیبت‌اش، رابطه نزدیکی با مردم دارد.

*** ** ***

دیده را فایده آن است که دلبر بیند

ور نبیند، چه بود فایده بینایی را

*** ** ***

در دعای معرفت عرض می‌کنیم:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِينِي وَلِيَّ أَمْرِكَ ظَاهِرًا ...

وَأَبْرَزُ يَا رَبُّ مُشَاهِدَتَهُ وَثَبَّتْ قَوَاعِدَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَقَرُّ

عَيْنُهُ بِرُؤْيَيْتِهِ وَأَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ وَتَوَقَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَأَحْشُرْنَا

فِي زُمْرَتِهِ».

خدایا از تو می‌خواهم که جمال صاحب امرت را

آشکارا به من نشان دهی ... پروردگارا مشاهده او را

آشکار فرما و پایه‌های حکومتش را محکم گردان و ما

را از کسانی قرار ده که با دیدن جمالش دیدگان

روشن می‌گردد و ما را در خدمتش پایدار و بر ملت و
آیین او بمیران.

*** **

گفتم غم تو دارم گفتا غمت سرآید
گفتم که ماه من شو گفتا اگر برآید
گفتم که بوی زلفت گمراه عالمم کرد
گفتا اگر بدانی هم اوت رهبر آید
گفتم که نوش لعلت ما را به آرزو کشت
گفتا تو بندگی کن او بنده پرور آید
گفتم زمان عشرت دیدی که چون سرآمد
گفتا خموش حافظ کاین غصه هم سرآید.

*** * ***

۲. كَوَاعِظُ اللّٰهُمَّ بِهٖ بِلَادِكِ وَاَعْمٰلِيْ بِهٖ عِبَادِكِ فَاِنَّكَ
قُلْتَ وَاَقْوٰلِكَ الْحَقُّ، ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَاَلْبَحْرِ
بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ.

در عنوان فوق اشاره شده به آیه شریفه ۴۱ از سوره
روم « ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَاَلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ » به
واسطه رفتار مردم، فساد در خشکی و دریا آشکار
گردید تا خداوند سزای بعضی رفتارها را به آنان
بچشاند، شاید بازگردند.

کار مولا یمان امام زمان روحی له الفداء، آبادانی شهرها و زنده کردن بندگان و انسانها است که گرفتار فساد همه جانبه شده‌اند.

در حقیقت در دوران غیبت وضع نابسامان فرهنگی بسیار شدیدی به وجود می‌آید چنانکه در زمان ما این ناهنجاری و چالش بزرگ را همه کسانی که درد دین دارند، احساس می‌کنند.

پس باید دعا کرد تا مولا و سرورمان بیاید تا به دست با کفایت حضرتش شهرها آباد و مردم حیات تازه یابند.

امام محمد باقر علیه‌السلام فرمود: «إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ اللَّهُ يَدَهُ عَلَى رُؤْسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ وَكَمَّلَتْ بِهِ أَعْلَانَهُمْ» بحار ج ۵۱ ص ۱۴۰.

هنگامی که قائم ما آل محمد علیه‌السلام قیام کند، دستش را بر سر تمام بندگان می‌گذارد و به آن طریق عقول آنها جمع و افکارشان کامل می‌گردد.

امام علیه‌السلام یک تحول و انقلابی عمیق و ریشه دار به وجود می‌آورد که همه چیز را تغییر می‌دهد.

آبادانی شهرها چه در امور مادی و چه در مسایل معنوی و فرهنگی بنا قیام آن حضرت انجام می‌گیرد و مردم استعدادها و عقلهایشان شکوفا شده و در نهایت رشد و تعالی قرار می‌گیرند.

در عصر آن بزرگوار فقر و حرمان از اجتماع بشری خارج می‌شود، دلها از حزن و غم بیرون می‌رود و زندگی جهنمی تبدیل به نعمت و آرامش می‌شود و دیگر اثری از ظلم و ظالم دیده نمی‌شود.

در دعای بعد از نماز زیارت آن حضرت عرض می‌کنیم: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ ... وَ مُفْرَجِ الْكَرْبِ وَمُزِيلِ الْهَمِّ وَ كَاشِفِ الْبَلْوَى» پروردگارا درود و رحمت فرست بر حججات در زمین که گشاینده رنج و مشقت و برطرف کننده اندوه و غم و دافع بلیات است.

وقتی «ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ» شد، تکلیف چیست؟

۱. امر به معروف و نهی از منکر

خودسازی و اصلاح نفس

۲. دعای مداوم برای ظهور حضرت } آمادگی کامل برای ظهور ناگهانی } درخواست رجعت

۳. «اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَيَّ عِبَادَكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَزِرًا كَفَنِي شَاهِرًا»

خدایا اگر مرگ بین من و آن حضرت حایل شد آنچنانی که بر بندگانت مقرر داشتی، مرا از قبرم بیرون آور در حالی که کفن به کمر بسته‌ام.

آنچه سعی است من اندر طلبت بنمایم

اینقدر هست که تغییر قضا نتوان کرد

نظر پاک تواند رخ جانان دیدن

که در آینه نظر جز به صفا نتوان کرد

بجز ابروی تو محراب دل حافظ نیست

طاعت غیرتو در مذهب ما نتوان کرد

*** **

من بینوا از بی برگ و بری اگر بمیرم

سر پر ز شور از خاک در تو بر نگیرم

به غلامی درت مفتخرم مرانم از در

که بجز در تو حاشا در دیگری پذیرم

شده سینه‌ام ز سینای غمت ز ناله چندان

که عجب نباشد ار عرش بنالد از نفیرم

۴. اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغَمَّةَ عَنِ هَذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُوْرِهِ وَ
عَجِّلْ لَنَا ظُهُوْرَهُ.

خدایا برطرف کن این غم و اندوه را از این امت با
حضور ولی نعمت‌مان و در ظهورش تعجیل فرما.

روایات، این حقیقت را ثابت می‌کند که با حضور
مولایمان سلام الله علیه و آله تمامی گرفتاریهای امت
اسلام برطرف می‌گردد و مدینه فاضله محقق می‌گردد.

پیش از ظهور حضرت دو حادثه اتفاق می‌افتد که
علامت قریب الوقوع بودن آمدن امام علیه‌السلام
است.

حادثه اول وقوع کودتایی است در سرزمین شام به
رهبری عثمان سفیانی، حادثه دوم ندایی آسمانی است
به مردم جهان که همه و اهل هر زبانی به زبان خود
آن را می‌شنوند. امام صادق علیه‌السلام فرمود: «منادی
از آسمان نام صاحب این امر را، بانگ می‌زند که
فرمائوئی از آن فلانی فرزند فلان است، پس کشتار
برای چیست؟» بحار ج ۵۲ ص ۳۹۶.

عبدالله بن سنان می‌گوید: خدمت امام صادق
علیه‌السلام بودم، شنیدم مردی اهل همدان به امام
می‌گوید: اهل سنت ما را نکوهش می‌کنند و می‌گویند:
شما عقیده دارید که ندا کنندهای از آسمان به اسم
صاحب این امر ندا می‌کند!

حضرت در حالیکه تکیه داده بود، خشمناک شد و نشست، آنگاه فرمود: این مطلب را از من روایت نکن، بلکه از پدرم نقل نما. و از این بابت بر شما ایرادی نیست، شهادت می‌دهم که پدرم می‌فرمود: سوگند به خدا این مطلب در کتاب خدا آشکار است آنجا که می‌فرماید:

«ان نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ» شعراء - ۴.

اگر ما بخواهیم، از آسمان برای آنان آیه‌ای نازل می‌کنیم که گردنهایشان در برابر آن خاضع شود.

از روایات استفاده می‌شود که قیام حضرت در مدت چهارده ماه کامل می‌گردد، در شش ماهه اول، امام علیه‌السلام در اضطراب و نگرانی بسر می‌برند و حوادث را به طور نهان، توسط یاران خود رهبری می‌کنند و در هشت ماه بعدی در مکه ظهور می‌کنند و رهسپار مدینه و آنگاه راهی عراق و قدس می‌گردد و با دشمنان خود وارد نبرد می‌شود، جهان اسلام را به طور یکپارچه تحت فرمان و اطاعت خود در می‌آورد: و با رومیان و غربیان پیمان آتش بس می‌بندد.

از پیامبر صلی الله علیه واله روایت شده است که فرمود:

«بین شما و روم چهار پیمان صلح برقرار می‌گردد که چهارمین آنها به دست مردی از خاندان هرقل است و

هفت ماه به طول می انجامد. مردی از عبدالقیس از پیامبر صلی الله علیه و اله پرسید. «یا رسول الله من امام الناس یومئذ؟ قال: المهدي عليه السلام من ولدي في أربعين سنة» بحار ج ۵۱ ص ۸۰.

ای رسول خدا آنروز رهبر مردم کیست؟ فرمود: مهدی علیه السلام از نسل من در حالیکه چهل ساله می باشد.

حضور و ظهور مولا یمان سبب می شود که امت اسلام قوت می گیرد و سایر ملتها چه بخواهند و چه نخواهند منقاد حضرتش خواهند شد.

همان طور که در فراز دعا داشتیم باید در تعجیل این حضور و ظهور دعا کنیم: «عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ» یا در پایان دعای عهد وارد است که سه بار بگوئیم: «الْعَجَلُ، الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ»

در دعای «الهي عَظْمَ السَّيِّئَاتِ» دعای فرج سه بار می گوئیم «الْعَجَلُ، الْعَجَلُ، الْعَجَلُ» و یا اینکه شیخ طوسی تأکید دارد که ذکر صلوات بر محمد و آل او را اینگونه انجام دهید: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ» مصباح المتعجد ص ۲۸۴

مرحوم مجلسی هم روایتی را از مولای مان جعفر بن محمد علیهما السلام و از پدراناش علیهم السلام نقل می کند که هر کس پس از نماز جمعه، هفت مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ» از اصحاب قائم صلوات الله علیه خواهد بود. بحار ج ۹۰ ص ۶۵.

زیارت حضرت در روز جمعه:

۵. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ. سلام بر تو ای حجت خدا بر روی زمین و سلام بر تو ای چشم خدا در میان خلق.

خداوند تبارک و تعالی از ابتدای خلقت آدم علیه السلام زمین را بدون حجت و جانشین نگذاشته است.

چنانکه پس از خلقت آسمانها و زمین خطاب به فرشتگان بیان می فرماید:

«أَنْتِي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً» بقره ۳۰. من در زمین جانشینی قرار می دهم.

و یا خطاب به داوود علیه السلام می فرماید: «يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ» ص ۲۶.

ای داوود! ما تو را در روی زمین جانشین قرار دادیم، بین مردم به حق قضاوت کن.

امام صادق علیه السلام فرمود: «مَا زَالَتْ الْأَرْضُ الْآلَا وَ اللَّهِ فِيهَا الْحُجَّةُ يَعْرِفُ الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ وَيَدْعُوا النَّاسَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ» کافی ج ۱ ص ۲۳۳.

همیشه و در تاریخ زمین حجتی از جانب خدا در آن بوده تا حلال و حرام را به مردم بشناساند و انسانها را به خدا دعوت کند.

امام باقر علیه السلام فرمود: « وَاللَّهِ مَا تَرَكَ اللَّهُ أَرْضًا
مِّنْذُ قَبْضِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا وَفِيهَا أَمَامٌ يَهْتَدِي بِهِ إِلَى
اللَّهِ وَهُوَ حُجَّتُهُ عَلَى عِبَادِهِ، وَلَا تَبْقَى بِغَيْرِ أَمَامٍ حُجَّةٌ لِلَّهِ
عَلَى عِبَادِهِ » کافی ج ۱ ص ۲۳۴.

سوگند به پروردگار پس از قبض روح آدم علیه السلام
خداوند هیچگاه زمین را بدون پیشوا نگذاشت
پیشوایی که مردم را به خدا هدایت کند و حجت خدا
در میان بندگانش باشد و (باز امام علیه السلام تاکید
می کند) زمین بدون امام نبوده، همان که حجت خدا
در بین مردم است.

« السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ » حجت بالغه
الهی پس از امام حسن عسکری علیه السلام حضرت
بقیه الله امام عصر روحی له الفداء است همان طور که
امام حسن عسکری علیه السلام در پاسخ به پرسش از
حجت و امام بعد از ایشان فرمود: فرزندانم، امام و
حجت پس از من است. هرکس بمیرد و او را نشناسد
به مرگ جاهلی مرده است. بدانید که او را غیبتی است
که جاهلان درباره آن سرگشته شوند و باطل گرایان
به نابودی افتند. کسانی که (برای ظهور او) زمان تعیین
کنند، دروغ گویند. پس از آن غیبت، ظهور می کند
گویی پرچمهای سفید را می بینیم که در نجف کوفه
بر فراز سر او در اهتزازند» بحار ج ۵۱ ص ۳۰.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ.

دیده بانی خلق از جانب خالق به امام عصر حضرت مهدی سلام الله علیه سپرده شده او چشم خدا و مظهر عین الّلهی است، شاهد و ناظر بر تمام جریانهایی است که برای مخلوقات الهی رخ می دهد و تمامی رفتارها و اعمال را زیر نظر دارد. در زیارت جامعه کبیره خطاب به امامان معصوم علیهم السلام عرض می کنیم: « أَنْتُمْ الصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَ شَهْدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ » شما یید محکمترین راه هدایت و شاهدان در دنیا.

حجة بن الحسن علیه السلام درباره دوستان و پیروانش می فرماید: « إِنَّا غَيْرُ مُهْمَلِينَ لِمُرَاَعَاتِكُمْ وَلَا نَاسِينَ لِذِكْرِكُمْ » بدانید که ما مراعات حال شما دوستان و شیعیان را می کنیم و هیچگاه شما را فراموش نمی کنیم. احتجاج ج ۲ ص ۲۹۰.

پیروان راستین آن حضرت با توجه به مطلب فوق به خود اجازه نمی دهند در برابر عین الله یعنی مولا امام زمان ارواح العالمین له الفداء، گناه کنند و کاری انجام دهند که آن وجود مبارک را مکدر و غمگین سازد.

مردی بنام شعیب می گوید: در محضر امام موسی الکاظم علیه السلام بودم ایشان بدون مقدمه فرمود: ای شعیب! فردا مردی از ساکنین غرب ترا ملاقات می کند و از حال من می پرسد، تو در جواب او بگو به خدا سوگند موسی بن جعفر امامی است که حضرت صادق علیه السلام او را سفارش فرموده و تصریح به

امامتش کرده، هرچه از حلال و حرام سئوال کرد از طرف من جواب ده، گفتم فدایت شوم آن مرد مغربی چه نشانی دارد؟

فرمود، مردی بلند قد و درشت هیکل است به نام یعقوب وقتی او را ملاقات کردی ترس نداشته باش، هرچه پرسید جواب بده و اگر میل داشت پیش من بیاید او را بیاور.

شعیب سوگند یاد کرد که روز دیگر من در طواف بودم مردی قوی هیکل روی به من کرد و گفت: می خواهم از تو سئوالی کنم راجع به احوال آقا و مولایت. گفتم: کیست آقای من؟ گفت: موسی بن جعفر علیه السلام، گفتم: نام تو چیست؟ جواب داد: یعقوب. از مکانش پرسیدم گفت: از اهالی مغربم.

پرسیدم از کجا مرا شناختی؟ گفت: در خواب دیدم کسی به من دستور داد شعیب را ملاقات کن و هرچه می خواهی از او بپرس. وقتی که بیدار شدم از نام تو جستجو کردم، ترا به من راهنمایی کردند. گفتم: بنشین در اینجا تا از طواف فارغ شوم.

بعد از طواف پیش او رفتم و صحبت کردم، او را مردی دانا و فهمیده یافتم از من خواهش کرد که او را خدمت موسی بن جعفر علیه السلام برسانم، دست او را گرفتم و به خدمت حضرت بردم. اجازه ورود خواستم، بعد از رخصت داخل شدیم، همینکه امام

علیه السلام چشمش به او افتاد فرمود، ای یعقوب! تو دیروز وارد اینجا شدی، بین تو و برادرت در فلان مکان نزاعی واقع شد و کار به جایی رسید که یکدیگر را دشنام دادید. این چنین کرداری روش ما نیست. دین ما و پدران ما مخالف این کارهاست و هرگز کسی را به چنین کاری دستور نمی‌دهیم، از خداوند بترس و پرهیز کن. به همین زودی مرگ ما بین تو و برادرت جدایی می‌افکند و برادرت در همین سفر خواهد مرد، قبل از آنکه به وطن برسد، تو هم از کرده خود پشیمان می‌شوی، این پیشامد به واسطه آن است که قطع رحم کردید، خداوند هم عمر شما را قطع نمود.

آن مرد پرسید: فدایت گردهم، اجل من کی خواهد رسید؟ فرمود: اجل تو هم رسیده بود ولی چون در فلان منزل نسبت به عمه خود مهربانی کردی و صله رحم نمودی بیست سال بر عمرت افزوده شد.

شعیب گفت: بعد از این جریان یک سال همین یعقوب را در راه مکه دیندم و احوال او را پرسیدم، گفت: در همان سفر برادرم به وطن نرسیده از دنیا رفت و او را در بین راه دفن کردم. رجال کشی ص ۲۷۶.

وجود نازنین حضرت بقیه الله علیه السلام هم از این قاعده مستثنا نیست. او همچون پدران بزرگوارش از مشاهده انحراف ها و بدعت و گمراهیها در میان امت

اسلام رنج می‌برد و غصه می‌خورد و او هم بسیاری از حرف‌های دلش را چون جلدش امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام به چاه می‌زند!

در برخی از روایات و نقل‌ها آمده که اعمال فرد فرد ما شیعیان، بر امام زمان عرضه می‌گردد و هیچ یک از اعمال نیک و بد ما از چشمان غیبی و شهودی ایشان پنهان نمی‌ماند.

بنابراین هرگاه امام علیه‌السلام شاهد اعمال نا مناسب امت خود می‌گردد، تأسف و غصه خورده و دلشان به درد می‌آید و برعکس در مقابل کارهای نیک امت خود خشنود شده و به وجد می‌آید.

امام صادق علیه‌السلام در ذیل آیه شریفه: «وَقُلْ اَعْمَلُوا فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ عَمَلُكُمْ وَرَسُوْلُهُ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ» توبه - ۱۰۵. یعنی: هر چه می‌خواهید انجام دهید، خدا و رسول خدا و مؤمنان، شاهد اعمال شما هستند.

تصریح می‌فرماید که مراد از مؤمنان در این آیه، امامان معصوم علیهم‌السلام هستند. کافی ج ۱ ص ۲۱۹.

یا در خبری آمده است که شخصی به خاطر گرفتاری‌هایش، خدمت امام رضا علیه‌السلام آمد و عرض کرد: آقا جان، برای من و خانواده‌ام دعا فرمایید، حضرت در جواب بدون آنکه آن شخص از گرفتاری‌هایش سخنی به میان آورد، فرمود: «شما فکر می‌کنید من مشکلات شما را نمی‌دانم و برایتان دعا

نمی‌کنم، آیا نمی‌دانید که در هر روز و هر شب، اعمال شما بر من عرضه می‌گردد؟!» کافی ج ۱ ص ۲۱۹.

و این مسئله در مورد وجود مبارک امام زمان ارواحنا فدای، قطعاً همان گونه است که درباره اجدادشان بوده است.

وقتی به دعایی که شخص حضرت برای اصلاح جامعه آشفته و لبریز از لغزشها می‌خواند، این باور برایمان محقق می‌شود که گویا آن گرامی نگران است از این که به تدریج بحث حلال و حرام الهی در جامعه تعطیل شود. مردم به تمام مسایل مادی و دنیایی خویش پردازند اما نگران حجاب زنان و غیرت مردان و پاکی جوانان خود نباشند!

«اللَّهُمَّ ارزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ، وَ بَعْدَ الْمَعْصِيَةِ» تا آخر این دعا را مرحوم محدث قمی در ابتدای مفاتیح الجنان پس از دعای توسل نقل نموده است.

۶. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَ يُفَرِّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ.

آنانی که نفس مهتدی دارند و آماده پذیرش حقایق هستند از هدایت‌های حضرت مهتدی (عج) بهره‌مند می‌شوند.

القباب شریف آن گرامی عبارت است از: «الحجة، القائم، المهدي، ابصالح، خلف الصالح، صاحب الزمان، صاحب الامر، المنتظر، الهادي، الناطق، الثائر،

الوتر، المعتصم، المنتقم، الكرار، العدل، صاحب الرجعة،
البيضا و...» نقل از موسوعه زیارات المعصومین ج ۴
ص ۲۳۱.

همان‌طور که ملاحظه کردید دو تا از القاب حضرت
«المهدی و الهادی» بود امام علیه‌السلام نورالهدی
است که هر طالب هدایت را به راه راست هدایت
می‌کند. ابی بصیر از امام صادق علیه‌السلام نقل می‌کند
که فرمود: منظور از آیه شریفه «أَنْتَ مُنْذِرٌ وَ لِكُلِّ
قَوْمٍ هَادٍ» تو فقط بیم‌رسانی و هر گروهی را رهبری
هستی. منذر شخص رسول الله علیه و آله است و
هادی امیر مؤمنین علیه‌السلام و امامان بعد از او
هستند «وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» فِي كُلِّ زَمَانٍ إِمَامٌ هَادٍ مُبِينٌ»
بحار ج ۲۳ ص ۳.

و مقصود از «وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» اینست که در هر زمان
یک امام هدایتگر وجود خواهد داشت.

رُوی ابْنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ الْآيَةُ قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله وَ أَنَا الْمُنْذِرُ وَ عَلِيُّ الْهَادِي مِنْ
بَعْدِي ، يَا عَلِيُّ بِكَ يَهْتَدِي الْمُهْتَدُونَ» بحار ج ۲۳ ص ۲.

از ابن عباس روایت شده که وقتی آیه «أَنْتَ
مُنْذِرٌ» نازل شد، رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود:
منذر منم و علی هادی بعد از من است یا علی بتوسط
تو هر طالب هدایت به راه خواهد آمد.

نکته مهم در استفاده از هدایت آن ذوات مقدسه روح پذیرش ماست بنابراین کسانی که معتقد به امام و هدایت‌های الهی و نورانی او نیستند محروم از هدایت آن حضرتند.

*** **

وصل خورشید به شب پره اعمی نرسد

که در آن آینه صاحب نظران حیرانند

*** **

درباره قرآن نیز چنین است:

وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا» اسراء ۸۲. و از این قرآن آیه‌ها نازل می‌کنیم که برای مؤمنان شفا و رحمت است و ستمگران را جز خسارت نمی‌فزاید.

*** **

باران که در لطافت طبعش خلاف نیست

در باغ لاله روید و در شوره زار خس

*** **

تا مادامی که انسان روح عناد و دشمنی دارد و نمی‌خواهد حقایق را بفهمد و بشنود در مسیر هدایت قرار نخواهد گرفت.

*** **

محل قابل و آنکه نصیحت قائل

چو گوش و هوش نباشد چه سود حسن مقال

نصیحت همه عالم چو باد در قفس است

بگوش مردم نادان چو آب در غربال

*** ** ***

اما چرا در دعا خطاب به امام عصر (عج) تعبیر به نور شده؟ «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَوْرَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدَى بِهِ الْمُهْتَدُونَ»

زیرا که قوام هستی مبتنی بر حجت خدا روی زمین است و به خاطر وجود آن نازنین زمین و آسمان ثابت و ماندگارند. چونکه وجود آنها نور است و زندگی بدون نور مقدر نیست، چنان که امام کاظم علیه السلام می فرماید: «الْإِمَامَةُ هِيَ النُّورُ وَذَلِكَ قَوْلُهُ «فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا» تَفْسِيرُ نَوْرِ الثَّقَلَيْنِ ج ۱۶ ص ۳۴۱»

منظور از نور در آیه «امامت» است.

ابی خالد کابلی نقل نمود که از امام باقر علیه السلام پرسیدم که تفسیر کلام خدا «فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا» تغابن - ۸ پس به خدا و پیامبر او و این نور که نازل کرده ایم ایمان بیاورید، چیست؟ فرمود: اباخالد! سوگند به خدا که منظور از نور، نور ائمه از آل محمد صلی الله علیه و آله تا روز قیامت است. قسم بخدا ایشان همان نور الهی هستند که نازل نموده، سوگند بخدا که آنها نور خدا در آسمانها و زمین می باشند و سوگند به خدایا اباخالد، نور امام در

قلب بندگان مؤمن درخشنده تر از نور خورشید در روز است، سوگند به خدا که اینها دلهای مؤمنین را نورانی می‌کنند و البته خداوند نور اهل بیت را از هر که بخواهد محجوب می‌دارد و دلهای این افراد را تاریک می‌کند.

« وَاللّٰهُ يٰۤاَبَا خَالِدٍ لَا يُحِبُّنَا عِبْدٌ وَ يَتَوَكَّلَانَا حَتّٰى يُطَهَّرَ اللّٰهُ قَلْبَهُ وَ يُطَهَّرَ اللّٰهُ قَلْبَ عِبْدٍ حَتّٰى يَسْلَمَ لَنَا وَ يَكُوْنَ سَلْمًا لَّنَا، فَاِذَا كَانَ سَلْمًا لَّنَا سَلَّمَ اللّٰهُ مِنْ شَدِيْدِ الْحِسَابِ وَ اَمْنَهُ مِنْ فِرَاقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ الْاَكْبَرِ » کافی ج ۱ ص ۱۹۴.

قسم به خدای اباخالد! تا کسی زمینه قلبش پاکیزه نباشد ما را دوست نخواهد داشت و زیر بار ولایت ما نخواهد رفت و قلب کسی پاکیزه نمی‌شود مگر آنکه تسلیم ولایت ما اهل بیت شود و هر کس تسلیم ما شد خداوند او را از شدت حساب سلامت می‌دارد و از فزع بزرگ روز قیامت در امان خواهد بود.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ الَّذِي يَهْتَدِيْ بِهِ الْمُهْتَدُوْنَ»

*** **

ای شاهد عالم سوز در حسن و دلارائی

وی شمع جهان افروز در جلوه و زیبایی

حسن تو تجلی کرد در طور دل عشاق

چون سینه سیناشد هر سر سویدایی شد

عشق رخ تو آتش در خرمن هستی زد

شد هر شررش شوری در هر سر و سودایی

مرغان چمن هر یک در نغمه بیاد تو
 بلبل بغزلخوانی، طوطی به شکرخایی
 ما سوخته هجریم افروخته هجریم
 آموخته هجریم با صبر و شکیبایی
 دلدادۀ روی تو آشفته موی تو
 سرگشته کوی تو چون واله و شیدایی
 ایخاک درت برتر ز آئینه اسکندر
 اقلیم ملاححت را امروزه تو دارایی
 ای سرو و قدت رعنا اندر چمن خوبی
 خوبان همه در معنی اسم و تو مسمایی
 از مفتقر دلریش کاری نرود از پیش
 جز آنکه بلطف خویش این عقده تو بگشایی
از دیوان آیه الله کمپانی

وَيُفَرِّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ.

به وجود مولایمان امام زمان علیه السلام گشایش
 برای مؤمنین حاصل خواهد شد. او که بیاید تمامی هم
 و غمها از جامعه اسلامی خصوصاً شیعیان و اراتمندان
 به حضرت برطرف می گردد.

فرج امام عصر (عج)، فرج و گشایش همه انبیاء و
 اولیاء و اهل ایمان است. «السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي
 وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَ يَلْمَّ بِهِ
 الشَّقَّةَ وَيَمْلَأُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا وَيُمْكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ
 بِهِ وَعَدَّ الْمُؤْمِنِينَ» «زیارت مخصوص حضرت»

سلام بر آن مهدی که خداوند به امتها وعده‌ی او را داده تا به وسیله او اتفاق کلمه فراهم سازد و پراکندگی را برطرف کند. و زمین را از عدل پر کند و او را امکانات دهد تا وعده‌ی به مؤمنان را عملی سازد.

از تاریخ گذشته تا کنون، روزخوش و آرامش برای پیروان مکتب توحید وجود نداشته پیروان مذاهب آسمانی و در آخر جامعه اسلامی همواره درگیر ظلم و ظالم بوده‌اند و از ناحیه طاغوتها و مستکبرین آسیب دیده‌اند. باید روزی فرا برسد که او بیاید و جامعه عدل مداری به وجود آورد و ستمکاران را نابود و مؤمنین را سرافراز و آزاد کند.

*** **

ای خرم از فروغ رخت لاله زار عمر

باز آ که ریخت بی گل رویت بهار عمر

از دیده گر سرشک چو باران چکد رواست

کاندر غمت چو برق بشد روزگار عمر

*** **

ولی نعمتمان در لحظات نخستین پس از تولد، لب به سخن گشود و به کتاب خداوند و رسالت حضرت محمد صلی الله علیه و آله و امامت همه امامان گواهی داد.

سپس چنین فرمود: «پروردگارا، وعده‌هایت را در مورد من جامعه عمل بپوشان و کار مرا به پایان رسان،

گام‌هایم را استوار بدار و به وسیله من، زمین را از عدل و داد پر کن» کمال‌الدین ج ۳ ص ۴۲۸

در حکومت مهدوی چنان گشایشی برای مؤمنین پیش می‌آید که در همه جا امنیت برقرار می‌شود و کسی برای ادامه زندگی هیچگونه نگرانی ندارد.

امام صادق علیه‌السلام در تفسیر این بخش آیه ۵۵ سوره نور «وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا» و بعد از نگرانیها، ترس آنان را به امنیت مبدل خواهد نمود، فرمود: «این آیه شریفه درباره امام زمان علیه‌السلام است. در آن زمان، چندان امنیت بر سراسر گیتی گسترده می‌شود که از هیچ چیز به چیز دیگر زیان نمی‌رسد، ترس و وحشتی به چشم نمی‌خورد، حتی جانوران و حیوانات در میان مردم رفت و آمد می‌کنند و به یکدیگر آزاری ندارند». غیبت نعمانی ص ۲۴۰.

۷. السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ.

تا زمینه ظهور حضرت آماده نشود و جهان مستعد آماده پذیرش آن گرامی نگردد، خوف کشتن او وجود دارد چنانکه زراره می‌گوید: «انَّ لِلْقَائِمِ غِيْبَةً قَبْلَ ظُهُورِهِ ، قُلْتُ لِمَ؟ قَالَ: يُخَافُ الْقَتْلَ» برای حضرت قائم (علیه‌السلام) غیبتی قبل از ظهورش هست. سائل پرسید برای چه؟ گفت: ترس از آنکه او را بکشند.

ممکن است کسی بگوید ایشان ظهور کنند بر فرض که همانند پدران بزرگوارش به شهادت برسند. پاسخ عرض می‌کنیم آیا به محض ظهور و شهادت ایشان چیزی که همه انبیاء و اولیاء و از همه مهمتر خداوند تبارک و تعالی وعده و نوید آن را داده یعنی حکومت عدل و دولت کریمه محقق خواهد شد؟ قطعاً این طور نیست.

«وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ» انبیاء - ۱۰۵.

در زبور از پی آن کتاب نوشتیم که زمین را بنندگان صالح من به میراث می‌برند. امام باقر علیه‌السلام فرمود: «هُمُ أَصْحَابُ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ» مجمع البیان ج ۷ ص ۶۶.

اینها اصحاب مهدی علیه‌السلام در آخرالزمانند.

رسول الله صلی الله علیه وآله فرمود: اگر فقط یک روز از عمر دنیا باقی مانده باشد، خدا آن روز را طولانی می‌کند تا مردی صالح از اهل بیت من را مبعوث گرداند و زمین را چنانکه پر از ظلم و جور شده است پر از عدل و داد کند. همان مدرک ج ۷ ص ۶۷

پس با کشته شدن آن گرامی زمین همچنان در ظلم و تباهی غرق خواهد بود و چیزی عوض نخواهد شد.

و نیز آن حضرت فرمود: «يَكُونُ فِي أُمَّتِي الْمَهْدِيُّ... يَتَنَعَّمُ أُمَّتِي فِي زَمَانِهِ نَعِيمًا لَمْ يَتَنَعَّمُوا مِثْلَهُ قَطُّ الْبَرِّ وَ

الْفَاجِرِ ، يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَلَا تَدَّخِرُ الْأَرْضُ شَيْئًا مِنْ نَبَاتِهَا» بحار ج ۵۱ ص ۸۳.

در امت من، مهدی (عج) قیام کند... و در زمان او، مردم به رفاه و نعمت‌هایی دست می‌یابند که در هیچ زمانی دست نیافته باشند، همه چه نیکوکار و چه بدکار، آسمان باران رحمتش را بر آنان ببارد و زمین چیزی از رویدنی خود را پنهان ندارد.

بدین ترتیب باید حضرتش زنده بماند و تشکیل حکومت دهد تا عمران و آبادی زمین و بهره‌برداری از امکانات آن محقق شود.

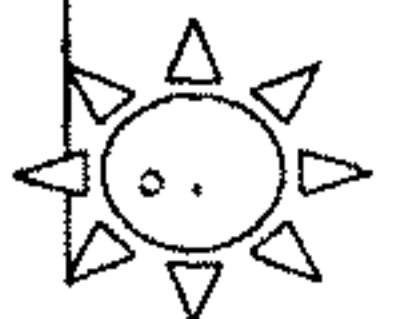
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ؛

سخنان و رهنمودهای امام عصر (عج) سراسر، حکمت و نور است و برای عاشقان و جویندگان حقیقت، رهگشا و راهنماست.

او سرپرستی خیرخواه است که چون طبیعی دلسوز بیماران خویش را مداوا می‌کند. اغلب کسانی که موفق به ملاقات با آن حضرت در خواب و بیداری شده‌اند از نصیحت‌های آن بزرگوار بهره‌مند گشته‌اند.

أَبْلَغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَ أَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ آمِينَ» اعراف - ۶۸.

پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم و برای شما نصیحت کننده‌ای خیرخواه می‌باشم.

ای پادشه خوبان داد از غم تنهایی

دل بی تو بجان آمد وقت است که باز آیی

دایم گل این بستان شاداب نمی ماند

دریاب ضعیفانرا در وقت توانایی

مشتاقی و مهجوری دور از تو چنانم کرد

کز دست بخواهد شد پایان شکیبایی

ای درد توام درمان در بستر ناکامی

وی یاد توام مونس در گوشه تنهایی

در دایره قسمت ما نقطه تسلیمیم

لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی

*** **

کلمات حکمت آمیز حضرت فراوان است به چند نمونه از آن مجموعه توجه کنید:

۱. «فَمَا أَرْغَمَ أَنْفَ الشَّيْطَانِ بِشَيْءٍ مِّثْلَ الصَّلَاةِ، فَصَلَّاهَا وَ

أَرْغَمَ أَنْفَ الشَّيْطَانِ» بحار ج ۵۳ ص ۱۸۲.

هیچ چیز مانند نماز بینی شیطان را به خاک نمی‌مالد، پس نماز بخوان و بینی شیطان را به خاک بمال.

۲. «قَدْ آذَانَا جُهْلَاءُ الشَّيْئَةِ وَحُمَقَاؤُهُمْ» احتجاج ج ۲

ص ۴۷۴.

نادانان و کم خردان شیعه ما را آزار می‌دهند.

۳. وَ مَنْ بَخِلَ مِنْهُمْ بِمَا آعَارَهُ اللهُ مِنْ نِعْمَتِهِ عَلَى مَنْ أَمْرَهُ بِصَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يَكُونُ خَاسِرًا بِذَلِكَ لِأَوْلَاهُ وَ آخِرَتِهِ»
بحار ج ۵۳ ص ۱۸۲.

و آنکس که در دادن نعمت‌هایی که خداوند به او کرامت فرموده به کسانی که فرمان رسیدگی به آنها را داده، بخل ورزد، در دنیا و آخرت زیانکار خواهد بود.

۴. «وَأَمَّا وَجَهُ الْإِنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي، كَالْإِنْتِفَاعِ بِالشَّمْسِ إِذَا غَيَّبَتْهَا مِنَ الْأَبْصَارِ السَّحَابُ» احتجاج ج ۲ ص ۴۷۱.

اما کیفیت بهره‌برداری مردم از من در دوران غیبت، همانند بهره‌وری آنان از خورشید است، هنگامی که ابر، خورشید را از دیدگان می‌پوشاند.

۵. «أَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ، فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ»
بحار ج ۵۳ ص ۱۷۷.

برای تعجیل فرج بسیار دعا کنید، که فرج شما در همان است.

۶. «مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ اللهِ كَمَا اللهُ فِي حَاجَتِهِ» بحار ج ۵۱ ص ۳۳۱.

کسی که در راه انجام اوامر و حاجات الهی باشد، خداوند نیز او را در نیازها و برطرف شدن حاجت‌هایش یاری کند.

۷. «قُلُوبُنَا أَوْعِيَةٌ لِمَشِيَّةِ اللهِ، فَإِذَا شَاءَ شِئْنَا» بحار ج ۵۲ ص ۵۱.

دل‌های ما ظرف مشیت و خواست الهی است، پس هر گاه او بخواهد ما خواهیم خواست.

۸. «أغلقوا أبوابَ السَّوَالِ عَمَّا لَا يُغْنِيكُمْ، وَلَا تَتَكَلَّفُوا عِلْمَ مَا قَدْ كَفَيْتُمْ» کمال الدین ج ۲ ص ۴۸۵.

از آنچه که به حالتان فایده‌ای ندارد سئوال نکنید، و خود را برای دانستن آنچه که از شما نخواسته‌اند به مشقت نیاندازید.

۹. «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْعَمَى بَعْدَ الْجَلَاءِ، وَمِنَ الضَّلَالَةِ بَعْدَ الْهُدَى وَمِنَ مُوبِقَاتِ الْأَعْمَالِ، وَمُرْدِيَّاتِ الْفِتَنِ» کمال الدین ج ۲ ص ۵۱۱.

پناه می‌برم به خدا از ناپینایی پس از روشنایی، و از گمراهی پس از هدایت، و از رفتار هلاکت‌بار و فتنه‌های نابود کننده.

۱۰. «أَقْدَارُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا تُغَالِبُ وَارَادَتُهُ لَا تُرَدُّ، وَتَوْفِيقُهُ لَا يُسْبَقُ» بحار ج ۵۳ ص ۱۹۱.

تقدیرهای خداوند بزرگ مغلوب نمی‌شود و اراده او سرکوب نمی‌گردد و هیچ چیز، بر توفیق او پیشی نمی‌گیرد.

۱۱. أَنِّي أَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ» کمال الدین ج ۲ ص ۴۸۵.

من برای اهل زمین موجب امان و امنیت می‌باشم، همچنانکه ستارگان برای اهل آسمان اینگونه هستند.

۱۲. وَلْيَعْلَمُوا أَنَّ الْحَقَّ مَعَنَا وَفِينَا، لَا يَقُولُ ذَلِكَ سِوَانَا إِلَّا كَذَابٌ مَّفْتَرٌ، وَلَا يَدَّعِيهِ غَيْرُنَا إِلَّا ضَالٌّ غَوِيٌّ» كَمَالِ الدِّينِ ج ۲ ص ۵۱۱.

باید بدانند که حق با ما و در نزد ماست، و این سخن را کسی جز ما نمی گوید مگر دروغگوی تهمت زننده و جز ما کسی این ادعا را ندارد مگر گمراه و گمراه کننده.

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ

*** **

ای درد توام درمان در بستر ناکامی

وی یاد توام مونس در گوشه تنهایی

در دایره قسمت ما نقطه تسلیمیم

لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی

*** **

۸- هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمَتَوَقَّعُ فِيهِ ظَهْرُكَ.

روز جمعه در هفته برتری و امتیاز بر سایر ایام دارد، حتی از روزهایی که در سال جزء اعیاد بزرگ اسلامی محسوب می شود.

رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: «يَوْمُ الْجُمُعَةِ سَيِّدُ الْأَيَّامِ، وَأَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مِنْ يَوْمِ الْأَضْحَى وَ يَوْمِ الْفِطْرِ» بحار ج ۱۰۴ ص ۷۳

روز جمعه بزرگ روزهاست و نزد خداوند عز وجل از روز قربان و روز فطر نیز ارجمندتر است.

مولا یمان علی علیه السلام می فرمود: «أَطْرَفُوا أَهَالِيكُمْ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ بِشَيْءٍ مِنَ الْفَاكِهِةِ، كَيْ يَفْرَحُوا بِالْجُمُعَةِ» همان مدرک.

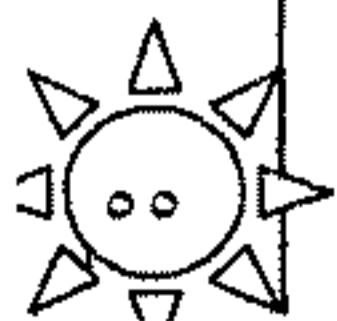
هر روز جمعه مقداری میوه به خانواده خود نوبر دهید تا از آمدن جمعه خوشحال شوند.

امام باقر علیه السلام فرمود: «روز جمعه ثواب صدقه دو چندان می شود، زیرا روز جمعه بر دیگر روزها فضیلت دارد.» ثواب الاعمال ص ۲۲۰.

در دعا و زیارت روز جمعه درباره امام عصر روحی له الفداء خواندیم که امروز جمعه است و روز توست و روزی است که توقع ظهورت می باشد.

تلاش کنیم شب و روز جمعه به هر بهانه ای ارتباط صمیمانه با آن گرامی برقرار کنیم زیرا که روز آن حضرت و روز ظهورش می باشد.

در اینکه آن بزرگوار به طور قطع روز جمعه ظهور می کند، تردید هست چون روایات متعددی داریم که «يَخْرُجُ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ السَّبْتِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَوْمَ الَّذِي قُتِلَ فِيهِ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ» منتخب الاثر ص ۴۶۴ نقل از کمال الدین صدوق: قائم علیه السلام در روز شنبه روز عاشورا همان روزی که امام حسین علیه السلام به شهادت رسید، قیام می کند. مؤلف محترم منتخب الاثر روایاتی مشابه به متن فوق از ارشاد شیخ طوسی، اربعین خاتون آبادی،

کشف الاسرار و البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان (عج) نقل می کند. در کتاب مهدی موعود به نقل از شیخ صدوق (ره) از کتاب خصال از عبدالله بن ابی عمیر اینچنین آورده که او از چندین نفر از اصحاب و آنها از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود: قائم ما اهل بیت در روز جمعه قیام می کند». مهدی موعود ص ۷۵۶.

یونس بن ظبیان از امام صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: « چون شب جمعه فرا رسید، خداوند فرشتگان خود را به آسمان دنیا می فرستد و طلوع صبح منبری از نور در جنب بیت المعمور برای محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام می گذارد و آنها از آن بالا می روند سپس خداوند فرشتگان و پیغمبران و مؤمنان را پای منبر آنها جمع می کند و درهای آسمان گشوده می شود آنگاه هنگام ظهر پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض می کند: پروردگارا! اکنون موقع وعده ایست که در کتاب خود وعده داده ای و آن این آیه است « وَعِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ » نور ۵۵.

خداوند به آنانی که از شما ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده اند وعده می دهد که در روی زمین جانشینان کند.

فرشتگان و سایر انبیا نیز همین مطلب را می گویند
سپس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام
به سجده می افتند. آنگاه می گویند: خدایا بر بی دینان
غضب کن زیرا حریمت هتک شده و برگزیدگانت
کشته شدند و بندگان نیکو کارت خوار گردیده اند، پس
خداوند آنچه خواهند می کند و این وقت معلومی
است.» همان مدرک ص ۷۷۳.

شاید جمع بین روایات این باشد که آغاز ظهور و قیام
جمعه است و شنبه روز استقرار دولت کریمه است.

۹- أَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ:

پیامبر و خاندان او همگی اهل کرم و کرامتند زیرا
کسی را از در خانه خود رد نمی کنند هر حاجتمندی
به آن بزرگواران رجوع کند، نا امید بر نمی گردد چون
عادت آنها احسان و سجیت ایشان کرم است.
«عَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَ سَجِيَّتُكُمْ الْكِرَامُ» فرازی از زیارت
جامه کبیره.

کریم به کسی می گویند که در هنگام قدرت عفو
می کند، به وعده های خویش وفا می نماید و در موقع
احسان بیش از آنچه را که اشخاص متوقعند می بخشد و
باکی ندارد که چقدر بدهد و به چه کسی عنایت کند.

امام صادق علیه السلام فرمود: «أَنَا أَهْلُ بَيْتِ مُرَوِّئِنَا
الْعَفْوُ عَمَّنْ ظَلَمْنَا» وسایل الشیعه ج ۲ ص ۱۵۵. ما
خانواده ای هستیم که خوی ما بخشش و عفو
نمودن کسانی است که بر ما ظلم کرده اند.

دعای استغاثه به حضرت

۱۰. صَاحِبِ الزَّمَانِ، وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ، وَ مُلَقِّنِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَ مُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَ نَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ وَ الْعَرْضِ.

او صاحب زمان و آشکار کننده ایمان و آموزنده احکام قرآن و پاک کننده زمین و نشر دهنده عدل در طول و عرض زمین و زمان است.

اگر صاحب به معنای مصاحب باشد انعطاف و لطف خاص حضرت را نسبت به همه حاجتمندان می‌رساند و کافی است که از ناحیه دوستانش ارتباطی با آن گرامی برقرار شود و دعا و نیایشی انجام گیرد، مصاحبت و همراهی آن بزرگوار قطعی است و اگر به معنای صاحب زمان باشد اشراف و احاطه آن حضرت را از جانب پروردگار به همه می‌رساند. در واقع هر امام و حجت خدا در عصر امامت، خود صاحب زمان است.

وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ:

ظهور ایمان و دین خدا در سطح جهان به دست با کفایت حضرت مهدی (عج) انجام خواهد گرفت. خداوند تبارک و تعالی در سه جای قرآن به نکته‌ای اشاره فرموده که هنوز مصداق خارجی پیدا نکرده و آن جهانی شدن دین اسلام است.

«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ» توبه- ۳۳ فتح- ۲۸ ص- ۹

اوست که پیغمبر خویش را با هدایت و دین حق فرستاده تا بر تمامی ادیان برتری پیدا کند.

این کلام امام صادق علیه السلام در ذیل آیه فوق است که فرمود: «مَا نُزِلَ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ وَلَا يُنَزَّلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّى يَخْرُجَ الْقَائِمُ فَإِذَا خَرَجَ الْقَائِمُ لَمْ يَبْقَ كَافِرٌ بِاللَّهِ وَلَا مُنْكَرٌ بِالْإِمَامِ إِلَّا كَرِهَ خُرُوجَهُ حَتَّى لَوْ كَانَ كَافِرٌ فِي بَطْنِ صَخْرَةٍ قَالَتْ يَا مُؤْمِنُ فِي بَطْنِي كَافِرٌ فَكَسْرَنِي وَأَقْتُلْهُ» تفسیر برهان ج ۲ ص ۱۲۱.

هنوز تاویل آیه نازل نشده و نخواهد شد تا آنکه قائم علیه السلام خروج کند، وقتی او خروج کرد دیگر هیچ کافر به خدا و منکر امامی نمی ماند مگر اینکه از خروج آن جانب ناراحت می شود (زیرا آن جناب عرصه را بر آنسان چنان تنگ می گیرد که راه گریزی نمی یابد) حتی اگر کافری در دل سنگی پنهان شود، آن سنگ، مؤمنین به آن حضرت را اطلاع می دهد که در شکم من کافری پنهان شده، مرا بشکن و او را بیرون بیاورد و به قتل برسان. مولایمان امیر مؤمنان علی علیه السلام فرمود: «صاحب الامر غائب شد زیرا که خدعه و نیرنگهای مردم به آن حضرت از حد گذشت. آنها نسبت به ایشان بقدری کینه و عداوت در دل می گیرند که نزدیکترین افراد به آن حضرت دشمنترین خواهد بود. در این هنگام خداوند او را با لشکریان غیبی خود یاری می کند تا دین جدش رسول

الله صلی الله علیه وآله را به دست با کفایت خویش بر همه ادیان جهان غلبه دهد، اگر چه مشرکان کراحت داشته باشند.» تفسیر صافی ص ۲۳۰.

مقداد بن اسود می گوید، شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه وآله که فرمود: «هیچ خانه گلی و غیر آن در روزی مین به جا ندارد جز آنکه کلمه اسلام در آن داخل گردد، یا با عزت و با به خواری، یا اینکه اسلام آنان را عزیز گرداند و خدا آنانرا اهل این دین نماید و در نتیجه به وسیله آن عزیز گردند و یا خوارشان گرداند و به خواری تحت اطاعت اسلام در آیند» مجمع البیان ج ۵ ص ۲۵.

این جهانی شدن که امروزه مطرح است به معنای واقعی در عصر امام زمان روحی له الفداء انجام خواهد گرفت.

حکومت واحد، دین واحد و عدالت همه جانبه بر جهان حاکم خواهد شد. در عصر آن حضرت مردم کشورهای افریقایی به همان نسبت از منابع و منافع کره زمین استفاده می کنند که مردم اروپا و امریکا و یا خاورمیانه استفاده می نمایند.

مولایمان علی علیه السلام به امام حسین علیه السلام فرمود: «التَّاسِعُ مِنْ وَثِدِكَ يَا حُسَيْنٌ هُوَ الْقَائِمُ بِالْحَقِّ وَ الْمُظْهَرُ لِلدِّينِ، وَ الْبَاسِطُ لِلْعَدْلِ» ای حسین نهمین پسر تو، همان کسی است که به حق قیام می کند، دین

خدا را ظاهر می‌سازد و عدالت را در سطح جهان گسترش می‌دهد.

این غلط نیست که عصر آن گرامی را عصر نور و عصر علم و عصر عدالت بشماریم؛ بلکه در عصر آن بزرگوار فقر و حرمان از جامعه بشری خارج می‌شود، دل‌های جهانیان از حزن و غم بیرون می‌رود و زندگانی جهنمی تبدیل به نعمت و آرامش می‌شود و دیگر اثری از بی‌عدالتی دیده نمی‌شود.

وَ مَلَقْنِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ:

او آموزنده احکام قرآن است؛ بدون شک سعادت و نیکبختی اقشار مختلف انسان در هر کجای جهان باشند در پرتو اجرای قوانین الهی و قرآنی است.

در زمان حکومت دولت کریمه این خصوصیت وجود دارد که قوانین قطعی قرآن، لازم‌الاجراء می‌گردد.

از ویژگی‌های آن گرامی است که به علم و اطلاع خویش به حوادث و وقایع حکم می‌کند و منتظر شاهد و ادله‌ای که ادعا را ثابت کند، نمی‌ماند. و از آنجا که طبق روایات فراوان و متواتر باید زمین به دست مبارک آن حضرت پر از عدل و داد شود و از ظلم و جور پاکیزه گردد، چاره‌ای جز این نیست که امام علیه‌السلام به علم خویش عمل کند و در غیر این صورت ممکن است انسانی مرتکب جنایت و

ادم کشتی شود و هیچکس از جرم او مطلع نگردد و خون طرف مقتول پایمال شده و قصاص نشود چنانکه در تاریخ زندگانی بشر فراوان رخ داده، بنابراین چنین چیزی با «يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا» منافات دارد.

حضرت صادق علیه السلام فرمود:

«إِذَا قَامَ قَائِمٌ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَكَمَ بَيْنَ النَّاسِ بِحُكْمِ دَاوُدَ لَا يَحْتَاجُ إِلَى بَيِّنَةٍ، يُلْهِمُهُ اللَّهُ تَعَالَى فَيَحْكُمُ بِعِلْمِهِ وَيَخْبِرُ كُلَّ قَوْمٍ بِمَا اسْتَبْطَوْهُ» بحار ج ۵۲ ص ۳۳۹. زمانی که قائم آل محمد علیهم السلام قیام کند بین مردم به حکم داود حکم می نماید. احتیاج به اقامه دلیل ندارد، خداوند تبارک و تعالی به او الهام می کند امام علیه السلام به علم خود حکم می نماید و هر جمعیتی را به آنچه را که خود درک می کند با خبر می سازد.

احکام تعطیل شده قرآن در دولت آن حضرت به اجرا درمی آید و حکمی خارج از محدوده قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله صادر نخواهد شد.

و مُطَهِّرِ الْأَرْضِ:

امام زمان روحی له الفداء، مُطَهِّرِ زمین است، تطهیر از شرک و گناهان و فساد و فسق و فجور.

طهارت مقابل نجاست است. به قرآن مراجعه کنیم و بینیم چه چیزهایی پلید و نجس است که باید در

مناجات
بیتاب

عصر آن گرامی برچیده شود و زمین از لوث وجودشان پاک گردد.

۱. مشرکان:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ » توبه -
 ۲۸ ای اهل ایمان، بدانید که مشرکان نجس هستند.

۲. خبائث:

« قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
 الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ »
 مائده - ۱۰۰.

بگو ناپاک و پاکیزه یکسان نیستند و اگرچه تعداد زیاد ناپاکان تو را به تعجب واداشت، ای صاحبان اندیشه از خدا بترسید، شاید رستگار شوید.

۳. شراب و قمار:

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَ
 الْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
 تَفْلِحُونَ » مائده - ۹۰.

ای اهل ایمان، شراب و قمار و بتها و وسایل قمار پلیدند و از کارهای شیطانند. از آنها دوری کنید، شاید رستگار شوید.

۴. فحشا و منکرات:

« إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ » نور - ۱۹ آنانی که دوست دارند فحشا را

شناخت
 ابوالحسن

در بین اهل ایمان شایع سازند، در دنیا و آخرت عذاب دردناکی خواهند داشت و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. «قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ الْإِثْمَ وَ الْبَغْيَ» اعراف-۳۳.

بگو: پروردگرم کارهای بد را چه آشکار و چه پنهان حرام کرده، و همچنین هر نوع گناه و تجاوز را نیز حرام نموده است.

او می‌آید و بساط شرک و خبائثت و شراب و قمار و فحشا را بر می‌چیند و زمین را پاک و پاکیزه می‌نماید. پاک کننده باید پاک باشد.

«أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً» احزاب-۳۳.

خداوند اراده کرده پلیدی را از شما اهل بیت دور کند و شما را پاک و پاکیزه گرداند.

امام رضا علیه السلام در توصیف امام معصوم می‌فرمود: «الْإِمَامُ، الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ، الْمُبْرَأُ عَنِ الْعُيُوبِ» مسند امام رضا علیه السلام ص ۲۵۷.

امام، پاکیزه از گناهان و مبرای از عیبهاست.

وَ نَاشِرُوا الْعَدْلَ فِي الطُّوْلِ وَ الْعَرَضِ:

مهدویت و عدالت قرین هم هستند، امام زمان روحی له الفداء یعنی عدالت و عدالت یعنی حضرت مهدی علیه السلام.

وقتی گفته شود آن بزرگوار ناشر عدل در پهنه گیتی است یعنی در هیچ جای کره خاکی ستمگری وجود نداشته و همه طاغوتها و متجاوزین نابود می شوند.

رسول الله صلی الله علیه واله درباره عدالت مهدوی می فرماید: « تَأْوِي إِلَيْهِ أُمَّتُهُ كَمَا يَأْوِي النَّحْلُ إِلَى يَعْسُوبِهَا وَ يُسَيِّطِرُ الْعَدْلَ حَتَّى يَكُونَ النَّاسُ عَلَى مِثْلِ أَمْرِهِمُ الْأَوَّلِ، لَا يُوقِظُ نَائِمًا وَلَا يُهْرِيقُ دَمًّا » منتخب الاثر ۴۷۸.

امت اسلامی به مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف مهر می ورزند و به سبویش پناه می برند، آنچنان که زنبوران عسل به سوی ملکه خود پناه می برند، عدالت را در پهنه جهان می گستراند و صفا و صمیمیت صدر اسلام را به آنها باز می گرداند. خفته‌ای را بیدار نمی کند (یعنی کسی مزاحم آسایش کسی نمی شود) و خونی را به ناحق نمی ریزد.

رمز موفقیت حضرت، عدالت خواهی اوست چون انسان از درون و نهاد خویش خواهان عدالت است و از ظلم متنفر می باشد. علت اینکه قلبها به سوی آن حضرت جذب می شود آنست که: اولاً قبل از ظهور، مردم رنج فراوانی از بی عدالتیها کشیده‌اند و ثانیاً به طور محسوس عدالت را در وجود نازنین آن گرامی لمس می کنند و همین باعث ثبات حکومت حضرتش خواهد شد.

امام باقر علیه السلام فرمود: «اِذَا قَامَ مَهْدٌ يُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ قَسَمَ بِالسُّوِيَّةِ وَعَدَلَ بِالرَّعِيَّةِ، فَمَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ» غیبت نعمانی ص ۱۲۴.

چون مهدی ما اهل بیت قیام کند، مال را به طور مساوی تقسیم می کند و عدالت را در میان مردم اجرا می کند. هرکسی از او اطاعت کند، از خدا اطاعت کرده است و هرکس او را نافرمانی کند، خدای را نافرمانی کرده است.

امام صادق علیه السلام فرمود: «أَوَّلُ مَا يَظْهَرُ الْقَائِمُ الْعَدْلَ، أَنْ يُنَادِيَ مُنَادِيَهُ: أَنْ يُسَلِّمَ صَاحِبُ النَّافِلَةِ لِصَاحِبِ الْفَرِيضَةِ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ وَالطَّوَّافِ» بحار ج ۵۲ ص ۳۷۴.

نخستین چیزی که از عدالت قائم علیه السلام ظاهر می شود، این است که منادی اعلام می کند، آنانی که طواف مستحبی می کنند، محل طواف و حجرالاسود را برای کسانی که طواف واجب می کنند خالی کنند.

آنهایی که حج مشرف شده اند، شاهدند که چه ازدحام و فشاری برای طواف وجود دارد و اغلب طواف کنندگان افرادی هستند که طواف مستحب بجای می آورند. و جای آنانی را که طواف واجب بجای می آورند اشغال می کنند!

اینک که مولایمان در پس پرده غیبت است راه جلب رضایت حضرت و شایستگی توفیق دیدارش به داشتن عدالت و اجرای آن است.

مناجات
بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰. السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ،
السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُذِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ.

سلام بر تو ای کسی که مومنین به استضعاف کشیده و در بند را عزت و قدرت می‌بخشی و بینی کافران متکبر و ظالم را به خاک می‌مالی و ذلیلشان می‌کنی! شیرین‌ترین میوه انقلاب حضرت مهدی روحی‌له‌الفداء، آن است که مردم رنج دیده و ستم کشیده با چشمان خود آزادی و رهایی خود و ذلت و زبونی کافران متکبر را مشاهده می‌کنند.

امام علیه‌السلام تمام طاغوتها را به زیر می‌کشد و بیعت با هیچکدام آنان ندارد چرا که خود فرمود: «وَ اِنِّي اَخْرُجُ حِينَ الْخُرُوجِ وَلَا بَيْعَةَ لِاحِدٍ مِنَ الطَّوَاغِیْتِ فِي عُنُقِي» احتجاج ج ۲ ص ۲۶۹.

من زمانی قیام می‌کنم که بیعت هیچ طاغوتی را برگردن نداشته باشم. در دوران حکومت اوست که جامعه آرمانی پیامبران پا به عرصه وجود می‌گذارد و هدف از زندگی واقعی محقق می‌شود.

نمرودها، شدادها، فرعونها، خلفای غاصب نگذاشتند که پیامبران و امامان معصوم علیهم‌السلام رسالت و امامت خود را به خوبی انجام دهند و همواره مردم بی‌گناه را دربند می‌کشیدند و مانع می‌شدند که از انبیاء و ائمه پیروی کنند و اکثراً به جرم تبعیت از آن

بزرگواران در بند کشیده و شکنجه گردیده و کشته می شدند.

ولی اراده خداوند تبارک و تعالی این است:

«وَتُرِيدُ أَنْ قَمُنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ» قصص-۵.

و ما اراده کردیم که بر آن مردم ضعیف شده در روی زمین منت گذاریم و آنان را رهبران مردم کرده و وارثان شان نماییم.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود: «هُمُ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ يَبْعَثُ اللَّهُ مَهْدِيَّهُمْ بَعْدَ جُهِدِهِمْ فَيُعِزَّهُمْ وَ يُذِلُّ أَعْدَاءَهُمْ» تفسیر صافی ص ۴۰۳.

ایشان آل محمد صلوات الله عليهم اجمعین هستند خداوند مهدی آل محمد را بر میانگیزد تا توسط او مؤمنان را عزیز و دشمنان را ذلیل و زبون گرداند.

امام صادق علیه السلام در ذیل آیه فرمود: «انَّ هَذِهِ الْآيَةَ مَخْصُوصَةٌ بِصَاحِبِ الْأَمْرِ الَّذِي يَظْهَرُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ وَ يُبْنِئُ الْجَبَابِرَةَ وَ الْفِرَاعِنَةَ وَ يَمْلِكُ الْأَرْضَ شَرْقًا وَ غَرْبًا فَيَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مَلَأْتَ جَوْزًا» تفسیر برهان ج ۳ ص ۲۲۰.

این آیه به صاحب الامر اختصاص دارد. یعنی همان کسی که در آخر الزمان ظهور می نماید، ستمگران و فرعونها را نابود کرده و بر شرق و غرب عالم مسلط

مناجات
بیتابین
روح

گشته و همه جا را پر از عدل و داد می کند پس از آنکه
پر از ظلم و جور شده باشد.

در دعای ندبه به خدای خویش عرضه می داریم:

«أَيُّنَ الْمُعَدِّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ» کجاست آنکه آماده
برای ریشه کن کردن ستمکاران است؟!!

«أَيُّنَ الْمُرْتَجَى لِبِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ» کجاست آنکه
مرکز امید در بر اندازی بیداد و ستم است؟!!

«أَيُّنَ قَاسِمُ شَوْكَةِ الْمُعْدِينَ» کجاست شکننده شوکت
متجاوزین؟!!

«أَيُّنَ مُبِيدُ الْعُتَادَةِ وَالْمَرَدَّةِ» کجاست نابود کن
سرکشان و متمردان؟!!

«أَيُّنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْأَعْدَاءِ» کجاست عزت بخش
دوستان و خوار کننده دشمنان؟!!

۱۱. أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا:

امام علیه السلام مظهر اسم شریف خداوند «الهادی» است. او که تربیت شده خدای هدایتگر است و در گفتار و عمل به وسعت همه جهان هادی است.

راغب در مفردات آورده که «الْهِدَايَةُ دَلَالَةٌ بِالطُّفِ» هدایت یعنی دلالت و راهنمایی که همراه با لطف و محبت باشد.

حضرت مهدی روحی له الفداء، چون پدر مهربان و همدمی شفیق و همراهی خیرخواه به دردها و آلام روحی انسانها التیام می بخشد.

او واسطه فیض بین مردم و خداست. در عصر ما تنها اوست که هدایت ظاهری و باطنی را به عهده دارد و به نفوذ در باطن و ضمیر وجود اشخاص لایق و مستعد، آنها را به سوی کمال واقعی سوق می دهد.

مقام هدایت به امر که در قرآن بدان اشاره شده خاص پیامبران و ائمه طاهرین علیهم السلام است.

« وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ » سجده-۲۲.

ما از آنان امامانی قرار دادیم که مردم را به امر ما هدایت کنند، چون صبر کردند و به آیات ما یقین داشتند.

این نوع رابطه هدایت به امری که رابطه ای عاطفی و سازنده است کم و بیش برای اکثر دوستان و شیعیان

آل محمد علیهم السلام اتفاق افتاده است. در احوال علماء برجسته شیعه عنایات سری و مخفیانه امامان علیهم السلام و بخصوص مولا یمان امام عصر ارواح العالمین له الفداء در مواقع حساس و برخورد با دشمنان فراوان دیده می شود. بی تردید هر نوع توفیق و جذبیه روحانی که بر دل‌های دوستان آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین به وجود آید همان تصرف امام معصوم علیه السلام بر باطن آنهاست.

شاهد این حقیقت مردمی هستند که در عین بی خبری و عامی بودن گاهی به مناسبت‌های مختلف ارتباط بائمه و به طور خاص با مولا امام زمان (عج) برقرار می کنند و راهنمایی‌های لازم را از آن بزرگوار دریافت می کنند.

شیخ صدوق (ره) کتاب «کمال الدین و تمام النعمه» را به امر امام زمان (عج) تألیف کرده، چنانکه در مقدمه کتاب می نویسد: شیخ نجم الدین ابوسعید محمد حسن قمی «أدام الله توفيقه» از من درخواست نمود تا کتابی در احوال حضرت حجت علیه السلام تألیف نمایم و من وعده کردم بعد از اینکه از قسم به ری برگشتم، خواهش او را اجابت کنم.

شبی در عالم رؤیا دیدم گویا در مکه هستم و دور کعبه طواف می نمایم، در نشو و نما هفتم حجرالسدود را استلام و بوسه زدم و می گفتم «أمانتی أدیتها وميثاقي

تَعَاهِدْتُهُ لَتَشْهَدَ لِي بِالْمَوْافَاةِ. «امانتم را ادا کردم و پیمانم را وفا نمودم تا شاهد وفای شما باشم.

در این هنگام دیدم حضرت صاحب الزمان «صلوات الله علیه» در ب کعبه ایستاده اند، پس با پریشانی و حال تفکر، نزد آن جناب رفتم. آن بزرگوار افسردگی مرا از رخسارم متوجه شدند. پس سلام کردم و جواب فرمودند و گفتند: «لِمَ لَا تُصَنِّفُ كِتَابًا فِي الْغَيْبَةِ تَكْفِي مَا قَدْ هَمَّكَ؟» چرا کتابی درباره غیبت تالیف نمی کنی که نگرانی و ناراحتی تو را برطرف کند؟»

عرض کردم «یا بن رسول الله! درباره غیبت کتابی نوشته ام.

فرمود: «لَيْسَ عَلَي ذَلِكِ السَّبِيلُ، وَ لَكِنْ صَنَّفَ الْآنَ كِتَابًا فِي الْغَيْبَةِ وَ اذْكَرُ فِيهِ غَيْبَاتِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ» بر آن شیوه ای که کتاب سابقت را نوشته ای نمی گویم بلکه هم اکنون کتابی درباره غیبت تالیف کن که در آن غیبت های انبیاء را یادآور شده باشی.

پس آن بزرگوار از نظرم غایب شدند و من هراسان از خواب بیدار شدم و تا طلوع صبح مشغول دعا و گریه بودم. وقتی روز شد، مشغول تالیف کتاب «کمال الدین» شدم و امثال امر ولی الله و حجت خدا را نمودم.

امام علیه السلام به مثل علامه حلی رحمه الله علیه نشانی حدیث می دهد:

علامه حلی در شب‌های جمعه تنها به زیارت قبر مولای خود ابا عبدالله الحسین علیه‌السلام می‌رفت. ایشان بر حیوانی سوار بود و تازیانه برای راندن آن به دست داشت. اتفاقاً در اثنای راه شخصی پیاده در لباس اعراب به ایشان برخورد کرد و بایشان همراه شد.

در بین راه شخص عرب مسأله‌ای را مطرح کرد. علامه حلی فهمید که این عرب مردی عالم و با اطلاع بلکه کم مانند و بی نظیر است. لذا بعضی از مشکلات خود را از ایشان سؤال کرد، تا ببیند چه جوابی برای آنها دارد، با کمال تعجب دید ایشان حلال مشکلات و معضلات و کلید معماهاست! باز مسائلی را که برخورد مشکل دیده بود، سؤال نمود و از شخص عرب جواب گرفت و خلاصه متوجه شد که این شخص علامه دهر است، زیرا تا به حال کسی را مثال خود ندیده بود ولی خودش هم در آن مسائل متحیر بود! تا آن که در اثناء سئوال‌ها، مسأله‌ای مطرح شد که آن شخص در آن مسئله، به خلاف نظر علامه حلی فتوا داد. ایشان قبول نکرد و گفت: این فتوا برخلاف اصل و قاعده است و دلیل و روایتی را که مستند آن شود، نداریم.

آن جناب فرمود: دلیل این حکم که من گفتم، حدیثی است که شیخ طوسی در کتاب تهذیب نوشته است.

علامه گفت: چنین حدیثی در تهذیب نیست و به یاد ندارم که دیده باشم که شیخ طوسی یا غیر او نقل کرده باشند.

آن مرد فرمود: آن نسخه از کتاب تهذیب را که تو داری، از ابتدایش فلان مقدار ورق بشمار، در فلان صفحه و فلان سطر، حدیث را پیدا می‌کنی!

علامه با خود گفت: شاید این شخص که در رکاب من می‌آید، مولای عزیزم حضرت بقیه الله روحی فدا، باشد، لذا برای اینکه واقعیت برایش روشن شود در حالی که تازیانه از دستش افتاد، پرسید: آیا ملاقات با حضرت صاحب الزمان امکان دارد یا نه؟

آن شخص چون این سؤال را شنید، خم شد و تازیانه را برداشت و با دست با کفایت خود در دست علامه گذاشت و در جواب فرمود: چطور نمی‌توان دید در حالیکه الان دست او در دست تو می‌باشد؟! همین که علامه این کلام را شنید، بی اختیار خود را از بالای حیوانی که بر آن سوار بود بر پای آن امام مهربان انداخت تا پای مبارکشان را ببوسد ولی از کثرت شوق بیهوش شد.

وقتی به هوش آمد، کسی را ندید و افسرده و ملول گشت، بعد از آن که به خانه خود رجوع نمود، کتاب تهذیب را ملاحظه کرد و حدیث را در همان جایی که آن بزرگوار فرموده بود مشاهده کرد و در حاشیه

تهذیب خود نوشت: این حدیثی است که مولای من صاحب الامر علیه السلام مرا به آن خیر دادند و حضرتش به من فرمودند: در فلان ورق و فلان صفحه و فلان سطر می باشد. قصص العلماء ص ۳۵۹.

آری او، هدایت یافته‌ی کامل و هدایت کننده تمام عیار بشر از جانب خداوند تبارک و تعالی است.

مرحوم ملا احمد نراقی در دیوان مثنوی طاق‌دیس
چنین می‌سراید:

*** **

سامره جان باشد و تن این جهان
گشته جان این جهان آنجا نهان
سامره مصر است من یعقوب پیر
یوسفم گم گشته آنجا بابشیر
ای فغان کز جور اخوان زمان
یوسفم در چاه کنعان شد نهان
ای دریغا یوسفم در چاه شد
از فراقش ناله‌ام تا ماه شد
مهدی اندر چاه و از دیدن نهان
می‌دود دجال در گرد جهان
سیدی قد ذاب قلبی فی فذاک
لَبْشَوَى هَلْ مِنْ يَكُنْ يَوْمَ آرَاك
هَلْ إِلَى فِي لَيْلِيهِ وَجْهَ الْحَبِيبِ
هل يُداوی هذه المرَضی طَبِيبِ
ای طبیب درد بیدرمان من
ای دواى رنج بی پایان من
ای به یادت آه عالم سوز من
ای زهجرت تیره شام و روز من
گرچه در ابری نهان شد آفتاب
چهره خود ر نهفت اندر نقاب

از شعاعش لیک عالم روشنست

روزها پیدا و شبها و مأمّن است

ای تو خورشید جهان افروز ما

ای تو روز ما و هم نوروز ما

ای زن و فرزند من قربان تو

دست کوتاه من و دامان تو

من گرفتم دامنّت ای ذوالحسب

هم دخیلت گشتم ای فحل العرب

*** ** ***

زیارت آل یس:

۱۲. سَلَامٌ عَلٰی آلِ یَس، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَ رَبَّانِيَّ آيَاتِهِ:

در روایات «یس» اسمی از اسماء پیامبر اسلام حضرت محمد صلی الله علیه وآله است و آل هم اطلاق به عترت و اهل بیت آن گرامی شده است.

سفیان بی سعید ثوری به امام صادق علیه السلام گفت: «يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ مَا مَعْنَى قَوْلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ «يَس»؟ قَالَ: اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ النَّبِيِّ، وَمَعْنَاهُ يَا أَيُّهَا السَّمْعُ الْوَحْيِ، وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» تفسیر برهان ج ۴ ص ۳.

ای پسر رسول خدا معنای کلام خداوند عزوجل «یس» چیست؟ فرمود: اسمی از اسماء پیامبر است و معنای آن این است «ای شنونده وحی و قرآن حکیم بدرستی که تو از رسولان هستی بر راه راست».

مرحوم طبرسی در احتجاج از امیرالمؤمنین علی علیه السلام نقل می کند «فُسِّمِيَ اللَّهُ النَّبِيُّ بِهَذَا الْأَسْمِ حَيْثُ قَالَ «يَس وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ» خداوند پیامبر را به این اسم نامید هنگامی که فرمود: «یس و القرآن الحکیم انک لمن المرسلین».

در روایت دیگر، طبرسی از محمد بن مسلم و او از امام باقر علیه السلام نقل می کند که فرمود: «دوازده نام برای رسول خدا صلی الله علیه وآله هست که پنج تای

آن در قرآن آمده، محمد، احمد و عبدالله و یس و نون» همان مدرک

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَ رَبَّائِي آيَاتِهِ.

درود بر تو ای دعوت کننده به سوی خدا و تبیین کننده و پرورش دهنده آیات پروردگار.

امام زمان (عج) سیره جد بزرگوارش حضرت محمد صلی الله علیه و آله را ادامه می دهد و مردم را به سوی خدا می خواند و در مقام تبیین و تشریح آیات الهی برمی آید، به دو آیه ذیل توجه کنید.

«وَ دَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ» احزاب - ۴۵.

و مردم را با اجازه پروردگار به سوی او بخوانی.

«وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ» نحل - ۴۴.

و این آیه را به تو نازل کردیم تا برای مردم آنچه را به ایشان نازل شده بیان کنی، شاید اندیشه کنند.

تبیین آیات غیر از تلاوت و نقل متن آیات است در واقع خداوند از پیامبرش می خواهد که آیات را برای مردم شرح و تفسیر دهند و به ظاهر آیات اکتفا نکنند و به پیام آیات و اهداف آن کلمات نورانی بپردازد، شاید مردم به فکر افتند و در اثر فهم قرآن شریف، رستگار شوند.

به صراحت می توان گفت که آیه فوق بر خلاف تصور و گفتار بعضی که گفتند قرآن ما را بس است،

موضع‌گیری مناسب و به حق می‌کند. خیر، بس نیست بلکه باید مثل رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآله در مقام تبیین و تشریح آیات شریفه آن برآیند چنانکه در عمل شاهدیم بسیاری از احکام شرعی در قرآن، کلی بیان شده و سنت و بیان رسول‌الله و ائمه طاهرین صلوات‌الله‌علیهم اجمعین به شرح آن کلیات پرداخته و وارد جزئیات شده‌اند.

به عبارتی دیگر آیه فوق دلالت بر حجیت کلام پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله دارد که در بیان آیات شریفه قرآن بوده است و بی‌جهت نبود که در حدیث ثقلین آن حضرت قرآن و عترت را کنار هم قرار داده و آن دو را از هم جدا نمی‌داند و آن حدیث دلالت بر عدم حجیت گفتار غیر عترت پیامبر می‌کند. و آیه قبل یعنی آیه ۴۳ سوره مبارکه نحل سفارش می‌کند «فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» اگر خودتان نمی‌دانید از اهل ذکر سؤال کنید. ذکر نام دیگر قرآن است.

از امام صادق علیه‌السلام نقل شده که درباره کلام خدا «فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» فرمود: الْكِتَابُ الذِّكْرُ وَ أَهْلُهُ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، أَمَرَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِسُؤَالِهِمْ وَ لَمْ يُؤْمَرْ بِسُؤَالِ الْجُهَالِ وَ سُمِّيَ الْقُرْآنُ ذِكْرًا فَقَالَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ» تفسیر برهان ج ۲ ص ۳۷۰.

ذکر، قرآن است و اهل آن آل محمد صلی الله علیه و آله می باشند. خداوند مردم را امر فرموده که از این خانواده بپرسند و سراغ جهال و نادانان نروند، پروردگار قرآن را ذکر نامیده چنانکه می فرماید «و این قرآن را به تو نازل کردیم تا برای مردم آنچه را به ایشان نازل شده بیان کنی، شاید اندیشه کنند.

۱۳. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَ دِيَانَ دِينِهِ:

سلام بر تو ای درب فیض و رحمت خداوند و حافظ و نگهبان دین او.

قبل از هر چیز باید بدانیم که ذوات مقدسه معصومین علیهم السلام بهانه آفرینش هستند و خداوند افتتاح و اختتام خلقت را به آنها فرموده است.

چنانکه این عبارات را در زیارت جامعه کبیره خطاب به آن بزرگواران عرض می کنیم:

«بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتِمُ» خلقت عالم به وجود شماست و به شما نیز ختم خواهد شد.

« وَ بِكُمْ يُنَزَّلُ الْغَيْثَ وَ بِكُمْ يُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَ بِكُمْ يُنْفَسُ الْهَمُّ وَ يَكْشِفُ الضُّرَّ» به وجود شما خداوند باران مرحمتش را نازل می کند و به خاطر شماست که نمی گذارد آسمان بر زمین خراب شود و برای خاطر شماست که غم و غصه را بیرون برده و گرفتاریها را برطرف می نماید.

و نیر در همان زیارت عرض می‌کنیم: «اللّٰهُمَّ اِنِّي لَو
وَجَدْتُ شَفَعَاءَ اقْرَبُ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَخْيَارِ
الْاِثْمَةَ الْاَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شَفَعَائِي» پروردگارا! اگر من
شفاعت کنندگانی نزدیکتر به تو از محمد و اهل بیت
خوب و امامان نیک می‌یافتم، آنان را نزد تو شفیع قرار
می‌دادم.

رسول الله صلی الله وعلیه و آله فرمود: «هُمُ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى
وَالْوَسِيلَةُ اِلَى اللَّهِ» تفسیر صافی ج ۱ ص ۴۴۱. اهل
بیت عصمت و طهارت علیهم السلام ریسمان محکم
و وسیله هستند برای رسیدن به خدا.

در ذیل آیه ۳۵ سوره مبارکه مائده «يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ» ای ایمان آورندگان!
تقوای الهی را پیشه کنید و با داشتن وسیله نزد او
بروید. مولا ایمان امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود: «
أَنَا وَسَيْلَتُهُ» من وسیله تقرب به خدا هستم. مناقب ابن
شهر آشوب ج ۳ ص ۷۳.

در تفسیر قمی آمده که منظور کلام خدا از وسیله
برای تقرب به خدا «تَقَرَّبُوا إِلَيْهِ بِالْإِمَامِ» تقرب به خدا
پیدا کنید با وجود امام علیه السلام.

خواننده گرامی با عنایت به مطالب فوق، باب الله بودن
حضرت مهدی روحی له الفداء، را انشاءالله بهتر دریافت
می‌کند و به این حقیقت می‌رسد که برای شناخت و
کسب رحمت و اسعه الهی باید به در خانه امام زمان

(عج) رفت چرا که آن نازنین واسطه فیض پرودگار است.

وَدَيَّانِ دِينَهِ:

او حافظ و نگهبان دین خداست، در عصر غیبت مذهب حقّه همواره مورد حمله و تجاوز دشمنان بوده و گاهی چنان عرصه بر دوستان اهل بیت علیهم السلام تنگ شده که بعضی گرفتار یأس و نومیدی می شدند ولی خداوند به وسیله وجود مبارک مولایمان امام عصر ارواح العالمین له الفداء حفظ دین نموده، نقشه شوم دشمنان را نقش بر آب کرده است.

غافل از دعای آن بزرگوار نباشیم ما او را مستجاب الدعوه می دانیم به طور قطع او برای پیروزی پیروان و یاران خویش دعا می کند، همانهایی که تمام تلاش خود را برای حفظ ارزشهای دینی می نمایند و گاهی از جان خود مایه می گذارند تا این آئین سلامت بماند.

*** **

سینه پر درد و فغان است چه پنهان از تو

سبزه را بوی خزان است چه پنهان از تو

ای دریغا! شاهبازان به چه قانع شده اند

دل نرگس نگران است چه پنهان از تو

*** **

دشمنان در زمان ما سرمایه گذاری فراوانی در راه مبارزه با اندیشه حیات بخش ما می کنند و از سه

موضوع مهم وحشت دارند و ما به این سه موضوع بسیار اهمیت می‌دهیم و تمام همت خود را برای ترویج آن سه گذارده‌ایم

۱. غدیر

۲. عاشورا

۳. مهدویت!

غدیر آغاز ولایت و امامت، عاشورا احیاء و حیات دوباره آن و مهدویت استمرار و جاودانگی آن اعتقاد است.

آری با امام زمان خود سلام الله علیه و آله عهد کرده‌ایم که مدافع حریمش باشیم و در برطرف کردن حوائج و خواسته‌های او که در حقیقت خواسته‌های ما و به نفع خود ما است، کوشا باشیم.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُتَثَلِّينَ لِأَوَامِرِهِ وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ». «فرازی از دعای عهد با حضرت»

۱۵. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجُمَانَهُ؛

سلام بر تو ای تلاوت کننده کتاب خداوند و بازگو کننده مقصود آن! تاویل و تفسیر قرآن را باید از کسانی بیاموزیم که مخاطب قرآن و راسخ در علم بودند.

«وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ، إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ.» آل

عمران - ۷

تأویل قرآن را جز خدا و آنها که در دانش ریشه دارند، کسی نداند. ابی بصیر از امام جعفر صادق علیه السلام نقل نموده که فرمود: «نَحْنُ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ نَحْنُ نَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ» بحار ج ۲۳ ص ۱۹۹.

راسخون در علم و نیز آگاه از تاویل آیات قرآن ما هستیم.

در زیارت جامعه کبیره به آن بزرگواران عرض می‌کنیم خداوند شما گرامیان را «أَنْصَارَ الدِّينِ وَ حَفَظَةَ لِسْرِهِ وَ حَزَنَةَ لِعِلْمِهِ وَ مُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَ تَرَاجِمَةً لِرُوحِيهِ»

یاورانی برای دینش، نگهبانانی برای رازش، خزانه‌دارانی برای علمش، ودیعه‌دارانی برای حکمتش و ترجمانی برای وحیش قرار داد و امام عصر روحی‌له‌الفداء، نیز بازگو کننده و ترجمان وحی الهی است.

۱۶. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ:

سلام بر تو ای باقی مانده (حجته‌های) خدا در زمینش.

بقیة الله برگرفته از آیه ۸۶ سوره مبارکه هود است «بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» باقی مانده خدا برای شما بهتر است، اگر به راستی ایمان آورده‌اید.

امام عصر علیه السلام بقیة السلف است؛ آنچه خوبان همه دارند او به تنهایی دارد. تمام صفات انبیاء و اهداف بزرگ آنان در وجود آن گرامی جلوه گر است. آنچه سیزده معصوم قبل از آن حضرت داشتند در او جمع و آشکار است.

از امام صادق علیه السلام نقل شده که در هنگام ظهور، قائم ما علیه السلام به خانه خدا به پشت خود تکیه زده، می گوید: «ای مردم هر که می خواهد آدم و شیث را ببیند، بداند که من آدم و شیث هستم و هر که می خواهد نوح و فرزندش سام را ببیند، بداند که من همان نوح و سامم، هر که مایل است ابراهیم و اسماعیل را ببیند، بداند که من همان ابراهیم و اسماعیل می باشم و هر که می خواهد موسی و یوشع را ببیند، من همان موسی و یوشع هستم و هر کس می خواهد عیسی و شمعون را ببیند من همان عیسی و شمعون هستم. و هر که می خواهد محمد صلی الله علیه وآله و امیر المؤمنین علی علیه السلام را ببیند، بداند من همان محمد و علی هستم و هر که می خواهد حسن و حسین را ببیند من همان حسن و حسینم و هر که می خواهد امامان از ذریه حسین را ببیند، بداند که من همان ائمه اطهار هستم. دعوتم را بپذیرید و به نزد جمع شوید که هر چه گفته اند و هر چه را نگفته اند به شما خبر می دهم.» مکیال المکارم ص ۲۸۰.

همه انبیاء و ائمه طاهرین علیهم السلام جزء اهدافشان دین گرایی همه انسانها و بسط عدالت در پهنه گیتی بوده ولی هیچکدام به خواسته خود نرسیدند زیرا که طاغوتها و زورمندان و پیروان نادان آنان مانع از این می شدند تا آن بزرگواران به اهدافشان برسند.

مولايمان اميرالمؤمنين علي عليه السلام تنها امامي بود كه در راس حكومت قرار گرفت ولي در پنج سال تقريبي حكومت، سه جنگ تحميلي براي او به وجود آوردند و با ترور ختم شد.

پس بقيه الله ارواحنا فداه، تنها كسي است كه آرمان جد بزرگوارش كه همان گسترش دين خدا و عدالت در جهان است به مرحله عمل خواهند رساند.

« اِذَا قَامَ الْقَائِمُ لَا يَبْقَى اَرْضٌ اَلَّا تُوَدَى فِيهَا بِشَهَادَةِ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ » نورالثقلين ج ۱ ص ۳۶۲

امام صادق عليه السلام فرمود: «زمانی كه قائم عليه السلام قيام كند هيچ سرزمینی باقی نمی ماند مگر آنكه در آن ندای توحيد و نبوت و شهادتین شنیده شود. اللَّهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيْمَةٍ ، تُعْزِبُهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ وَ تَذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَ اَهْلَهُ»

خدایا! امید و میل داریم هرچه زودتر دولت کریمه مولايمان روحی له الفداء، برقرار شود كه در آن دولت اسلام و اهلش را عزت بخشی و نفاق و اهلش را خوار کنی.

مولايمان علي عليه السلام درباره فرزندش مهدی روحی له الفداء، می فرمود: « قَدْ لَبِسَ لِلْحَكْمَةِ جُنَّتَهَا وَ اَخَذَ بِجَمِيْعِ اَدْبِهَا ... بِقِيَّةِ اللهِ فِي اَرْضِهِ ، وَ الْمُنْتَقِمِ مِنْ اَعْدَائِهِ » شرح نهج البلاغه ابن ابی الحديد ج ۱ ص ۹۵.

زره حکمت را پوششید و آن را بسا همه آداب و شرایطش فرا گرفت ... او باقیمانده حجت‌های خدا است و جانشینی از جانشینان پیامبران اوست.

هنگامی که امام عصر (عج) تشریف بیاورند، بانک می‌زنند: «أَنَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَالْمُنْتَقِمُ مِنْ أَعْدَائِهِ»
کمال‌الدین ج ۲ ص ۳۸۴.

من بقیة الله (باقیمانده خدا) در زمینم و از دشمنان او انتقام می‌گیرم. امام باقر علیه‌السلام فرمود: هرگاه قیام کند به کعبه تکیه دهد و سیصد و سیزده مرد بر گردش حلقه زنند. نخستین سخنی که می‌گوید این آیه است: «بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» آنگاه می‌فرماید: من بقیة الله هستم و حجت و جانشین او برای شما. هیچ مسلمانی به او درود نگوید مگر چنین:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ» تفسیر نور الثقلین ج ۲ ص ۳۹۲.

به امام باقر علیه‌السلام عرض شد: آیا به قائم علیه‌السلام با عنوان امیرالمؤمنین سلام کنیم؟ فرمود: نه! این نام را خداوند بر امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام قرار داده و هیچ‌کس چه قبل از ایشان و چه پس از آن حضرت به این نام خوانده نمی‌شود، مگر اینکه کافر باشد.

به حضرت عرض شد، پس چگونه به ایشان سلام کنیم؟ فرمودند: بگویند «السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَقِیَّةَ اللَّهِ»
صراط مستقیم ج ۲ ص ۲۳۱.

*** **

قربان ماه رویت‌ای مهر عالم آرا
شوق لقاییت از دل برده شها قرارا
تا کی در انتظارت روز و شبان بنالم
رحمی به این بلاکش کن از کرم خدا را
در حال بینوایی از نی کشم نوایی
گویم شها کجایی در یاب بینوا را
با یاد و خال رویت تا چند اشک ریزم
حتی متی انا دی یا مُطْلِقِ الا ساری
دلدادگان عشقت در سوز و ساز تاکی
مستوحشین هجرا مستوقدین نارا
تا چند پرده داری بی پرده چهره بنما
دلهای عاشقان بر، زان چهره دلا را
حیران زنار هجران آتش گرفته جانش
آیا شود که بیند روی تو آشکارا

*** **

زیارت امام عصر (عج) در سرداب:

۱۷. «السَّلَامُ عَلَی النُّورِ الَّذِی ارَادَ اَهْلُ الْکُفْرِ اَطْفَاءَهُ فَابَی
اللَّهُ اَلَا اَنْ یُتِمَّ نُورَهُ بِکُرْهِهِمْ وَ اَیَّدَهُ بِالْحَیْوةِ حَتَّی یُظْهِرَ
عَلَّی یَدَهُ الْحَقُّ بِرَغْمِهِمْ» درود بر نوری که اهل کفر

اراده کردند خاموشش کنند و خدا نخواست جز آنکه نور خود را کامل نماید گرچه کافران خوش نداشته باشند و خداوند او را طول عمر داد تا حق به رغم دشمنان به دستش ظاهر شود.

شبهت امام عصر علیه السلام با حضرت موسی علیه السلام شبهت عجیبی است، حضرت موسی علیه السلام دوران حملش مخفی بود. حضرت قائم (عج) نیز همین طور، دوران حملشان مخفی بود، حضرت موسی علیه السلام ولادتش مخفیانه صورت گرفت، امام زمان علیه السلام ولادتشان مخفیانه انجام شد.

موسی علیه السلام از قومش دو غیبت داشت که یکی از دیگری طولانی تر بود، غیبت اول از مصر بود و غیبت دوم هنگامی که به سوی میقات پروردگارش رفت. مدت غیبت نخستین ۲۸ سال بود و مدت غیبت دوم چهل شب بود.

امام عصر (عج) نیز دو غیبت داشته‌اند که یکی از دیگری طولانی تر می‌باشد.

فرعون افراد زیادی را کشت تا موسی متولد نشود ولی آنچه خدا خواست همان شد.

فرعون های زمان ائمه اطهار علیهم السلام نیز به منظور قتل امام عصر (عج) چه بسیار از فرزندان پیامبر صلی الله علیه و آله را کشتند، چنانکه از امام صادق

علیه السلام درباره بیان شباهت آن حضرت به موسی علیه السلام چنین نقل شده: «وقتی فرعون مطلع شد که زوال و نابودی حکومتش به دست موسی است، دستور داد کاهنان را حاضر کنند، پس آنها بر نسب براندازنده حکومتش دلالت کردند، و اینکه آن شخص از بنی اسرائیل است، پس پیوسته دستور داد که شکم زنان باردار بنی اسرائیل را پاره کنند تا آنجا که بیست و چند هزار نوزاد را کشت ولی نتوانست به موسی دست یابد، زیرا که خداوند تبارک و تعالی او را حفظ کرد. همین طور بنی امیه و بنی العباس وقتی دانستند که سقوط سلطنت و ریاست امیران و جبارانشان به دست قائم ما خواهد بود، به دشمنی ما پرداختند و شمشیرهای خود را در کشتن رسول صلی الله علیه و آله و نابود کردن نسل آن حضرت به کار گرفتند به طمع اینکه به قتل قائم علیه السلام دست یابند. البته خداوند عزوجل نمی پذیرد کنه امر خود را برای یکی از ستمکاران فاش نماید، مگر اینکه نور خود را به کمال رساند، هر چند که مشرکین را خوش نیاید» کمال الدین ج ۲ ص ۳۵۴.

«يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ اللَّهُ مِمَّنُ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» صف-۸.

اراده می‌کنند تا نور خدا را با دهانهای خود خاموش
کنند، در حالیکه خداوند تکمیل کننده نور خود است،
گرچه کافران کراحت داشته باشند،

*** **

وصل خورشید به شب پرّه اعمی نرسد
که در آن آینه صاحب نظران حیرانند
زاهد اررندی حافظ نکند فهم چه شد
دیو بگریزد از آن قوم که قرآن خوانند

** *** **

۱۸. وَأَيَّدَهُ بِالْحَيَاةِ حَتَّى يُظْهَرَ عَلَى يَدِهِ الْحَقَّ بِزَعْمِهِمْ:

خداوند امام زمان ارواحنا فداه، را طول عمر داد تا
حق به رغم دشمنان به دستش ظاهر شود.

موضوع طول عمر آن گرامی از منظر آیات قرآن و
روایات تایید شده است زیرا که نمونه‌هایی از پیامبران
مثل نوح علیه السلام را مثال زده شده که عمر طولانی
داشته‌اند.

و از دیدگاه پزشکان و اهل طبابت نیز امری غیر واقعی
نیست چون همان افراد سالهاست مشغول مطالعه
و آزمایش برای ازدیاد عمر انسان هستند و باور دارند
که اگر بشر با حفظ اصول بهداشت و تغذیه خوب
در آب و هوای سالم زیست نماید عمر طولانی خواهد
داشت.

از عوامل طبیعی طول عمر که بگذریم ما خداوند را قادر مطلق می‌دانیم یعنی آنکه ذات بی‌مثال الهی توانایی و قدرت بر ایجاد اشیاء و عدم آنها را دارد و او استیلا و اقتدار کامل بر موجودات دارد و هر چه در عالم واقع می‌شود به قدرت کامله اوست.

پس اگر بخواهد، برای او زنده نگه‌داشتن انسانی در نهایت سلامت و جوانی مقدور است.

*** ** ***

حکیمی کاین جهان پاینده دارد

تواند حاجتی را زنده دارد

*** ** ***

روزی امام صادق علیه‌السلام، یکی از اصحاب را مشاهده نمودند که از طول غیبت حضرت ولی عصر، عجل‌الله‌تعالی فرجه‌الشریف، دچار شگفتی شده است. به همین مناسبت چنین فرمودند:

خدای تبارک و تعالی سه ویژگی از سه تن از پیامبران را در قوائم ما جاری ساخته است: ولادت او را همچون ولادت حضرت موسی قرار داده است، غیبت او را همانند غیبت حضرت عیسی مقرر فرموده است و عمر طولانی او را چون عمر حضرت نوح قرار داده است.

آنگاه به بنده صالح خود حضرت خضر عمر طولانی داده تا دلیل عمر او باشد. یوم‌الخلاص، ص ۲۴۴.

به دنبال همین عبارات زیارت حضرت در سرداب
عرض می‌کنیم:

« أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكَ صَغِيرًا وَ أَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ
كَبِيرًا، وَأَنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ حَتَّىٰ تُبْطِلَ الْجَبِيتَ وَ
الطَّاغُوتَ » گواهی می‌دهم که خداوند ترا در کودکی
برگزید و در بزرگی علوم خود را برای تو کامل کرد و
تو زنده‌ای و نمیری تا جبیت و طاغوت را از میان
برداری.

جیت و طاغوت یک جریان اعتقادی و سیاسی بودند که
اسلام ناب محمدی صلی الله علیه و آله را به انحراف
کشاندند و تابعین آنان تا ظهور امام علیه السلام هستند و
باید به دست نازنین امام عصر روحی له الفداء و انقلاب
بزرگ حضرت آن جریان انحرافی ریشه کن شود.

۱۹. «اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا، فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِنُصْرَتِهِ مَشْهُورًا»

خداوندا! همان‌طور که دلم را به یاد او آباد ساختی، اسلحه‌ام را برای یاریش شهره‌کن. یکی از وظایف ما در عصر غیبت یاد و ذکر امام زمان اروحنا فداه، است. آری به هر بهانه‌ای باید دل را متوجه آن گرامی کنیم که وظایف ما در عصر غیبت یاد و ذکر امام زمان ارواحنا فداه است. آری به هر بهانه باید دل را متوجه آن گرامی کنیم که مواهب بسیاری را در پی دارد در قالب دعا و پرداخت صدقه برای حفظ جان او از حوادث آسمانی و زمینی یا نیابت از حضرت در انجام مناسک و زیارات در مشاهد مشرفه و ذکر صلوات و نوشتن عریضه و رفتن به مسجد سهله و جمکران و هر جایی که به نام آن حضرت ثبت شده است. همه اینها حکایت از دوستی و عشق ما به آن سرور دارد.

کسی که به یاد اوست در واقع او را یکی از شاهدان بر اعمال خود می‌داند بنابراین اطراف گناه نمی‌گردد.

آنکه ذکرش مهدی سلام‌الله علیه است مقید به نماز اول وقت و برپایی فرائض در وقت فضیلت آنهاست، چون می‌داند محبوبش چنین تقیداتی دارد. موهبت دیگر یاد او، رسیدگی به فقرا و بینوایان است او چون

اجداد بزرگوارش یاور محرومان و سرپرست یتیمان است.

یاد مهدی علیه السلام ایجاد سنخیت می کند همان طور که انسان با هر چیزی انس بگیرد آرام، آرام، رنگ و بویش را به خود می گیرد.

امام علیه السلام با کسانی که همواره به یاد اویند مأنوس است و در دل آنها جا می گیرد، تا آنجا که برخی از این ارتباط لذت مدام دارند.

*** ** ***

یک چشم زدن غافل از آن شاه نباشی
شاید که نگاهی کند آگاه نباشی

*** ** ***

در توفیعات حضرت (عج) آمده: «وَلَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا وَقَقَّهُمُ اللَّهُ لَطَاعَتَهُ عَلَى اجْتِمَاعِ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا وَتَعَجَّلَتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ بِمُشَاهَدَتِنَا عَلَى حَقِّ الْمَعْرِفَةِ وَصَدَّقَهَا مِنْهُمْ بِنَا فَمَا يَحْبُسُنَا عَنْهُمْ إِلَّا مَا يَتَّصِلُ بِنَا مِنْ نَكْرَهُهُ وَلَا نُؤْتِرُهُ مِنْهُمْ» احتجاج برسی ج ۲ ص ۴۹۹

اگر شیعیان ما که خداوند در طاعتش آنان را موفق بدارد همگی یکدل می شدند در وفای به عهدی که دارند، توفیق دیدار ما برایشان به تاخیر نمی افتاد و در رسیدن آنان به سعادت و نیکبختی با مشاهده ما در عین شناخت درست، شتاب می شد و صداقت ایشان

به ما سبب می‌شد که ما از نظرشان پنهان نباشیم و این اختفاء فقط به خاطر چیزهایی است که ما از آنها سراغ داریم که عبارت باشد از زشتیها و کارهایی که ما نمی‌پسندیم.

السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ بِهِ الْأُمَّمَ،
أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَ يَلْمَّ بِهِ الشَّعَثَ؛

سلام بر آن مهدی که خداوند او را به ملتها وعده داده، تا اتفاق کلمه و وحدت واقعی به وجود آورد و پراکندگی را از میان بردارد.

نخست به موضوع موعود ملتها بپردازیم که مسئله بسیار مهمی است از این جهت که تنها ما نیستیم که انتظار مصلح کل را می‌کشیم.

راسل فیلسوف معاصر انگلیسی پس از جنگ دوم جهانی خطاب به ملتها گفت: ای مردم دنیا، شما دیگر روی خشوش نخواهید دید و همچنان در جنگ و خونریزی و ظلم به سر خواهید برد مگر زمانی که یک حکومت جهانی واحد تشکیل شود و یک دولت و یک قانون بر دنیا حاکم گردد و یک مصلح کل در رأس قرار گیرد!

انتظار موعود منحصرأ خواسته مسلمانان و شیعیان نیست بلکه چیزی است که پیروان مکتبهای آسمانی و حتی غیر آسمانی امید آنرا دارند. و این بدان جهت

است که همگی به طور فطری خواستار اجرای عدالت و اخلاق هستند و هنوز به این آرزوی درونی خویش نرسیدند.

روایاتی داریم که دلالت بر اهمیت و محوریت اخلاق و کمال یا بی واقعی و رشد معنوی و عقلانی انسان ها در دولت مولایمان امام زمان روحی له الفداء، دارد.

امام باقر علیه السلام فرمود: « اِذَا قَامَ قَائِمُنَا، وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهِ عُقُولَهُمْ وَأَكْمَلَ بِهِ اخْلَاقَهُمْ » بحار ج ۵۲ ص ۳۳۶.

چون قائم ما قیام کند، دستش را بر سر بندگان می گذارد و عقول آنها را متمرکز ساخته و اخلاقشان را به کمال می رساند.

« اِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهِ عُقُولَهُمْ وَكَمَّلَتْ بِهِ أَفْهَامَهُمْ » کافی ج ۱ ص ۲۵.

وقتی قائم ما قیام کند، دست عنایتش را بر سر بندگان می نهد و بدین وسیله عقل آنها زیاد شده و فهم شان بالا می رود و کامل می گردد.

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود:

« يَمْلَأُهُ قُلُوبُ الْعِبَادِ عِبَادَةً وَيَسَعُهُ عَدْلُهُ » ، « أَنْ يَصْلِحَ أُمَّةً بَعْدَ أَفْسَادِهَا »

امام زمان (عج) دل های بندگان را پر از عبادت می کند و عدلش فراگیر می شود، و این امت را پس از آنکه تباه و فاسد شده اند، اصلاح می کند.

جهانی سازی و جهان گرایی علاوه بر اینکه یکی از اهداف مصلحین عالم بوده اساساً ریشه در تعالیم انبیاء و ادیان بزرگ الهی دارد.

با مراجعه به قرآن به این حقیقت بیشتر نزدیک می شویم.

«وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ» انعام - ۱۶۵.

اوست خدایی که شما را جانشین خود در زمین قرار داده این مضمون در سه آیه دیگر در سوره های یونس (آیه های ۷۳ و ۱۴) و فاطر آیه ۱۳۹ آمده است.

«اذْقَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً»
بقره - ۳۰.

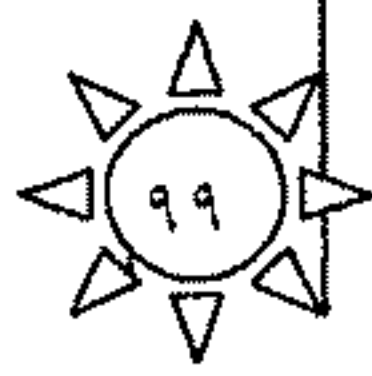
و چون پروردگار تو به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی خواهم گماشت و خطاب به داود پیامبر علیه السلام آمده است:

«يا داوود انا جعلناك خليفة في الارض» ص-۲۶.

ای داود ما تو را در زمین به خلافت و جانشینی گماردیم.

این آیات بیانگر این است که مدیریت انبیاء مربوطه به کل پهنه زمین و همه ملتهاست و نه در بخش خاص یا نژادی ویژه، چنانکه خطاب به رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله می فرماید:

«وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا» سبأ -

و ما تو را جز مژده و هشدار دهنده برای همگی مردم
نفرستادیم.

«قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً» اعراف -
۱۵۸.

بگو ای مردم، من پیامبر خدا به سوی همه شما هستم.

قرآن اساسی‌ترین هدف بعثت پیامبران و فرستادن
کتابهای آسمانی را محقق ساختن عدالت در کل جهان
توسط مردم معرفی کرده است. یعنی باید یک روزی
این خواسته فطری مردم محقق شود و مهدی (عج)
که موعود مردم است به این خواسته پاسخ مثبت دهد.

«لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْ
مِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ» حدید - ۲۵.

به تحقیق که ما پیامبران را با دلایل روشن فرستادیم و
با آنها کتاب و میزان نازل کردیم تا مردم به عدالت
قیام کنند.

آری تنها شیعه دقایق انتظار موعود را شماره نمی‌کند
بلکه پیامبران الهی در انتظار ظهور آخرین حجت خدا
ثانیه شماری کرده و در آتش هجر او سوخته‌اند، اینک
یک هزار و یکصد و هفتاد و دو سال تمام است که
این انتظار ادامه دارد.

در کتاب زبور حضرت داوود علیه السلام از ظهور
موفورالسرور آن محبوب قرون و زمانها سخن به میان

آمده است «عهد عتیق، مزامیر ۳۷ بندهای ۹-۱۸ و ۹۶ بندهای ۱۰-۱۳»

اشعیای نبی که گسترش عدل و برچیده شدن ستم را به دست آن یگانه دوران خبر داده، از رجعت مردگان سخن گفته و منتظران ظهور را ستوده است. عهد عتیق اشعیای نبی - فصل ۶۵- بندهای ۹-۱۳ و ۲۰-۱۸.

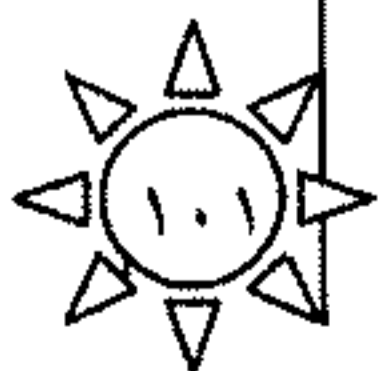
دانیال نبی از حوادث آخر زمان به تفصیل سخن گفته، در پایان فرموده است. «خوشا به حال آنان که انتظار کشند» عهد عتیق دانیال نبی، فصل ۱۲- بندهای ۱-۵ و ۱۰-۱۳.

حضرت حیقوق نیز نوید ظهور داده، از طول غیبتش سخن گفته و به امت خود فرموده است: «اگر چه تأخیر نماید، برایش منتظر باش، که البته خواهد آمد». عهد عتیق حیقوق نبی؟ فصل ۲- بندهای ۳-۵.

حضرت عیسی علیه السلام در بیش از ۵۰ مورد از منجی عالم سخن گفته و به انتظار سازنده فرمان داده و از غفلت و بی توجهی بر حذر داشته است. عهد جدید انجیل لوقا، فصل ۱۲ بندهای ۳۵ و ۳۶.

آری با تحقیق و جستجو در کتب ادیان و مذاهب آسمانی به این نتیجه قطعی و مسلم می‌رسیم که اعتقاد به آینده نیک و روشن برای همه ادیان هست.

در کتاب مذهبی زرتشتیان بنام (زند) درباره انقراض اشرار و وراثت صالحان آمده است:

لشکر اهریمنان با ایزدان دایم در روی خاکدان،
محاربه و کشمکش دارند و غالباً پیروزی با اهریمنان
باشد اما نه به طوری که ایزدان را محو و منقرض
سازد، چه در هنگام تنگی از جانب او می‌رسد که خدای
آسمان است به ایزدان که فرزند اویند، یاری می‌رسد و
محاربه ایشان نه هزار سال طول می‌کشد، آنگاه
پیروزی بزرگ از آن ایزدان می‌شود و اهریمنان را
منقرض می‌سازد و تمام اقتدار اهریمنان در زمین است
و در آسمان راه ندارند.

در کتاب «جاماسب نامه» نقل شده «نجات دهنده
بزرگ، دین را به جهان رواج دهد. فقر و تنگدستی را
ریشه کن سازد، ایزدان را از دست اهریمن نجات داده،
مردم جهان را هم فکر و هم گفتار و هم کردار
گرداند.»

در کتاب (دید) که نزد هندوها از کتب آسمانی است
آمده: پس از خرابی دنیا، پادشاهی در آخر الزمان پیدا
می‌شود که پیشوای خلایق باشد و نام او «منصور»
باشد و تمام عالم را بگیرد و به دین خود آورد. و
آخرین پیامبر خدا حضرت محمد صلی الله علیه و آله
در باره آخرین وصیتش فرمود: «طوبی لمن لقیه و
طوبی لمن أحبه و طوبی لمن قائل به» کمال الدین ج ۱

خوشا به حال کسی که او را دیدار نماید، خوشا به حال کسی که او را دوست بدارد، خوشا به حال کسی که به امامت او معتقد باشد.

مولایمان امیرالمؤمنین علی علیه السلام دست روی سینه می گذاشت و می فرمود:

« هَاهُ، شَوْقًا اِلَى رَؤْيَتِهِ » بحار ج ۵۱ ص ۱۱۵.

آه چقدر مشتاق دیدار اویم!

امام حسن مجتبی علیه السلام می فرمود: « فَطُوبَى لِمَنْ أَدْرَكَ أَيَّامَهُ وَ سَمِعَ كَلَامَهُ » يوم الخلاص ص ۳۷۴.

خوشا به حال آنان که روزگار همایونش رادرک نموده به فرمانش گوش جان بسپارند.

امام حسین علیه السلام فرمود: « دوازده امام مهدی از ما هستند اول آنها امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام و آخر آنها نهمین پسر من که قیام بر حق خواهد نمود و زمین را پس از مرگ آن زنده خواهد کرده، اوست که دین حق را بر سایر ادیان غلبه خواهد داد، اگر چه مشرکان کراهت داشته باشند. برای حضرت مهدی علیه السلام غیبتی است که عده‌ای در آن مدت گرفتار شک و تردید می شوند ولی عده‌ای دیگر ثابت قدم و پابرجا خواهند ماند. و بعضی به این گروه مقاوم می گویند که پس کی وعده الهی محقق می شود؟! اگر راست می گویند! به تحقیق کسی که بر اذیت و تکذیب دشمنان در عصر غیبت آن گرامی صبر

کند همانند مجاهد مصلحی است که در کنار رسول
خدا صلی الله علیه و آله با دشمنان اسلام جنگیده است.
همان مدرک

امام سجاد علیه السلام می فرمود: «الْقَائِمُ مِنَّا تُخْفِي
وَلَادَتُهُ عَلَى النَّاسِ حَتَّى يَقُولُوا لَمْ يُوَلَّدْ» بحار ج ۵۱
ص ۱۰۸.

قائم ما ولادتش بر مردم مخفی است تا آنجا که
عده‌ای می گویند که چنین کسی به دنیا نیامده است!
امام باقر علیه السلام فرمود: «فَإِنْ أَدْرَكْتَ زَمَانَهُ قَرَّتْ
عَيْنُكَ» اصول کافی ج ۱ ص ۲۷۶.

اگر آن روزگار مبارک را درک کنی، دیدگانت روشن
گردد. امام صادق علیه السلام فرمود: «وَلَوْ أَدْرَكْتَهُ
لَخَدِمْتَهُ أَيَّامَ حَيَاتِي» الغيبة، نعمانی ص ۲۴۵. اگر من
زمان او را درک می کردم، همه عمر در خدمت او
بودم.

امام کاظم علیه السلام به هنگام تشریح آن ایام مسعود
به برادر ارجمندش علی بن جعفر فرمود: «عقلهای شما
از درک آن ناتوان و استعدادهای شما از دریافت آن
عاجز است. اگر زنده بمانید، آن را در می یابید»
کمال الدین ج ۲ ص ۳۶.

امام رضا علیه السلام هر وقت نام نامی «قائم آل محمد»
را می شنید، بر می خاست، دست بر سر می گذارد و

برای تعجیل فرج آن بزرگوار دعا می‌کرد»
 قاموس الرجال ج ۴ ص ۳۹.

امام جواد علیه‌السلام از قیام شکوه‌مند آن حضرت و
 برنامه‌های اصلاحی‌اش در مدینه منوره سخن
 می‌گفت و با یاد آن، دل خود را تسکین می‌داد، اعلام
 الوری ج ۲ ص ۲۴۳.

امام هادی علیه‌السلام در زندان سامرا به یاد مهدی
 فاطمه علیها‌السلام اشک می‌ریخت و از اختصاص
 روزهای جمعه به آن حضرت سخن می‌گفت»
 کمال‌الدین ج ۲ ص ۳۸۳.

امام حسن عسکری علیه‌السلام نیز فرزند دل‌بندش را
 چون قرص قمر در شب بدر، به شیفتگان و دلدادگان
 نشان داد، خطاب به احمد بن اسحاق فرمود: «اگر
 نبود که تو در نزد خدا و اولیای خدا منزلت خاصی
 داری، فرزندم را به تو نشان نمی‌دادم» اعلام الوری
 ج ۲ ص ۲۴۸.

احمد بن اسحاق می‌گوید: از امام حسن عسکری
 علیه‌السلام شنیدم که فرمود: حمد خدایی را که مرا از
 دنیا نبرد تا اینکه جانشین خود را دیدم، همان کسی
 که شبیه‌ترین مردم از نظر خلقت و اخلاق به رسول
 خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله است و خداوند تبارک و تعالی
 او را در عصر غیبتش حفظ می‌کند تا اینکه او را ظاهر
 سازد» بحار ج ۵۱ ص ۱۶۱.

شناخت
 ائمه‌الهدی (عج)

همانطور که ملاحظه کردید امامان معصوم
علیهم السلام نیز چون انبیاء، موعودشان اباصالح
المهدی ارواحنا فدا، است و همگی جزء منتظران آن
وجود نازنین بوده‌اند.

« أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلْمَ بِهِ الشَّعَثَ:

او می‌آید تا اتفاق کلمه و وحدت واقعی به وجود آورد
و پراکندگی را از میان بردارد.

امام باقر علیه السلام فرمود: «خداوند تبارک و تعالی
می‌داند که مردم بعد از مرگ رسول خدا
صلی الله علیه وآله متفرق می‌شوند و گرفتار اختلاف
خواهند شد بنابراین آنها را منع کرد از تفرقه و جدایی
همان‌طور که پیشینیان را نهی فرمود و آنگاه امت را
امر فرمود که همگی بر ولایت آل محمد صلوات الله
علیهم اجمعین متحد شوند و تفرق را کنار بگذارند.
تفسیر صافی ص ۹۸.

از بیان فوق نتیجه می‌گیریم که وجود مبارک امام زمان
(عج) تمام پراکنده‌گی‌های بعد از پیامبر را از میان بر می
دارد و همه را تحت لوای ولایت محمد آل محمد
علیهم السلام به وحدت کلمه و اتحاد واقعی می‌رساند.

چون وحدت در زیر سایه توحید و نبوت و امامت
معنا دارد و در غیر اینصورت بی‌معناست.

«وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» آل عمران -

مناجات
بیت‌الله

همگی به ریسمان خدا چنگ زنید و پراکنده نشوید.

امام باقر علیه السلام در ذیل آیه شریفه می فرماید: «آلُ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هُمْ حَبْلُ اللَّهِ الْمُتَيْنِ الَّذِي أَمَرَ بِالْإِغْتِصَامِ بِهِ فَقَالَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» معانی الاخبار ص ۱۳۲.

آل محمد صلوات الله عليهم اجمعین، ریسمان خدایی برای بندگان هستند که خداوند به انسانها امر فرموده بدانها تمسک جویند.

چه نعمتی بزرگتر از نعمت وحدت که آرزوی همه انبیاء و اولیاء خدا بوده که مع الاسف در هیچ زمانی محقق نشده. امید همه خوبان عالم به این است روزی فرا رسد که همه مردم روی زمین وحدت کلمه پیدا کنند و اختلافات قومی و نژادی و مذهبی را کنار بگذارند.

پیامبر صلی الله علیه وآله فرمود:

«يَتَنَعَّمُ أُمَّتِي فِي زَمَنِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ نِعْمَةً لَمْ يَتَنَعَّمُوا قَبْلَهَا قَطُّ» بحار ج ۵۱ ص ۸۳.

امت من در زمان مهدی علیه السلام به نعمتی از نعمت‌ها دست می یابند که پیش از آن در هیچ دوره ای دست نیافته بودند.

*** **

حسنت به اتفاق ملاحظت جهان گرفت

آری به اتفاق جهان می توان گرفت

شناخت
ابوالعباس (عج)

افشای راز خلوتیان خواست کرد شمع
 شکر خدا که سر دلش در زبان گرفت
 زین آتش نهفته که در سینه من است
 خورشید، شعله ایست که در آسمان گرفت
 می خواست گل دم زند از رنگ و بوی دوست
 از غیرت صبا نفسش در دهان گرفت
 خواهم شدن بکوی مغان آستین فشان
 زین فتنه ها که دامن آخر زمان گرفت
 حافظ چو آب لطف ز نظم تو می چکد
 حاسد چگونه نکته تواند بر آن گرفت

*** **

در بخشی از دعای سرداب مقدس درباره نقش امام
 زمان (عج) در ایجاد اتفاق وحدت ملتها می گوئیم:

« وَ تَطَهَّرَ بِهٖ بِلَادَكَ وَ تُشْفِي بِهٖ صُدُورَ عِبَادِكَ وَ تَجْمَعُ
 بِهٖ الْمَمَالِكَ كُلَّهَا، قَرِيبَهَا وَ بَعِيدَهَا، عَزِيزَهَا وَ ذَلِيلَهَا،
 شَرْقَهَا وَ غَرْبَهَا، سَهْلَهَا وَ جَبَلَهَا، صَبَاها وَ دُبُورَهَا، شِمَالَهَا
 وَ جُنُوبَهَا، بَرَّهَا وَ بَحْرَهَا، خَزُونَهَا وَ وَعُورَهَا، يَمَلَأُهَا قِسْطاً
 وَ عَدْلًا، كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا »

پروردگارا سرزمین هایت را به کمک امام عصر روحی
 له الفداء پاکسازی کنی و سینه های بندگانت را شفا
 بخشی و تمام مملکتها را یکی کنی، نزدیک آن را و
 دور آن را، بساعت آن را و زیردست و ذلیل آن را،
 شرق آن را و غرب آن را، دشت آن را و کوه آن را،

شناخت
 بیست و سوم
 روح

چراگاه‌های آن را و بیابان‌های آن، شمال و جنوب آن را خشکی و دریای آن را، زمینهای درشت و برآمده و راه‌های سخت و دشوار آن را، همه را پر از عدل و داد می‌گرداند همان‌طور که پر از ظلم و جور شده باشد.

دعای دیگر در اعمال روز جمعه:

۲۰. وَأَيِّدُهُ بِالنَّصْرِ وَالنَّصْرَةَ بِالرُّعْبِ، وَقَوِّ نَاصِرِيَّةٍ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَ يَلْحَقْ بِهَا التَّالِي:

بارالها امام زمان علیه‌السلام را با یاری خود تایید کن و او را با رعب و ترسی که در دلها می‌اندازی پیروزش نما و هر که او را کمک می‌کند یاری فرما و هر که او را خوار می‌نماید، خوارش کن.

نکته مهم در این قسمت از دعا که مضمون آن در روایات نیز آمده آن است که حضرت مهدی روحی له الفداء، منصور به رعب است. یعنی برای پیروزی حضرت بر دشمنان نیاز به بکارگیری اسلحه‌های مدرن و خانمان سوز نیست. بلکه خداوند تبارک و تعالی چنان ترس و وحشتی از ناحیه آن گرامی در دلها می‌اندازد که اکثر مخالفان را وادار به تسلیم در برابر حضرتش می‌نماید.

از آن گذشته حوادثی قبل از ظهور و هنگام ظهور اتفاق می‌افتد که پیروزی حضرت را قطعی می‌سازد.

شناخت
باب بیست و یکم

امام صادق علیه السلام فرمود: «ظهور قائم (عج) رخ نخواهد داد مگر بعد از آنکه دو سوم مردم از بسین می روند. محمد بن مسلم و ابوبصیر می گویند: عرض کردیم اگر دو سوم مردم از بسین بروند، که باقی می ماند! فرمود: «أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا فِي الثُّلُثِ الْبَاقِي؟! بحار ج ۵۲ ص ۱۱۳.

آیا دوست ندارید که از یک سوم باقیمانده باشید؟!

امام سجاد علیه السلام فرمود: «زمانی که قائم ما قیام کند، خداوند آفت را از شیعیان ما بزدايد و دلهای آنان را چون پاره های آهن (سخت و تزلزل ناپذیر) کند و هر مرد آنانرا قدرت چهل مرد دهد. آنان فرمانروا و سالار جهان خواهند شد». مشکاة الانوار ص ۷۹.

این روایت را جوانان رزمی کار شیعه بیشتر توجه کنند و اگر در ورزش رزمی اشتغال دارند قصد خود را قربت کرده برای قهرمانی و گرفتن مدال، منحصرأ تلاش نکنند بلکه خود را آماده کنند که انشاء الله جزء یاران امام عصر ارواحنا فداه شوند.

امام باقر علیه السلام فرمود: «إِذَا وَقَعَ أَمْرُنَا وَجَاءَ مَهْدِينَا عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ الرَّجُلُ مِنْ شَيْعَتِنَا أَجْرِي مَنْ لَيْسَتْ وَأَمْضَى مِنْ سِنَانٍ، يَطَأُ عَدُوَّنَا بِرِجْلَيْهِ وَيَضْرِبُهُ بِكَفَّيْهِ، وَذَلِكَ عِنْدَ نَزُولِ رَحْمَةِ اللَّهِ وَفَرَجِهِ عَلَي الْعِبَادِ» بحار ج ۲ ص ۱۹۰.

مناجات
بیتابین

هرگاه زمان ما فرا رسد و مهدی ما علیه السلام بیاید
شیعه ما از شیر دلیرتر و از سر نیزه برنده‌تر خواهد
بود. دشمن ما را با ضربه‌ی پای و ضربت دست از پا
در می‌آورد این هنگامی است که رحمت و گشایش
خدا بر بندگان فرود آید.

*** **

گاهی به کعبه جانان سفر توانی کرد
که در منای و فاترک سر توانی کرد
براه عشق توانی که رهسپر گردی
اگر سرای سینه خود را سپر توانی کرد
ز فیض گفت و شنودش چه بهره‌ها ببری
اگر به‌طور شهودش گذر توانی کرد
ره ار چه تیره و تار است و طی او مشکل
ولی به‌همت اهل نظر توانی کرد
جدا مشوز در دوست مفتقرق هرگز
که چاره دل ازین رهگذر توانی کرد

*** **

به امید آن روز که صدای دلنوازش را از مکه و کعبه
بشنویم و لیاقت همراهی و ملازمت با حضرتش را
پیدا کنیم و مورد عنایت و پذیرش آن گرامی قرار
گیریم.

مفضل بن عمر از امام صادق علیه السلام سؤال کرد
 آقای من حضرت مهدی (عج) از کجا و چگونه ظهور
 می کند؟ امام علیه السلام فرمود:

« ای مفضل تنها ظاهر می شود و تنها به خانه خدا
 می آید و تنها وارد کعبه می شود و آن روز را به تنهایی
 به شب می رساند. چون شب فرا آمد و مردم همه
 خواب رفتند جبرئیل و میکائیل و صفوف فرشتگان از
 آسمان نزد او فرود می آیند. جبرئیل به او می گوید
 آقای من سخت روا و امرت نافذ است. آن حضرت
 دست مبارکش بر صورت خود می کشد و می گوید:
 ستایش خدای را که وعده خویش استوار فرمود و
 زمین را در قبضه ما گذاشت. در هر کجای بهشت که
 بخواهید منزل می گیریم، چقدر خوب است اجر و
 پاداش عمل کنندگان. در بین رکن و مقام می ایستد و
 به آواز بلند می گوید:

ای جماعت نقباء، ای خاصان و آنان که شما را
 (خداوند) پیش از ظهور برای نصرت من ذخیره کرد،
 از صمیم دل و اطاعت کامل نزد من آید. صدای
 مبارک آن حضرت در شرق و غرب عالم به آنها
 می رسد، بعضی از آنها در محراب به عبادت مشغول و
 بعضی در رختخواب می باشند. به همین یک صدا همه
 آواز او را می شنوند، دعوتش را اجابت کرده و به
 اندازه یک چشم بر هم زدن به مکه می آیند.

همه آنان پیش او در بین رکن و مقام حاضر می شوند. خداوند امر می فرماید نوری از آسمان تا زمین ستون وار کشیده شود و به آن نور همه مؤمنان که در روی زمین هستند روشنایی می گیرند و نوری از آن به اندرون خانه های مؤمنان می تابد و دلهای آنان به تابش آن نور خرم و خرسند می شود.» بحار ج ۵۳ ص ۷.

*** ** **

هزار دشمنم ار می کنند قصد هلاک

گرم تو دوستی از دشمنان ندارم باک

مرا امید وصال تو زنده می دارد

وگر نه هر دم از هجر تست بیم هلاک

نفس نفس اگر از باد بشنوم بویت

زمان زمان چو گل از غم کنم گریبان چاک

بِضَرْبِ سَيْفِكَ قَتَلِي حَيَاتِنَا أَبَدًا

لَأَنَّ رَوْحِي قَدْ طَابَ إِنْ يَكُونُ فِدَاكَ

ترا چنانکه تویی هر نظر کجا یابد

بقدر دانش خود هر کسی کند ادراک

بچشم خلق، عزیز جهان شود حافظ

که بر ره تو نهد روی مسکنت بر خاک

*** ** **

وَأَنْصُرُهُ بِالرُّغَبِ: خدایا او را با ترسی که در دلها

می اندازی پیروز و یاریش فرما.

امام باقر علیه السلام فرمود: «قائم، به سبب پیدایش ترس در دل دشمنان پیروز می گردد.»

و به یاری شدن از ناحیه خدا تایید می شود و زمین برای او پیموده می شود و گنج های زمینی برایش آشکار می گردد. و فرمانروایی و سلطنت وی شرق و غرب جهان را فرا می گیرد و خداوند دین خود را به وسیله او بر تمام مکتبهای جهان پیروز می گرداند هر چند مشرکان ناخشنود و مخالف باشند.» بحار ج ۵۲ ص ۱۹۱.

۲۱. اللَّهُمَّ اسئَلُكَ بِنَاعِلِي يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْغَالِ وَيَلْحَقُ بِهَا التَّالِي:

پروردگارا از تو می خواهیم که به دست امام زمان (عج) راههای هدایت و دلایل بزرگ و راه میانه محقق گردد. همان مسیری که سبب شود تندروها، بازگشت به اعتدال کنند و عقب ماندگان به آن گرامی ملحق گردند.

یکی از اهداف دولت کریمه ایجاد اعتدال و میانه روی در تمام زمینه هاست اعم از مسایل اعتقادی یا اخلاقی و یا اقتصادی زیرا که همه گرفتاریهایی که در طول تاریخ بر سر بشر آمده به خاطر افراط و تفریط بوده برای آنکه از صراط مستقیم و جاده اعتدال خارج شده است.

مولا یمان امیرالمؤمنان علی علیه السلام می فرمود:
 «الْيَمِينُ وَالشَّمَالُ مَضَلَّةٌ وَالطَّرِيقُ الْوَسْطِيُّ هِيَ الْجَادَّةُ
 عَلَيْهَا بَاقِيَ الْكِتَابِ وَآثَارُ النَّبُوَّةِ وَ مِنْهَا مَنْفَذُ السُّنَّةِ وَ
 إِلَيْهَا مَصِيرُ الْعَاقِبَةِ» نهج البلاغه خطبه ۱۶.

راست و چپ گرایسی هر دو گمراهی است، راه میانسه
 راه نیکبختی و سعادت است. کتاب خدا قرآن و آثار
 پیامبر صلی الله علیه و آله بدان گواه است، سنت و
 روش رسول الله صلی الله علیه و آله از همین راه نفوذ
 می کند و عاقبت کار هم بدان منتهی می شود.

غالی به کسانی گفته می شود که درباره مخلوق غلو
 کرده اند، همان کسانی که گفتند عزیز پسر خداست!
 عیسی بن مریم پسر خداست!

«وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ
 اللَّهِ» توبه - ۳۰.

امام بزرگوار ما به همان اندازه که از افراد بی اعتقاد
 نفرت داشتند از افراد غالی و غلو کننده نیز بیزار
 بودند.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود: «هَلَكَ فِي رَجُلَانِ:
 مُحِبُّ غَالٍ وَمُبْغِضُ قَالٍ» نهج البلاغه حکم و مواعظ -

۱۱۳

دو کس درباره من هلاک شدند: دوست غلو کننده و
 دشمنی که بغض مرا در دل کاشت.

برخی کمالات وجودی مولا یمان علی علیه السلام را
نادیده گرفتند و حتی زبان به لعن و ناسزا گشودند.

*** **

آنان که پاس حرمت حیدر نداشتند
ایمان به ذات خالق اکبر نداشتند
گوش همه ز فضل علی در غدیر خم
پرشد ولی چه سود که باور نداشتند

*** **

گروهی هم درباره آن گرامی غلو کردند و تاسر حد
خدایی و الوهیت او را دانسته و گفتند:

*** **

اگر کفر است اگر ایمان، بگو فاش
خدا را حول و قوه جز علی نیست
نادانی دیگر گفته:

*** **

در مذهب عارفان آگاه
الله علی، علی است الله
غالی دیگری گفته:

*** **

باز دیوانه شدم زنجیر کو
من حسین الّلهی ام تکفیر کو

که البته این دیوانگان را همان طور که خود گفته‌اند باید به زنجیر بست تا حضرت مهدی روحی له الفداء بیاید و به خاطر کفرشان حد لازم را درباره آنها به اجرا در آورد.

پیامبر بزرگوار اسلام می فرمود: «لَا تَرْفَعُوْنِي فَوْقَ حَقِّي فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اتَّخَذَنِي عَبْدًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَنِي نَبِيًّا» میزان الحکمه ج ۹ ص ۴۳۸۶

مرا از حق خودم بالاتر نبرید، خدای تعالی مرا پیش از آن که پیامبر کند، بنده قرار داد.

امام رضا علیه السلام فرمود: «مَنْ تَجَاوَزَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامِ الْعُبُودِيَّةَ فَهُوَ مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَمِنَ الضَّالِّينَ» بحار ج ۲۵ ص ۲۶۶.

کسی که امیرالمؤمنین علیه السلام را از مرز بندگی خدا فراتر برد، از شمار کسانی است که مورد خشم خدا و از گمراهان است.

«اتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُحَبَائِهِمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ» توبه - ۳۱.

اهل کتاب، دانشمندان و راهبان خود را خدایان خود در برابر پروردگار قرار دادند و همچنین مسیح پسر مریم را به خدایی گرفتند، در حالیکه هیچ وقت به آنها دستوری داده نشده جز اینکه خداوند یکتا را پرستید، خدایی که غیر از او خدایی نیست و از آنچه برایش شریک می آورند، منزّه است.

وَ يَلْحَقُ بِهَا التَّالِي:

تالی در لغت به معنای تلاوت کننده، تابع و پیرو، از پی آینده و دنباله رو و آنکه بعد بیاید آمده است.

درباره امام زمان علیه السلام باید اینگونه معنا کنیم که پروردگارا پیروان حضرتش را به او ملحق فرما، که چنین خواهد شد.

«فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعاً إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» بقره - ۱۴۸.

در کارهای خیر از یکدیگر سبقت گیرید، هر کجا باشید، خداوند همه شما را حاضر خواهد کرد و او بر همه چیز تواناست.

امام رضا علیه السلام فرمود: «وَذَالِكَ وَ اللَّهُ لَوْ قَامَ قَائِمُنَا يَجْمَعُ اللَّهُ إِلَيْهِ جَمِيعَ شِيعَتِنَا مِنْ جَمِيعِ الْبُلْدَانِ» مجمع البیان ج ۱ ص ۲۳۱.

سوگند به پروردگار هر موقع قائم ما قیام کند خداوند جمیع شیعیان ما را از شهرها به سوی او جمع می کند.

*** ** ***

دمی با تو بودن که جان جهانی

بود خوشتر از یک جهان زندگانی

بکن جلوه‌ای شاهد عالم آرا

که چون شمع دارم بسر سرفشانی

تو ای خضر رهبر، دلیل رهم شو

که زین وادی هولناکم رهانی

بسی دورم از شاهراه طریقت

ز کوی حقیقت ندیدم نشانی

چه باشد که افتاده‌ای را به‌همت

بسر حدّ اقلیم عزت نشانی

خرابم کن از باده عشق چندان

که آسوده گردم ز دنیای فانی

دل مفتقر در هوای تو خون شد

بیا تا که باقی بود نیمه جانی

دعا و صلوات مشهور حضرت (عج)

۲۲. اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةَ ابْنَ الْحَسَنِ صَلَّوْا تُكَ عَلَيْهِ
وَ عَلَيَّ آبَائِهِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَ لِيَّيَا
وَ حَافِظِيَا وَ قَائِدَا وَ نَاصِرَا وَ دَلِيلاً وَ عَيْنِيَا، حَتَّى تُسَكِّنَهُ
أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا: مفاتيح الجنان آداب
شب ۲۳ رمضان.

خدایا درودت را بر ولی خودت حجة ابن الحسن و
پدرانش در این ساعت و در تمام ساعات بفرست و او
را سرپرست و نگهبان و پیشوا و یاری کننده و راهنما
و دیده بان باش تا اینکه حضرتش را ساکن کره زمین
کنی در حالی که مردم از او اطاعت می کنند و او را در
مدت طولانی بهره مند ساز.

بدون تردید مشهورترین دعا در بین دوستان امام زمان
علیه السلام دعای فوق است که حکایت از نهایت
ذوق و شوق و ارادت آنها به ولی نعمتشان می کند.

نکته نخست در دعا، درخواست صلوات و درود بر آن
بزرگوار و پدران گرامیش هست در تمام ساعات
زندگی. درود بر محمد و آل محمد هر چه وسیعتر و
عمیقتر باشد قطعاً ثواب بیشتر را همراه دارد و نشان
معرفت بالای درود فرستنده است.

مثلاً به این درود دقت کنید:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ فَاطِمَةَ وَأَبْنَيْهَا وَ بَعْلَهَا وَ بَنِيهَا وَ السَّرِّ
الْمُسْتَوْدَعِ فِيهَا، بَعْدَ دِمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ» صحیفه
مهدیه ص ۴۱۳.

خدایا درود فرست بر فاطمه و پدر بزرگوارش و همسر گرامیش و فرزندان عزیزش به آن رازی که در وجود او به ودیعه نهادی، (مقصود از آن راز و سر مستودع در وجود نازنین زهراى مرضیه علیها سلام حضرت حجة بن الحسن (عج) است به تعداد آن چه که دانش تو بر آن احاطه دارد.

ملاحظه می‌کنید درودی که به تعداد احاطه علمی خدا مربوط شود محدودیت ندارد و در یک سطح وسیع و گسترده خواهد بود.

نکته دیگر در خواست از خداوند تبارک به اینکه: «تا لحظه اسکان حضرتش بر روی زمین و برقراری دولت کریمه‌اش او را سرپرست و محافظ و راهنما و ... باش» این نیز حکایت از عشق و علاقه دوستان امام علیه السلام دارد که از خدای خویش عاجزانه می‌خواهند که او را تحت الحفظ کامل خویش قرار دهد.

*** ** ***

آن سفر کرده که صد قافله دل همراه اوست
هر کجا هست خدایا به سلامت دارش

لِكُلِّ اُنَاسٍ دُوْلَةٌ يَرْقُبُوْنَهَا
وَدُوْلَتُنَا فِيْ اٰخِرِ الدَّهْرِ يَظْهَرُ

*** ** ***

منسوب به امام صادق علیه السلام

هر جمعیتی از مردم دولتی دارند که انتظار آن را
می‌کشند ولی دولت ما در آخر الزمان آشکار می‌گردد.

*** **

خیال روی تو در هر طریق همراه ماست
نسیم موی تو پیوند جان آگه ماست
بر غم مدعیانی که منع عشق کنند
جمال چهره تو حجت موجه ماست
بین که سبب زرخدان تو چه می‌گوید
هزار یوسف مصری فتاده در چه ماست
اگر بزلف دراز تو دست ما نرسد
گناه، بخت پریشان و دست کوتاه ماست
به حاجب در خلوتسرای خاص بگو
فلان ز گوشه نشینان خاک در گه ماست
بصورت از نظر ما اگر چه محجوبست
همیشه در نظر خاطر مرفه ماست
اگر بسالی حافظ دری زند بگشای
که سالهاست که مشتاق روی چون مه ماست

** *** **

— دعای افتتاح:

۲۳. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ:

خدایا درود فرست بر ولی امر خود که قائم است و مورد امید.

ولی امر به کسی می‌گویند که اطاعت امرش برای مردم جامعه و آنانی که او بر آن ولایت دارد واجب است.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَ أَوْلِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ» نساء - ۵۹.

ای اهل ایمان اطاعت خدا و رسول و صاحبان امر خویش را بنمایید.

ابن بابویه از جابر بن عبد الله انصاری روایت می‌کند:

وقتی این آیه نازل شد، گفتم: ای رسول خدا! خدا و

رسول را شناختیم و اولی الامر که خداوند اطاعتشان را

همراه اطاعت تو قرار داده، چه کسانی هستند؟ فرمود:

ای جابر آنان جانشینان منند، و پیشوایان مسلمین پس

از من، اول ایشان علی بن ابیطالب است و پس از وی

حسن و حسین و علی بن الحسین و فرزند علی بن

الحسین محمد که در تورات به باقر معروف است و

تو وی را خواهی دید، وقتی دیدی سلام مرا به او

برسان، و سپس صادق جعفر بن محمد و بعد موسی

بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن

محمد و حسن بن علی بعد همنام و هم کنیه من که

حجت خدا و بقیه او در روی زمین و نزد بندگان

است و فرزند حسن بن علی، که خدا به دست وی مشرق و مغرب زمین را خواهد گشود و کسی است که از شیعیان و دوستان خود پنهان خواهد شد، به امامت وی کسی پابرجا نخواهد ماند مگر آنکس که خدا قلبش را به ایمان آزموده باشد.

جابر می گوید: پرسیدم، ای رسول خدا آیا شیعه در غیبت او از وی استفاده خواهد برد؟

فرمود: آری سوگند به کسی که مرا به پیامبری فرستاده از نور وی روشنایی می گیرند و از ولایت وی در غیبتش منتفع می شوند مانند استفاده مردم از خورشید، گرچه ابر آن را بپوشاند.

یا جابر: هَذَا مِنْ مَكْنُونِ سِرِّ اللَّهِ وَ مَخْزُونِ عِلْمِ اللَّهِ فَأَكْتُمُهُ
أَلَا عَنْ أَهْلِهِ «تفسیر برهان ج ۱ ص ۳۸۱.

ای جابر: این از اسرار الهی و خزینة علم خداست و از غیر اهلش پنهان ساز.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام ولی امر را در عهدنامه خود به مالک اشتر اینگونه تشریح می فرماید: فَأَنَّكَ
فَوْقَهُمْ وَ وَالِي الْأَمْرِ عَلَيْكَ فَوْقَكَ وَاللَّهُ فَوْقَ مَنْ
وَلَاكَ «نهج البلاغه نامه ۳۳.

ای مالک، تو ولی امر جامعه ای امیرالمؤمنین ولی تو و خدا ولی امر امیرالمؤمنین است. کلمة ولی به معنای والی، حاکم، سید و صاحب اختیار و سرپرست آمده

است. بنابراین ولایت عبارت از آن قدرت و حاکمیت الهی است که به شخص والی و ولی امر عطا می گردد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ:

زندگی آرمانی هر مؤمن در عصر حضرت مهدی روحی له الفداء محقق خواهد شد، بلکه باید گفت هر انسان در هر کجای عالم که طالب اجرای عدالت و حاکمیت صلح و صفاست امید و آرزو به ولی امری دارد که خواسته فطری اش را پاسخگو است.

*** **

مژده ای دل که مسیحا نفسی می آید

که ز انفاس خوشش بوی کسی می آید

از غم هجر مکن، ناله و فریاد که دوش

زده ام فالی و فریاد رسی می آید

*** **

امام صادق علیه السلام درباره عصر امید و روزگاران حکومت مهدی ارواح العالمین له الفداء فرماید: « زمانی که حضرت قائم علیه السلام قیام کند، به عدالت حکومت می کند، و در دوران حکومت او در روی کره زمین از ظلم و جور اثری یافت نمی شود، راهها امن می گردد، زمین برکات خود را خارج می سازد، هر حقی به صاحب حق بر می گردد و هیچ پیرو دینی در روی زمین باقی نمی ماند مگر این که دین اسلام را می پذیرد و ایمان می آورد. آیا نشنیده اید که خداوند

شناخت
ایمین روح

سَبْحَانَ مَنِي فَرْمَايِد: «وَأَلَسُّهُ أَسْلَمَ مَن فِى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ» (آل عمران - ۸۳).

هَر كَس در آسمانها و زمين است خواه ناخواه در
برابر او تسليم هستند، و همه به سوى او باز مى گردند.

حضرت قائم عليه السلام در ميان مردم به حكم
حضرت داود عليه السلام حكم مى كند و نيز به حكم
حضرت محمد صلى الله عليه وآله. در آن زمان است كه
زمين گنجينه هاى خود را آشكار مى سازد، و
بركت هايش را بيرون مى فرستد، ديگر انسان براى
صداقه و بخشش محلى پيدا نمى كند، زيرا بى نيازى
همه مؤمنان را در بر مى گيرد.

سپس فرمود: دولت ما در پايان همه دولتها خواهد بود
(و همه قبل از ما به حكومت خواهند رسيد) و هيچ
خاندانى كه نخواهند به حكومت برسند، باقى نخواهند
ماند مگر اين كه پيش از ما حكومت خواهند نمود، و
اين بدان جهت است كه وقتى راه و روش ما را
ديدند، نگويند: اگر ما هم به حكومت مى رسيديم
مانند اينها به عدالت رفتار مى نموديم. و اين است
معناى قول خداى تعالى كه فرموده است: «وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ» سرانجام كار، از آن پرهيزكاران است. غيبت
شيخ طوسى ص ۲۸۲.

حضرت سيدالشهداء حسين بن على عليهما السلام در
احتجاجش با معاويه در مسئله امامت مى فرمود:

۲۴. اسْتَخْلَفَهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ،
مَكَّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ، أَبْدَلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا:

او را خلیفه روی زمین قرار ده، همان طور که پیشینیان
را گماردی، او را تمکن ده بر دینی که برایش
می‌پسندی و پس از خوفش امنیت عطا کن.

این فراز از دعای افتتاح دقیقاً برگرفته از آیه شریفه ۵۵
سوره مبارکه نور است.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا» نور - ۵۵.

خداوند به آنانی که از شما ایمان آورده و کارهای
پسندیده انجام داده‌اند وعده می‌دهد که در روی زمین
جانشینشان کند، همان طور که پیشینیان را نیز جانشین
کرد و دینشان را که برای آنها پسندیده، مستقر سازد
بعد از نگرانیها، ترس آنان را به امنیت مبدل خواهد
نمود.

از امام سجاد علیه السلام روایت شده وقتی این آیه را
تلاوت کرد، فرمود: ایشان به خدا سوگند شیعیان ما اهل
بیتند که خدا این وعده خود را در حق ایشان به وسیله
مردی از ما مطالبه خواهد کرد و او مهدی این امت
است «مَهْدِيٌّ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَهُوَ الَّذِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا الْيَوْمُ لَطَوَّلَ اللَّهُ

ذَالِكِ الْيَوْمِ حَتَّى يَلِي رَجُلٌ مِنْ عِثْرَتِي اسْمُهُ اسْمِي يَمْلَأُ
الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأْتِ ظُلْمًا وَجَوْرًا»
مجمع البيان ج ۷ ص ۱۵۲.

او کسی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله
درباره اش فرمود: اگر از دنیا نماند مگر یک روز، خدا
آن روز را آنقدر طولانی می کند تا مردی از عترتم قیام
کند که نامش نام من است، زمین را پر از عدل و داد
کند آنچنانکه پر از ظلم و جور شده باشد.

و از امیرالمؤمنین علی علیه السلام روایت شده که این
آیه مربوط به زمانی است که از اسلام جز اسمی باقی
نخواهد ماند و از قرآن جز رسمی و صاحب الامر به
علت عذری که دارد و به علت آلوده شدن قلبها به
فتنه ها تا جایی که نزدیکترین افراد به آن حضرت
دشمن ترین است آن حضرت غایب خواهد بود تا
اینکه پروردگار بالشکریان غیبی خود او را تأیید
می کند و دین پیامبر صلی الله علیه و آله را بر همه ادیان
غلبه می دهد اگر چه مشرکان ناراحت شوند. تفسیر
برهان ج ۳ ص ۱۴۶.

نکند ما در عصری باشیم که از قرآن جز رسمی و جز
اسمی باقی مانده باشد و به فتنه های آخرالزمان آلوده
شده باشیم! ۶۵

براستی تا از کاری که باعث آزردن مولایمان حضرت
مهدی روحی له الفداء می شود پرهیز نکنیم فقط اسم

مسلمانی را بر خود نهاده‌ایم. آنانی که این روزها خودشان را به دیدن بعضی فیلم‌ها و سی‌دی‌ها و... عادت داده‌اند مردانشان در کسب و کار رعایت آداب معاملات صحیح را نمی‌کنند و با اموال حرام، سفره خویش را رنگین می‌کنند و زنانشان با کشف حجاب و آرایش برای غیر شوهر در اجتماعات حضور می‌یابند آیا از قرآن جز رسمی برایشان مانده است؟! آیا خانه‌های ما به گونه‌ای هست که اگر آقا گذرشان به خانه ما افتاد و قدم بر کلبه ما بگذارند، از حضرتش شرمنده نباشیم؟

چرا باید دل ما را آنقدر غبارگناه بگیرد که دیگر جایی سالم برای محبت راستین آن نازنین نباشد.

*** **

هر آنکو خاطر مجموع و یار نازنین دارد
 سعادت همدم او گشت و دولت همنشین دارد
 حریم عشق را در گه بسی بالاتر از عقل است
 کسی آن آستان دارد که جان در آستین دارد
 دگر گوید نمی‌خواهم چو حافظ عاشق مفلس
 بگوئیدش که سلطانی، گدایی همنشین دارد

*** **

نکته مهم آرامش و امنیت واقعی در حکومت حضرت مهدی (عج) است،

«أَبْدَلُهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا»، «وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا»

امروزه ناظر بر ناامنیها در سطح بین‌الملل هستیم. امنیت شغلی، خانوادگی و امنیت راه‌ها و جاده‌ها روزبه روز ضعیف و کم می‌شود باینکه میلیون‌ها انسان مأمور حفاظت بر آنها هستند،

در صد قتلها و سرقتها و تصادفات روبه افزایش است. تردید نداریم که به همان نسبت که انسانها از دین و معنویت فاصله می‌گیرند و ترس از خدا و حساب قیامت کم‌رنگ شده آمار جنایات و تجاوزات به مال و جان و ناموس مردم افزایش می‌یابد.

هنگامی که دولت کریمه امام زمان (عج) برقرار گردد چنان امنیتی در سطح جهان برقرار می‌شود که حتی حیوانات آزار نمی‌رسانند.

امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام فرمود: هنگامی که قائم ما قیام کند، به واسطه ولایت و عدالت او، آسمان آنچنان که باید ببارد می‌بارد و زمین نیز می‌روید و کینه از دل‌های بندگان زدوده می‌شود و میان حیوانات درنده و اهلی آشتی برقرار می‌شود، به گونه‌ای که یک زن میان عراق و شام پیاده خواهد رفت و آسیبی نخواهد دید و هر جا قدم می‌گذارد، همه سبز و خرم است. و بر روی سرش زینت‌هایش را گذارده و هیچکس او را آزار ندهد و نترساند» تحف العقول ص ۱۰.

از این نوع روایات استفاده می‌شود که در حکومت جهان شمول حضرت مهدی (عج) عدالت و امنیتی فراگیر در همه جای دنیا برقرار می‌شود و بهره آن به همه ساکنان زمین می‌رسد.

امام حسین علیه السلام می‌فرمود: «اِذَا قَامَ الْقَائِمُ، الْعَدْلُ وَسِعَ وَسُعَةُ عَدْلِ الْبِرِّ وَالْفَاجِرِ» بحار ج ۲۷ ص ۹۰.

هنگامی که قائم قیام می‌کند، عدل گسترده می‌شود و این گستردگی عدالت، نیکوکار و فاجر را در بر می‌گیرد.

امنیت در زمان ظهور امام زمان ارواح العالمین له الفداء، امنیتی غالب بر اساس عدالت است نه در سایه سرکوب و خودکامگی او با روشی الهی و انسانی امنیت را برقرار می‌کند.

به امید آن روزی که برقراری دولت کریمه را بینیم و شاهد باشیم که همه جای دنیا صلح و صفا حاکم است و مال و جان و ناموس و آبروی مردم مورد هجوم هیچ فردی قرار نمی‌گیرد و همه مردم عالم در نهایت امنیت در راه رشد و کمال خویش گام برمی‌دارند.

*** **

هله‌ای نیازمندان که گه نیاز آمد

سروجان بکف بگیرید که سروناز آمد

هله‌ای کبوتران حرم حریم عزت

که همای عرش پیما سوی کعبه باز آمد

هله‌ای امیدواران به امید خود رسیدند
که صلا‌ی رحمت از حضرت بی‌نیاز آمد
هله مفتقر در این راه بکوب پای همّت
که به همّت است هر بنده که سرفراز آمد

*** **

۲۵. اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعْزِبُهَا الْإِسْلَامَ
وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ:

خدایا میل و رغبت داریم به برقراری دولت باکرامتی
که در سایه آن اسلام و مسلمین عزت یابند و نفاق و
منافقین ذلیل گردند.

امتیازات و ویژگیهای دولت امام زمان علیه السلام
علت وصف آن به «کریمه» شده است .

پایبندی آن حضرت به اجرای عدالت در سطح گیتی
و تقسیم بیت المال بطور مساوی بین مردم، کوتاه
کردن دست متجاوزین به حقوق محرومین، اجرای
احکام ناب و دست نخورده قرآن و سنت و فرامین
اهل بیت علیهم السلام و... همگی سبب شده که دولت
حضرتش، دولت کریمه نام گیرد.

رئیس دولت موعود شخصیتی است که در زیارت روز
جمعه خطاب به او عرض می‌کنیم: «يَا مَوْلَايَ يَا
صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا
يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ
لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَأَنَا يَا
مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ
أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَمَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَاضِيفْنِي وَ
أَجِرْنِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ»

ای مولای من ای صاحب زمان که درودهای خدا بر
تو و برخانوادهات باد، این روز جمعه است، روزی که

توقع ظهورت می‌رود و روزی که امید داریم که برای
 مؤمنین به دست نازنین تو گشایش ایجاد شود و با
 سلاح و با دو دستت، کافران از پای درآیند و من
 ای مولای من اینک میهمان و پناهنده به تو هستم و تو
 ای مولای من کریمی از فرزندان کریمان و مأموری
 به مهان‌نوازی و پناه دادن، پس مرا پذیرایی کن و
 پناهم بده که درود خدا بر تو و بر خاندان پاکت باد.»
 سید بن طاووس بعد از این زیارت به این شعر اشاره
 می‌کند:

*** **

نَزِيلَكَ حَيْثُ مَا اتَّجَهْتَ رِكَابِي
 وَ ضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ

*** **

من بر تو نازل می‌شوم هر کجا بار بیاندازم و مرکبم
 مرا وارد نماید در حالی که میهمان تو هستم در هر
 کجا از شهرها که باشم.

آری اگر چون اویس قرن نسبت به رسول خدا
 صلی الله علیه و آله با حضرت مهدی روحی له الفداء،
 باشیم که گفت: «در یمنی پیش منی، پیش منی در
 یمنی» همان طور که اویس ندیده عاشق پیامبر
 صلی الله علیه و آله شده بود آن گرامی نیز ندیده مشتاق
 دیدار اویس بود و می‌فرمود: «وَأَشْوَاقُهُ يَا أُوَيْسَ قَرْنِ»
 ای اویس چقدر مشتاق دیدار تو هستم. ما نیز یار

ندیده را عاشق و یارِ ندیده مشتاق دیدارمان خواهد شد.

*** **

چه خوش بی‌مهربانی هر دو سربی

که یکسر مهربانی درد سر بی

*** **

سخن از دولت کریمه حضرت (عج) بود و اینک به شمه‌ای از خصوصیات آن اشاره کنیم:

۱. پاکسازی زمین از وجود ستم و ستمکاران.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود: « خداوند، ناگاه به وسیله مردی از ما اهل بیت گشایشی برای مسلمانان به وجود آورد، پدرم فدای آن فرزند بهترین کنیزان باد ... هم اوست که دشمنان در مدت هشت ماه جز شمشیر و کشتار از او چیزی دریافت نخواهند کرد.» شرح نهج البلاغه ج ۱ ص ۱۷۸.

کار امام علیه السلام نسبت به ستمکاران نه از روی قساوت و سنگدلی است بلکه یک عمل جراحی است که برای پاکسازی جامعه و بشریت ضرورت دارد و بدون آن بساط ظلم برچیده نخواهد شد و عدالت حاکمیت نیابد.

۱. احیاء دوباره اسلام و احکام ناب محمدی

صلی الله علیه واله:

امام باقر علیه السلام فرمود: «گویا مشاهده می‌کنم دین شما را همچون پرنده‌ای که می‌گریزد و در خون خود می‌تپد کسی آن را به شما باز نمی‌گرداند مگر مردی از خاندان ما اهل بیت... در زمان او به حکمت دست می‌یابید بگونه‌ای که زن در خانه‌اش براساس کتاب خدا و سنت رسولش صلی الله علیه و آله دآوری می‌کند» بحار ج ۵۲ ص ۳۵۲.

چه تشبیه زیبایی امام باقر علیه السلام از وضع اسلام و قوانین آن قبل از ظهور حضرت می‌کند. آری ضربه‌هایی را ظالمان بر بال و پر و پیکر اسلام وارد می‌کنند که چون پرنده بال و پر شکسته و خون‌آلود می‌شود.

همان گرامی فرمود: «خداوند هر گونه بدعتی را به وسیله او از بین خواهد برد و هر گمراهی را محو و هر سنتی را زنده خواهد ساخت» کافی ج ۱ ص ۴۱۲.

۳. تحول اقتصادی و ایجاد رفاه برای تمام طبقات جامعه:

امام باقر علیه السلام فرمود: «اموال و ثروت‌های دنیا از درون و بیرون زمین نزد او جمع‌آوری می‌شود و به مردم می‌گویید، بیایید به سوی چیزی که به خاطر آن قطع رحم نمودید و برای آن خون‌های حرام ریختید و به علت آن مرتکب محرمات خدا شدید» بحار ج ۵۲ ص ۳۵۱.

در دولت کریمه دگرگونی در علوم به وجود می‌آید:

امام صادق علیه‌السلام فرمود: «دانش بیست و هفت حرف و شعبه است و مجموع آنچه پیامبران آورده اند دو حرف است و مردم تا آن روز بیش از آن دو حرف را نمی‌دانند و چون قائم قیام کند بیست و پنج حرف بقیه را بیرون آورده و در میان مردم منتشر می‌سازد و بدین ترتیب مجموع بیست و هفت جزء دانش را نشر می‌دهد. بحار ج ۵۲ ص ۳۳۶.

تُعْزِبُهَا السَّلَامَ وَأَهْلَهُ وَ تَذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ:

در دولت کریمه اسلام و مسلمین عزیز و منافقین ذلیل می‌شوند.

اقتدار اسلام و مسلمین در عصر مهدی روحی‌له‌الفداء، نمایان می‌شود، آن روزی که آوازه اسلام در تمام نقاط جهان طنین انداز می‌گردد چون این سنت الهی است که طبق بیان پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله «الْإِسْلَامُ يَغْلُو وَلَا يُغْلَى عَلَيْهِ» من لا يحضر الفقيه ج ۴ ص ۳۳۴ اسلام برتر است و آیینی بالا دست آن نیست.

مولایمان علی علیه‌السلام فرمود: «همانا این اسلام دین خداست که برای خود برگزید و آن را زیر نظر خود پرورد و بهترین آفریدگانش را مأمور تبلیغ آن کرد و ستونهایش را بر پایه محبت خویش قرار داد و با

عزت آن، ادیان دیگر را خوار کرده و با بلند کردن آن، آیینهای دیگر را فرود آورد.» نهج البلاغه خطبه ۱۹۸.

رسول الله صلی الله علیه و آله اشاره به دولت کریمه امام مهدی (عج) می فرماید که زمانی فرا می رسد که هیچ خانه و آشیانه ای در روی زمین نمی ماند... مگر آنان را خداوند متعال از اهل کلمه اسلام قرار می دهد و با خفت و خواری در برابر آن گردن می نهند» کنز العمال شماره ۴۳۷.

و اما سرکوب منافقین، چون امام زمان ارواحنا فداه، مأمور به باطن است بنابراین اگر کسی بخواهد به دروغ ادعای اسلام و ایمان کند حضرت او را از پای در می آورد و خوار و ذلیلش می کند.

قبل از حکومت و تشکیل دولت کریمه، مسلمانان شناسنامه ای فراوانند که از اسلام فقط اسمش را همراه دارند و به دروغ ادعای اسلام می کنند.

«وَمَنْ النَّاسَ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَ إِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ، خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ» حج - ۱۱.

بعضی مردم فقط خدا را با زبان عبادت می کنند، وقتی خیری به آنها می رسد اطمینان پیدا می کنند و هنگامی که گرفتار ناراحتیها می شوند، از دین برگشته و منقلب می شوند، در نتیجه در دنیا و آخرت زیانکار می گردند، این است زیان آشکار.

امام علیه السلام آنانی را که فقط با حرف قبول اسلام کرده و در دل و عمل با اسلام نیستند شناسایی می‌کند و از صفحه روزگار بر می‌دارد و نابودشان می‌کند. «أَيْنَ هَادِمِ أبنِيَةِ الشَّرِكِ وَالنَّفَاقِ، أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ الفُسُوقِ وَالعُصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ» کجاست ویران کننده بنیادهای شرک و نفاق، کجاست نابودکننده اهل فسق و گناه؟!

۲۶. وَ يَسْرِبْ بِهٖ عُسْرًا بِيْضًا بِهٖ وَجُوْهَنَا:

خدایا به وجود نازنین امام عصر (عج) سختیهای ما را آسان و روی ما را سفید کن.

«فَانَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا، اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» ۶،۵ انشراح

از پی سختیها آسانی هست، از پی سختیها آسانی هست.

این تکرار خالی از لطف نیست و منظور آسانی در قیامت و جهان آخرت به تنهایی نیست بلکه پس از سختیهای همین دنیا برای مؤمن در همین دنیا، آسانیها هست.

اسحاق بن بهلول قاضی چنین سروده:

*** **

فَلَا تَيْأَسْ، وَاِنَّ اَعْسَرَ تَیَوْمًا،

فَقَدْ اَيْسَرَ تَیَوْمًا فِی دَهْرٍ طَوِيْلٍ

وَلَا تَظُنُّنَّ بِرَبِّكَ ظَنَّ سَوِّءٍ

فَاِنَّ اللّٰهَ اَوْلٰی بِالْجَمِيْلِ

فَاِنَّ الْعُسْرَ يَتَّبَعُهُ يَسَارٌ

وَقَوْلُ اللّٰهِ اَصْدَقُ كُلِّ قَوْلٍ

*** **

مأیوس نشو و اگر روزی بر تو سخت گذشت، به تحقیق روزگاری طولانی در آسانی گذرانده‌ای! هیچگاه به خدای خویش سوء ظن پیدا مکن زیرا که خداوند سزاوارتر است به خوشرفتاری، همواره در پی سختی

مناجات
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آسانی است، و کلام خداوند از هر گفتاری راست‌تر است.

*** **

یوسف گمگشته باز آید به کنعان غم‌مخور
کلبهٔ احزان شود روزی گلستان غم‌مخور
این دل غمدیده حالش به شود دل بد مکن
وین سر شوریده باز آید بسامان غم‌مخور
دور گردون گر دو روزی بر مراد ما نرفت
دائما یکسان نماند حال دوران غم‌مخور
هان مشو نومید چون واقف نه ای ز اسرار حق
باشد اندر پرده بازیهای پنهان غم‌مخور
ای دل از سیل فنا بنیاد هستی بر کند
چون ترا نوح است کشتی بان زطوفان غم‌مخور
در بیابان گر بشوق کعبه خواهی زد قدم
سرزنشها گر کند خار مگیلان غم‌مخور
گرچه منزل بس خطرناکست و مقصد بس بعید
هیچ راهی نیست کان را نیست پایان غم‌مخور
حال ما در فرقت جانان و ابرام رقیب
جمله میداند خدای حال گردان غم‌مخور
حافظا در گنج فقر و خلوت شبهای تار
تا بود وردت دعاو درس قرآن غم‌مخور

*** **

است پس بر ماست که شب و روز برای تعجیل
 فرجش دعا کنیم و یسر بعد از عشر را طلب نمائیم.
 یا ابا صالح المهدی! ای امام مهربان، ای امید ناامیدان
 آسان کننده مشکلاتها، ای پناه مستضعفان جهان، مردم
 دنیا امیدوارند که دادرس بیاید، منتقم بیاید و هر کس
 به هر زبانی سخن از تو می گوید، مولای بزرگوار!
 تشنگان دیدارت را بیش از این منتظر مگذار، ما
 می دانیم که خود نیز برای تعجیل در ظهورت دعا
 می کنی، ولی چه کنیم سینه هایمان خسته و دردمند از
 فراق است نیاز شدید به التیام و دواى تو دارد.

*** **

بینوایم، نوای من، مهدی است

دردمندم، دواى من مهدی است

من غریبم در این زمان، ولی

مونس و آشنای من، مهدی است

گرچه از داغ هجر می سوزم

راضیم، چون شفای من مهدی است.

*** **

وَبَسِیْضٍ بِهٖ وُجُوهُنَا: خدایا با آمدن مولا و ولی نعمتستان
 امام عصر ارواح العالمین نهالفتاد! رویمان را سفید کن،
 روی سفیدی از دو جهت یکی با دیدار آن گرامی و
 دیگر در برابر دشمنان که عمریست بر ما طعنه می زنند
 و می گویند پس کو آقایان.

۲۷. وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاعْظِنَا بِهِ سُؤْلَنَا:

پروردگارا به وسيله امام زمان (عج) دعايمان را مستجاب و درخواست ما را عطا فرما.

شک نیست که بين ما و خداوند تبارک و تعالی هیچ حایل و مانعی وجود ندارد و او از رگ گردن به ما نزدیکتر است و او به پیامبرش فرمود: «اِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ» بقره - ۱۸۶.

هرگاه بندگانم سراغ مرا از تو گرفتند بگو: من نزدیکم، دعای دعا کننده را به هنگامی که مرا می خواند پاسخ می دهم، بنابراین باید دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند، شاید ارشاد شوند.

ولی همان خدای مهربان توصیه می فرماید برای ارتباط با خودش با وسیله بیایند.

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ» مائده ۳۵.

(شما که ایمان دارید از خدا بترسید و با وسیله به او تقرب جوئید.)

«وَرُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنَّهُ قَالَ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا دَرَجَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا يَنَالُهَا إِلَّا عَبْدٌ وَاحِدٌ وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ» مجمع البيان ج ۳ ص ۱۸۶.

از پیامبر گرامی روایت شده که برای من از خداوند وسیله را مسألت کنید که درجه‌ای است در بهشت که تنها یکی از بندگان خدا به آنجا می‌رسد و من امیدوارم که همان بنده باشم.

مرحوم طبرسی رحمه الله علیه روایت دیگری را از امیرالمؤمنین علی علیه السلام نقل می‌کند که فرمود: در بهشت دو لؤلؤ در زیر عرش است یکی زرد و دیگری سفید، در هریک از آنها هفتاد هزار غرفه است که درها و جامه‌های آن از یک ماده است. لؤلؤ سفید همان وسیله است برای محمد صلی الله و علیه و آله و اهل بیتش و لؤلؤ زرد برای ابراهیم است و اهل بیتش (همان مدرک همان صفحه) پس برای استجابت دعا در عصر حاضر باید گفت: «وَأَسْتَجِبُ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاعْظِنَا بِهِ سُؤْلَنَا، خُدايَا بِهِ وَسِيلَةَ امَامِ عَصْرِ رُوحِي لَهُ الْفِدَاءُ دَعَايَ مَا رَا مُسْتَجَابٌ وَ حَاجَتِ مَا رَا بِرَأُورِدَهُ فَرَمَا.

پیروان اهل بیت در عصر هر امامی که بودند برای رسیدن به حاجات مادی و معنوی خود متوسل به امام زمان خود می‌شدند و به سرعت به آرزوی خویش

نایل می‌آمدند. ما هم مولا و سرور و امام داریم چرا برای رفع مشکلات و سرعت بخشیدن به استجابت دعاهایمان متوسل به آقا امام زمان ارواح العالمین له الفداء نمی‌شویم؟! در حالی که فرموده است «وَأَنْتَ لَأَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ» احتجاج ج ۲ ص ۲۶۹.

من امان ساکنین کسره زمین هستم همان‌طور که ستارگان امان ساکنان آسمانند. «أَنَا غَيْرُ مُهْمَلِينَ لِمُرَاعَاتِكُمْ وَلَا نَاسِينَ لِدِكْرِكُمْ» همان مدرک ص ۳۲۴.

بدانید که مراعات حال شما (دوستان و شیعیان را) می‌کنیم و هیچگاه شما را فراموش نمی‌کنیم.

۲۸. اشْفِ بِهٖ صُدُورَنَا وَأَذْهَبْ بِهٖ غَيْظَ قُلُوبِنَا:

سینه‌هایمان را به توسط امام عصر (عج) بهبود بخش سختی دل‌هایمان را به او برطرف فرما. این وعده الهی است که «وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ، وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ» توبه - ۱۴ و ۱۵.

سینه‌های اهل ایمان را شفا بخشد و خشم دل‌های آنها را فرو نشاند.

درست است که نزول آیات فوق مربوط به مسلمانان صدر اسلام و ستیز با کافران است ولی آیه تعمیم دارد شامل زمان خاص نیست بلکه این سنت الهی است که دل‌های خسته اهل ایمان را التیام بخشد و سختی دل‌هایشان را برطرف نماید.

روزگار ما روزگار عجیبی است کمتر کسی را در آرامش و آسایش واقعی می‌بینیم. بسیاری گرفتار اضطراب و اضطرابند، عصبانیتها و تنیدی و خشونت زیاد شده، عده‌ای هم گرفتار افسردگی و ناراحتیهای اعصاب و روان شده‌اند همه مسایل هم مربوط به کمبودهای مالی نیست. عده زیادی با داشتن ثروت زیاد از نظر روحی و روانی مشکل دارند و دل مرده هستند.

اعتقاد ما بر این است دعا و نیایش به درگاه الهی و نماز اول وقت و توسل به اهل بیت بهترین التیام بخش به این ناراحتیهاست.

«أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» رعد - ۲۸.

بدانید که با یاد و ذکر خدا دلها آرام می‌گیرد.

انسانی که از یاد خدا غافل نیستند نفس و قلبی مطمئن دارند و چنان ثابت و استوارند که همانند کوه و بلکه محکمتر در برابر حوادث استقامت می‌کنند و هیچگاه در برابر حوادثی که در اطرافشان اتفاق می‌افتد متزلزل نمی‌شوند.

*** **

خدایا مرا از من آزاد کن

ضمیرم به عشق خود آباد کن

بروی خودت باز کن دیده‌ام

دلَم را به نظارت شاد کن

خرابم کن از مستی و بیخودی

وجودم به ویرانی آباد کن

ز شیطان و نفسم پناهی بده

ز جور را عادیم آزاد کن

بود فیض در بند خود تابکی

خدایا مرا از من آزاد کن

*** **

دل آزاد آن دلی است که در گرو حضرت باریتعالی باشد. صاحب این دل دیگر نیاز ندارد برای چند ساعت استراحت و خواب از قرصهای مسکن و خواب‌آور استفاده کند و یا به اعتیادهایی از قبیل الکل و مواد مخدر و قرصهای روان گردان مرگبار پناه برد.

یاد و گفتگوی با مولا حضرت مهدی سلام الله علیه آرام بخش دل‌های خسته و آزرده ماست. تجربه ثابت کرده آن چند لحظه‌ای که با آن گرمی انس می‌گیریم و حضرتش را مخاطب قرار می‌دهیم دل بیمارمان شفا می‌یابد و غیظ قلوبمان برطرف می‌گردد. و این لطفی است که خداوند تبارک و تعالی در حق امام زمان علیه‌السلام فرموده که چنین تاثیری را برای دوستانش داشته باشد.

در زیارت جامعه کبیره خطاب به امامان معصومین علیهم‌السلام عرض می‌کنیم: «وَبِكُمْ يُنْفَسُ الْهَمُّ وَ يَكْشَفُ الضَّرُّ» به وسیله شماست که خداوند اندوه و

غم را از بین می‌برد و سختیها و ناراحتیها را برطرف می‌نماید.

«وَبِكُمْ أَخْرَجْنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَّاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ وَمَنْ النَّارِ»

به وسیله شماسست که خداوند ما را از خواری رهایی داد و امواج گرفتاریهای ما را برطرف نمود و ما را از پرتگاه هلاکت و از آتش جهنم نجات بخشید. اگر به عبارت زیارت دقت کنید با قاطعیت عرض می‌کنیم، هم اینک ما به وسیله آن بزرگواران از خواری رهایی یافته و امواج گرفتاریهایمان برطرف شده و نجات یافته از هلاکت و آتش دوزخیم.

پس بیسایم شفای دردهای خود را با طیب دلسوز و مهربان یعنی آقا امام زمان (عج) در میان بگذاریم و از حضرتش بخواهیم نگاه لطفش را از ما دریغ ندارد.

*** **

سرم را پر کن از سودای عشق و سربلندم کن
سویسای مرا سرشار شوق و مستمندم کن
سلیمان، مرا دیو طبیعت کرده‌اند بند

به اسم اعظم آزادم کن، مرا فارغ از بندم کن
بلا گردان خویشم کن بقربان سرت گرم
بفرما جلوه‌ای بر آتش غیرت پسندم کن
خرابم کن ز جامی تابه آزادی زخم گامی
مرا از خویشتن بین خود کن، از خود بهره‌مندم کن
پسند طبع والای تو نبود مفتقر هرگز

ولی قطع نظر جانا ز وضع ناپسندم کن

*** **

۳۰. اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ،
وَعَيْبَةَ وَآلَيْنَا، وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ
بِنَاوَتِظَاهِرِ الزَّمَانِ عَلَيْنَا:

خدایا ما شکوه داریم به درگاهت از فقدان پیامبران
که درود تو بر او و آلش باشد و شکوه داریم از غیبت
مولایمان (امام عصر (عج) و از فزونی دشمنانمان و
کمی عددمان و حمله‌ور شدن فتنه‌ها به سوی مان و
هجوم اوضاع زمانه بر علیه ما!

شکایت از خدا جایز نیست و شکایت به خدا بردن
جایز است، بنابراین آنچه را از مادیات و وسایل
زندگی خداوند برای ما مقرر فرموده باید راضی باشیم
و زبان به شکایت باز نکنیم.

ولی می‌توانیم گاهی شکایت به خدا بریم به عنوان
مثال بگوئیم «الهی الیک أشکو نفساً بالسوء امارةً والی
الخطیئة مُبادرةً» پروردگار را به تو شکایت می‌آورم از
نفسی که به بدی بسیار امر می‌کند و به نافرمانیت بسی
حریص است.

و یا دعای مورد بحث در دعای افتتاح که شکایت به
خدای می‌بریم از فقدان پیامبران و غیبت امام زمانمان
و...

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود: «إِذَا ضَاقَ الْمُسْلِمُ
فَلَا يَشْكُونَ رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَلْيَشْكُ إِلَى رَبِّهِ الَّذِي بِيَدِهِ
مَقَالِيدُ الْأُمُورِ وَتَدْبِيرُهَا» بحار ج ۷۲ ص ۳۲۶.

هرگاه مسلمان در تنگنا و سختی افتد، نباید از پروردگار عزوجل خود شکایت کند، بلکه باید به درگاه پروردگار خویش که زمام و تدبیر امور به دست اوست شکایت برد.

همان گرامی به هنگام روبه رو شدن بادشمن در میدان جنگ چنین دعا میکرد.

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ غِيْبَةَ نَبِيِّنَا، وَ كَثْرَةَ عَدُوِّنَا، وَ تَشْتَتِ أَهْوَانَنَا» نهج البلاغه نامه ۱۵.

بارخدا یا به تو شکایت می‌برم از نبود پیامبرمان و فراوانی دشمنان و پراکندگی خواستهایمان.

در جای دیگر فرمود: «إِلَى اللَّهِ أَشْكُو مِنْ مَعْشَرٍ يَعِيشُونَ جُهَالًا وَيَمُوتُونَ ضَلَالًا» نهج البلاغه خطبه ۱۷.

به خدا شکایت می‌برم از جماعتی که نادان زندگی می‌کنند و گمراه می‌میرند. در دعای افتتاح نیز می‌فرماید: شکایت به خدا می‌برم از فقدان پیامبرمان و غیبت امام زمانمان و فراوانی دشمنانمان و کمی عددمان و فتنه‌ها و اوضاع زمانه. و این شکایت حقی است که ما بر خدا می‌بریم زیرا که تا قبل از غیبت مولایمان امام زمان علیه السلام مسلمانان به محضر امامان معصوم علیهم السلام شرفیاب می‌شدند. آنانی که در عصر رسول الله صلی الله علیه و آله بودند محضر آن گرامی را درک می‌کردند و لی ما چنین

توفیقی را نیافتیم بر همین اساس در یکی از دعاهای
وارده عرض می کنیم:

«اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَمْ أَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِي يَوْمَ
الْقِيَامَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِي صُحْبَتَهُ وَتَوْفَّقْنِي عَلَى مَلَّتِهِ وَ
اسْتَعْنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِئًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ
أَبَدًا»

پروردگارا من به حضرت محمد و آل او ایمان
آورده‌ام ولی آن گرامی را ندیدیم پس دیدارش را در
روز قیامت بر من حرام نکن و توفیقم ده تا با او هم
صحبت شوم و در آئین او بمیرم و مرا از حوض
کوثرش چنان سیرابم کن که بر من گوارا باشد و
هیچگاه بعد از آن تشنه نشوم.

در اینجا جا دارد عرض کنیم یا ابا صالح المهدی
روحی لک الفداء ما چه کرده‌ایم که از دیدار و هم
صحبت شدن با شما و بوسیدن دستت و نگاه بر چهره
نازنینت محروم شده‌ایم.

بزرگوارا! ما خود می‌دانیم که در رفتار و کردارمان
نواقصی هست و پیرو خوبی برای شما نیستیم اما بیا و
بد و خوب را یکجا خریدار باش، کنار گلهای خارها را
نیز نگاهی کن که نگاه تو و دعای تو ما را حیات تازه
می‌بخشد و همین که بدانیم مشمول لطف و عنایت
هستیم ای جان جانان نیرو می‌گیریم و به آینده
خویش امیدوار می‌گردیم.

مناجات
بصالح المهدی

محبوبها! غفلت سراسر وجودمان را فراگرفته، هر کدام
 ما به کاری مشغول یاد و ذکرت را از یاد برده‌ایم. تو
 به بزرگی و آقایی خویش ما را ببخش و دست مهر و
 لطفت را از سر ما برمدار که سخت نیازمندیم.

*** **

آن یار لاله‌رو گرما را نمی‌نوازد

سهلست، ار چه ما را چون شمع می‌گذارد

دل آب شد ز هجرش دیگر چسان بسوزد

امید وصل او نیست تا باغمش بسازد

عمریست در نیازم در پای سرونازم

تا کی نیاز آرم تا چند او بنازد

غیر از نیازمندی از بندگان نشاید

جانا تو نازنینی ناز از تو می‌برازد

ای یگه تاز میدان در عرصه ملاحظت

آهسته تا که عاشق جان در رخت ببازد

گر مفتقر دهد جان در پای نازنینت

سرتا به اوج کیوان از شوق برفرازد

*** **

زیارت عاشورا:

۳۰. فَاسْتَأْتِلُ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ
يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ:

وَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكُمْ مَعَ إِمَامٍ مَهْدِيٍّ هُدَى ظَاهِرٍ
نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ:

یا ابا عبد الله! از خدایی که مقامت را گرامی داشته و از
ناحیه تو به من لطف فرموده می‌خواهم تا خونخواهی
تو را همراه با امامی که پیروز است و یاری می‌شود از
خاندان محمد صلی الله علیه و آله روزیم کند.

در جای دیگر زیارت عرض می‌کنیم: از خدا
می‌خواهم که خونخواهی شما را همراه با امامی که
مهدی و هدایتگر و ظاهر و ناطق به حق شماست،
روزیم نماید.

ملاحظه فرمودید که در دو جای زیارت عاشورا
درخواست خونخواهی سالار شهیدان اباعبدالله الحسین
علیه السلام توسط امام عصر روحی له الفداء شده و
جهت‌گیری اصلی آن موضوع مهدویت و تحقق
حکومت عدل حضرت بقیه الله سلام الله علیه است که
ما نیز از خدا می‌خواهیم در اقامه چنین حکومت
سهیم باشیم.

البته چنین لیاقتی با حرف و ادعا و خیال بافی و
محبت خشک و خالی محقق نمی‌شود.

باید هوشیار باشیم که ملازم رکاب امام زمان علیه السلام شدن شرایطی دارد و مجمع الشروط آن تقوا است. به طور قطع مولایمان از کسی که خداوند از او راضی نیست راضی نخواهد بود و نمی شود کسی را که خدا دوست ندارد آن حضرت دوست داشته باشد.

نتیجه آنکه همراهی با امام علیه السلام در گرفتن انتقام خون شهیدان کربلا و حضرت حسین علیه السلام، طاعت خدا و تبعیت از دستورات الهی را می طلبد و حقیر بر این اعتقادم که اگر در این زمینه کمبودهایی داریم از خود حضرت روحی له الفداء، کمک بخواهیم که در قلوب ما تصرف ولایتی فرماید و دست ما را بگیرد تا از ظلمات جهل و بی خبری و گناه بیرون آئیم و شایستگی ملازمت با حضرتش را پیدا کنیم ان شاء الله.

جابرین عبدالله انصاری می گویند: باعده ای محضر امام باقر علیه السلام شرفیاب شدیم و به آن گرامی عرض کردیم ای پسر رسول خدا! توصیه های لازم را به ما بفرمایید؟ امام علیه السلام فرمود: «نیرومند شما به ناتوانان کمک کند، ثروتمندان به فقرا انعطاف داشته باشند. نسبت به خود هر چه را خیر و شایسته می دانید همان را برای برادران ایمانی خود بخواهید، اسرار ما را کتمان کنید. به دستورات ما دقت کنید

آنچه از ما برایتان نقل می‌کنند اگر با قرآن موافق بود به آن عمل کنید و اگر موافق قرآن نبود آن را رد کنید. و هر آنچه برایتان مشتبه بود توقف کنید و به ما مراجعه نمایید تا برایتان شرح دهیم و از شبهه بیرون آید.

«فَمَنْ مَاتَ مِنْكُمْ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ قَائِمًا كَانِ شَهِيدًا وَمَنْ أَذْرَكَ مِنْكُمْ قَائِمًا فَقَتِلَ مَعَهُ كَأَجْرِ شَهِيدٍ» منتخب الاثر ص ۵۱۲.

هر کس از شما قبل از قیام قائم ما بمیرد در صف شهداء خواهد بود و هر که درک حضور قائم ما را بنماید و در ملازمت با آن حضرت کشته شود ثواب دو شهید برایش منظور خواهد شد.

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَالِبَ ثَارِ الْأَنْبِيَاءِ وَ أَبْنَا الْأَنْبِيَاءِ وَ الثَّائِرِ بِدَمِ الْمُقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ» سلام بر تو ای کسی که خون پیامبران و پسرانشان را طلب می‌کنی و به خونخواهی امام حسین علیه السلام که در کربلا کشته شده قیام می‌کنی.

شعار حامیان امام زمان علیه السلام در هنگامه ظهور «یا لثاراتِ الْحُسَيْنِ» است.

امام رضا علیه السلام به پسر شیب فرمود: اگر اراده کردی بر چیزی گریه کنی بر حسین بن علی علیهما السلام گریه کن که او و هجده نفر از اهل بیتش را به شهادت رساندند که شبیهی در عالم نداشتند، بر

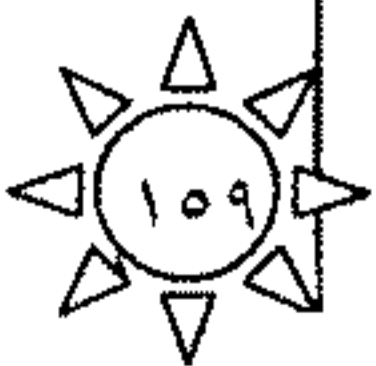
شهادت حضرت حسین علیه السلام آسمانیان و اهل زمین اشک ریختند و چهار هزار فرشته به یاریش فرود آمدند در حالی که او را کشته یافتند ولی آن فرشتگان تا روز قیام حضرت قائم (عج) در کنار قبرش هستند تا ظهور امام قائم فرا رسد و جزء یارانش باشند و شعارشان «یا لثاراتِ الحُسَینِ» است. عیون اخبار الرضا ج ۱ ص ۲۹۹.

در حدیث دیگری آمده که فضیل بن یسار از امام صادق علیه السلام در حدیثی درباره اصحاب حضرت مهدی روحی له الفداء، چنین فرمود: «هُمُ مِنْ خَشِيَةِ اللَّهِ مُشْفِقُونَ يَدْعُونَ بِالشَّهَادَةِ وَ يَتَمَنُّونَ أَنْ يُقْتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ شُعَارُهُمْ يَا لثَارَاتِ الحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ إِذَا سَارُوا يَسِيرُ الرَّعْبُ أَمَامَهُمْ مَسِيرَ شَهْرٍ» امالی صدوق مجلس ۲۷.

ایشان خوف خدا را طالبند و برای رسیدن به مقام شهادت دعا می کنند و کشته شدن در راه خدا را تمنا می نمایند شعارشان (یا لثارات الحسین علیه السلام) است. وقتی حرکت می کنند به مسافت یک ماه راه رعب و وحشت در دلها ایجاد نمی نمایند.

دعای دیگر سرداب:

۳۱. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ كَنْزِ الْعُلُومِ الْإِلَهِيَّةِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ مَكْنُونِ الْأَسْرَارِ الرَّبَّانِيَّةِ:

سلام بر تو ای وارث گنجهای علوم الهی، سلام بر تو ای نگهبان رازهای پنهان ربانی، تعبیرهای مشابه کلمات فوق درباره علم مولایمان حضرت بقیةالله سلام الله علیه در دعاها و زیارات فراوان به چشم می خورد که مصداق روشن این آیه شریفه است، «وَأْتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا» مریم - ۱۲. در طفولیت او را حکمت دادیم.

علی بن اسباط می گوید در مدینه بودم و تصمیم سفر به مصر را داشتم، بر فرزند امام رضا محمد بن علی علیهما السلام وارد شدم در حالیکه پنج سال بیشتر نداشت در فکر فرو رفتم و با خود می گفتم هنگام باز گشت به مصر برای یاران و دوستان از این آقازاده محترم تعریف و توصیف خواهم کرد. ناگهان آن حضرت به من نظر افکند و فرمود: ای علی بن اسباط (تعجب نکن) خداوند همان برنامه ای را که در مسئله نبوت داشته در امامت نیز آنچنانست خدایی که منزه است از توصیف می فرماید: «وَأْتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا» ما به یحیی در طفولیت حکمت دادیم. تفسیر برهان ج ۳

ص ۶

اتفاقاً مولایمان امام عصر (عج) در سن پنج سالگی به مقام امامت رسید و در حالیکه عالم به گذشته و حال و آینده بود.

بعضی از آن تعبیرها این است:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْنُوبُ»
سلام بر تو ای عَلمَ منصوب شده و علم قالب ریخته.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ « سلام بر تو ای
معدن دانشهای نبوت. «السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ، وَ
الْعَالِمِ الَّذِي عِلْمُهُ لَا يَبِيدُ» سلام بر حق تازه و بر عالمی
که دانشش تمام نشود.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصَّادِعِ الْحَكْمَةِ» بارالها بر آنکه
آشکارکننده حکمت است، درورد فرست.

حال به گوشه‌ای از خزانه علم امام علیه‌السلام در
کودکی پردازیم:

سعدبن عبدالله قمی می‌گوید: اشتیاق فراوانی به
گردآوری کتابهای حاوی علوم مشکله و نکات ریز
آنها داشتم و درباره کشف حقایق از درون آنها بسیار
تلاش می‌کردم. آرزومند حفظ موارد خطا و اشتباه
آنها بودم و مسایل علمی را که برایم حادث می‌شد به
آسانی به کسی بازگو نمی‌کردم و نسبت به مذهب
امامیه (تشیع) تعصبی خاص داشتم. از راحتی و
آرامش گریزان و همواره به دنبال بحث و مجادله با
مخالفان بودم و گروه‌های مخالف امامیه را نکوهش
می‌کردم و معایب پیشوایان را آشکارا بیان و از آن
پرده دری می‌کردم، تا آنکه روزی گرفتار فردی ناصبی
(اهانت کننده به حضرات ائمه علیهم‌السلام) شدم که
در منازعه عقیدتی سخت‌گیرتر و در دشمنی کینه‌توز

تر و در جدال و مخاصمه تندتر و در پیروی از باطل، از تمام کسانی که تا آن وقت دیده بودم متعصب‌تر بود.

سعد می‌گوید: با حیل‌های خود را از دستش رها کردم، ولی اندرونم از خشم لبریز بود و می‌خواست جگرم از غصه پاره شود.

پیش از این نیز طوماری تهیه کرده بودم و در آن چهل و چند مسئله دشوار را که پاسخ دهنده‌ای برایش نیافته، نوشته بودم و می‌خواستم آنها را از عالم شهرمان احمد بن اسحاق که نماینده حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام بود بپرسم.

لذا به دنبالش رفتم و وی را در حالی که برای رسیدن به محضر امام علیه‌السلام به قصد سامرا از قم خارج شده بود، در یکی از منازل بین راه دیدم با او مصافحه نمودم و گفتم: اولاً مشتاق دیدار شما بودم و ثانیاً طبق معمول سئوالاتی از شما دارم. گفتم: من نیز مشتاق ملاقات مولایم امام عسکری علیه‌السلام هستم و می‌خواهم اشکالاتی را که درباره‌ی تأویل و تنزیل دارم از محضرشان سؤال کنم. همراهیت با من مبارک است زیرا بدین وسیله به دریایی وصل خواهی شد که عجایب و غرایبش ناتمام و فناپذیر است و آن امام علیه‌السلام است.

با هم به سامرا رفتیم و به درب خانه مولایمان رسیدیم و اجازه خواستیم، و اجازه فرمودند و به داخل شرفیاب شدیم. بر دوش احمد بن اسحاق کیسه‌ای بزرگ قرار داشت که محتوی ۱۶۰ کیسه دینار و در هم بود و سر هر کیسه آن را صاحبش مهر زده بود.

سعد می‌گوید: نمی‌توانم مولای خود امام عسکری علیه‌السلام را در آن هنگام که دیدارشان نمودم و نور سیمایشان ما را فرا گرفته بود به چیزی جز ماه شب چهارده کنم.

بر زانوی راست امام علیه‌السلام کودکی نشسته بود که از نظر خلقت و منظر همچون ستاره مشتری، و فرق مبارکش مانند الفی بین دو واو گشوده بود.

در دست آن حضرت علیه‌السلام قلمی قرار داشت که بر صفحه کاغذ چیزی را می‌نوشت.

به آن حضرت سلام نمودیم و ایشان پاسخ گرمی دادند و اشاره کردند که بنشینیم هنگامی که از نوشتن فارغ شدند، احمد بن اسحاق آن کیسه را از زیر عبایش بیرون آورد و در مقابل حضرت نهاد امام علیه‌السلام به آن طفل نگریستند و فرمودند: فرزندم، مهر را از هدایای شیعیان و دوستان بردار.

و آن کودک فرمود: مولای من آیا رواست که دستی طاهر را به سوی هدایای آلوده و ناپاکی که حلال و حرام آن در هم آمیخته است دراز کنم؟!

«یا مَوْلای اَیْجُوزُ أَنْ اَمْدَیْدًا طَاهِرًا اِلَیَّ هَدایَا نَجِیْسَةً
وَأَمْوَالَ رَجِیْسَةً قَدْ سَبَّ اَحْلَاهَا بِاِحْرَمِهَا»

و مولا یم فرمودند: ای پسر اسحاق، آنچه در کیسه
است را بیرون آور تا این (کودک) حلال آن را از
حرامش جدا نماید.

همین که احمد اولین کیسه را از آن کیسه بزرگ
خارج ساخت آن طفل فرمود:

این کیسه متعلق به فلان شخص، فرزند فلان و ساکن
فلان محله قم است درون آن ۶۲ دینار است که ۴۵
دینارش از محل بهای فروش زمین سنگلاخی است
که صاحبش آن را از پدر خود به ارث برده بود و ۱۴
دینارش از محل بهای ۹ لباس و ۳ دینار از اجاره
دکانهاست.

مولا یمان فرمودند:

راست گفتمی فرزندم، اکنون این مرد را راهنمایی کن
که حرام کدام است. آن کودک فرمود: واریسی کن که
آن دیناری که مربوط به تاریخ فلان سال که نقش یک
طرف آن محو شده و آن طلای آملی که وزن آن ربع
دینار است، کجاست؟ سبب حرمتش این است که
صاحب این دینارها در فلان ماه از فلان سال، یک من
و یک چارک نخ را به همسایه خود داد تا آن را
برایش ببافد ولی مدتی بعد دزد آن نخها را ربود.
بافته به صاحب آن خبر داد که نخها ربوده شده

است، اما صاحب آن گفته وی را تکذیب کرد و به جای آنها یک من و نیم نخ از او بازستاند و از آن نخها جامه‌ای بافت که این دینار و آن طلا بهای آن است.

وقتی که احمد بن اسحاق آن را گشود، درون آن نامه‌ای بود که در آن نام صاحب مال و مقدار آن نوشته بود و دینارها و طلا با همان نشانه درون آن قرار داشت.

سپس کیسه دیگری را بیرون آورد و آن کودک فرمود: این متعلق به فلان شخص، فرزند فلانی، ساکن فلان محله قم است و درون آن ۵۰ دینار می‌باشد که دست زدن به آن بر ما روا نیست.

عرض نمودم: چرا؟ فرمود:

زیرا این ازبهای گندمی است که صاحب آن بر کشاورزانش درباره تقسیم آن ستم کرده است و سهم خود را با پیمانۀ کامل برداشته اما سهم کشاورزان را با پیمانۀ ناقص داده است.

مولایمان فرمودند:

راست گفتی فرزندانم. سپس به احمد بن اسحاق فرمودند:

همه اینها را بردار و به صاحبانشان بازگردان یا آنکه بسپار که آن را به صاحبانشان بازگردانند، زیرا ما به آن نیازی نداریم، و لباس آن پیرزن را بیاور.

و احمد گفت: آن لباس درون جامه‌دانی بود که آن را فراموش کردم، هنگامی که رفت تا آن را بیرون بیاورد، در آن هنگام امام علیه‌السلام به من نظری نمودند و فرمودند:

ای سعد، برای چه اینجا آمدی؟

عرض نمودم: احمد بن اسحاق مرا به دیدار شما تشویق نمود. حضرت فرمودند: آن سئوالاتی که می‌خواستی بپرسی چه؟ عرض کردم. سرورم آن سئوالات نیز باقی است. آنگاه فرمودند:

پس آنها را از نور چشم سئوال کن. و آن طفل فرمود:

از هرچه چه برایت پیش آمده سئوال کن.

عرضه داشتم: ای مولا و فرزند مولای ما، از شما (اهل بیت) برای ما روایت کرده‌اند که رسول خدا صلی الله علیه و آله طلاق زنان خود را به دست امیرالمؤمنین علیه‌السلام قرار دادند، و حضرت امیر علیه‌السلام در روز جنگ جمل به سراغ عایشه فرستادند و به او فرمودند: «توب با فتنه‌گری خود بر اسلام و مسلمین غبار ستیزه پاشیدی و فرزندان را از روی نادانی به پرتگاه نابودی کشاندی، اگر دست از من برنداری، تو را طلاق می‌دهم در حالی که زنان رسول خدا صلی الله علیه و آله با رحلت آن حضرت مطلقه شده‌اند. امام زمان (عج) فرمود: طلاق چیست؟

عرض کردم: باز گذاشتن طریق ازدواج. فرمود: اگر طلاق آنها با رحلت رسول خدا صلی الله وعلیه وآله باشد، پس چرا برای آنها شوهر کردن حلال نبود؟

عرض کردم: زیرا خدای متعال شوهر کردن را بر آنها حرام نموده بود. امام زمان علیه السلام فرمود: چطور؟ در حالی که رحلت رسول خدا صلی الله علیه وآله راه را برای آنها باز کرد. عرض کردم: ای فرزند مولایم پس آن طلاق‌ی که رسول خدا صلی الله علیه وآله حکم آن را به امیرالمؤمنین علیه السلام واگذار فرمودند چه بود؟ حضرتشان فرمودند: خداوند متعال شأن زنان پیامبر صلی الله علیه وآله را عظیم گردانید و آنان را به شرافت مادری امت مخصوص کرد و رسول خدا به امیرالمؤمنین فرمودند: ای ابالحسن، این شرافت تا هنگامی برای آنها باقی است که به طاعت خدا مشغول باشند و هر کدام از آنها که پس از من از امر خدا نافرمانی و علیه تو خروج (شورش) کند، راه را برای شوهر کردنش باز بگذار و او را از شرافت مادری مؤمنان ساقط کن.

عرض کردم: معنای «فاحِشَةٌ مُبَيَّنَّةٌ» که اگر زن در مدت «عده» آن را مرتکب شود، بر شوهر او رواست که او را از خانه‌اش بیرون براند، چیست؟ فرمودند:

منظور از فاحشه مبینه «مُساخِقه» است نه زنا، زیرا اگر زنی مرتکب زنا شود و حد بر او جاری شود، نباید

مردی که می‌خواست با او ازدواج کند، به خاطر اجرای حد از ازدواج با او امتناع کند اما اگر مساحقه کند، باید «رجم» شود و رجم، خواری است. و کسی که خداوند فرمان رجمش را بدهد، او را خوار ساخته و کسی را که خدا خوار سازد، وی را دور گردانیده است و هیچکس را نسزد که با او نزدیکی نماید.

عرض کردم: ای فرزند رسول‌خدا، معنای فرمان خدا به پیامبرش موسی علیه‌السلام که به او فرمود: «فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِي الْمَقْدِس طوى» نعلین خود را بدر آر که در وادی مقدس «طوی» هستی، چیست؟ زیرا فقهای شیعه و سنی می‌پندارند نعلین او از پوست مردار بوده است؟

امام عصر فرمودند: هرکس چنین گوید به موسی افترا بسته و او را در نبوتش نادان شمرده است زیرا امر از دو حال خارج نیست. یا نماز موسی در آن روا بوده یا نبوده است. اگر روا بوده طبعاً جایز است که با نعلین در آنجا پای نهد، زیرا هر چند آن بقعه مقدس و مطهر باشد از نماز مقدس‌تر و مطهرتر نبوده است و اگر نماز موسی در آن نعلین جایز نبوده است، لازم می‌آید که موسی حلال و حرام را نداند و نداند که چه چیزی در نماز روا و چه چیز نارواست که این عقیده کفر است.

عرض کردم: پس مقصود از آن چیست؟ فرمود:

موسی در وادی مقدس با پروردگارش مناجات کرد و گفت بارالها، من تو را خالصانه دوست دارم و از هر چه غیر تو است دل شسته‌ام در حالیکه خانواده خود را بسیار دوست می‌داشتی. خدای متعال به او فرمود: «نعلین خود را به در آر» یعنی اگر مرا خالصانه دوست داری و از هر چه غیر من دل شسته‌ای، قلبت را از محبت خانواده خود تهی ساز.

عرض کردم، ای فرزند رسول خدا تاویل آیه «کهیعص» چیست؟ فرمود: این حروف از اخبار غیبی است که خداوند زکریا را از آن آگاه نموده و سپس آن را به حضرت محمد (ص) بازگو نموده است و داستان آن از این قرار است که زکریا از پروردگارش درخواست کرد نام‌های پنج‌تن مطهر را به وی بیاموزد و خداوند متعال جبرئیل را بر او فرستاد و آن نامها را به او تعلیم نمود.

زکریا هنگامی که محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین را یاد می‌کرد اندوهش برطرف شد و گرفتاریش زایل می‌گشت اما چون «حسین» را یاد می‌نمود، بغض و غصه گلوش را می‌گرفت و می‌گریست و مبهوت می‌شد روزی گفت: بارالها چرا وقتی آن چهار نفر را یاد می‌کنم تسلی می‌یابم و اندوهم برطرف می‌شود، اما وقتی حسین را یاد می‌کنم اشکم جاری و ناله‌ام بلند می‌شود؟

خداوند متعال او را از این ماجرا آگاه کرد و فرمود: «کیهعص» کاف اسم کربلا، ها رمز هلاک عترة و یاء نام یزید ظالم بر حسین علیه السلام و عین عطش و صاد صبر اوست چون زکریا این مطلب را شنید نالان و اندوهناک گردید و تا سه روز از عبادتگاهش بیرون نیامد و به کسی اجازه نداد که نزد او بیاید و گریه و ناله سرداد و نوحه او چنین بود: پروردگارا از مصیبتی که برای فرزند بهترین خلایق خود تقدیر کرده‌ای، دردمندم. خدایا آیا این مصیبت را در آستانه او نازل می‌کنی و آیا جامه این مصیبت را بر تن علی و فاطمه می‌پوشانی و این فاجعه را برساحت آنها فرود آوری؟! و بعد از آن می‌گفت: بارالها! فرزندی به من عطا کن تا در پیروی چشم به او روشن باشم و او را وارث و وصی من قرار ده و منزلت او را نزد من مانند منزلت حسین قرار بده چون او را به من ارزانی داشتی، مرا شیفته او گردان و سپس مرا دردمند او نما همچنان که حیبت محمد را دردمند فرزندش گردانیدی.

و خداوند یحیی را به او داد و او را دردمند وی ساخت و دوره حمل یحیی شش ماه بود و بارداری حسین علیه السلام نیز شش ماه بود که آن نیز داستانی طولانی دارد. عرض کردم: سرورم، چرا مردم از انتخاب امام برای خویش منع شده‌اند؟

آن حضرت علیه السلام فرمود: امام مصلح یا مفسد؟

عرض کردم: امام مصلح. فرمودند: آیا امکان ندارد که انتخابشان فرد مفسدی را شامل شود در حالی که احدی از اصلاح و فساد درون دیگری آگاه نیست؟

عرض کردم: چرا ممکن است. حضرت فرمود: علت آن همین است و برایت دلیل دیگری میآورم که عقلت آن را بپذیرد.

به من بگورسولان الهی که خدای متعال آنان را برگزیده و کتاب بر آنها فرو فرستاده و وحی و عصمت را پشתיبان آنان نموده تا پیشوای ملت‌ها و برای برگزیدن هدایت یافته‌تر از دیگران باشند.

پیامبرانی مانند: موسی و عیسی علیهما السلام، آیا با وجود برتری عقلی و کمال علمیشان ممکن است منافق را مؤمن بپندارند و او را انتخاب کنند، عرض نمودم: خیر. فرمودند:

این موسی - کلیم‌الله - است که با وجود تزاید عقل و کمال و نزول وحی بر او هفتاد تن از برجستگان قوم و شخصیت‌های سپاهش را برای میقات پروردگار خویش برگزید و در ایمان و اخلاص آنها هیچ‌گونه شک و تردیدی نداشت، اما انتخاب او بر منافقین تعلق گرفته بود. خداوند متعال می‌فرماید: «وَ اِخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا» اعراف - ۱۵۵.

موسی هفتاد مرد از قوم خود را برای وعده گاه ما انتخاب کرد. تا آنجا که می فرماید «لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْتُمْ الصَّاعِقَةَ» بقره - ۵۵.

ای موسی ترا باور نکنیم تا خدا را آشکار بینیم و صاعقه شما را بگیرد. وقتی که می بینیم انتخاب شدگان پیامبر فاسد بودند نه صالح، در حالی که او می پنداشت آنها صالح هستند در می یابیم که انتخاب اختصاص به کسی دارد که به ضمائر و سرایر وجود مردم آگاه است.

در جایی که منتخبین پیامبران به جای صالح، فاسد باشند، انتخاب مهاجرین و انصار اعتبار و ارزشی ندارد.

سعد بن عبدالله قمی می گوید: سپس مولایمان، حضرت حسن بن علی، امام عسکری علیه السلام همراه با آن طفل مبارک برای اقامه نماز برخاستند و من نیز برگشتم و به جستجوی احمد بن اسحاق پرداختم و او گریه کنان به استقبال آمد. از او پرسیدم: چرا تاخیر کردی و چرا گریان هستی؟ گفت جامه ای را که مولایم فرمودند گم کرده ام.

به او گفتم: تقصیری متوجه تو نیست، برو و حضرت علیه السلام را آگاه کن شتابان رفت و خندان برگشت و بر محمد و آلش علیهم السلام صلوات می فرستاد:

پرسیدم خبر چیست؟ گفت: آن جامه را دیدم که زیر
 قدم مولا یم گسترده بود بر آن نماز می خواندند.
 سعد می گوید: خدای را سپاس گفتم و پس از آن نیز
 چند روزی به منزل مولا یمان رفتیم اما آن کودکی
 گرانقدر را نزد آن حضرت مشاهده نکردیم.
 کمال الدین و تمام النعمه ص ۴۵۱.

*** **

دلبر برفت و دلشدگان را خبر نکرد
 یاد حریف شهر و رفیق سفر نکرد
 یا بخت من طریق مروت فرو گذاشت
 یا او به شاهراه طریقت گذر نکرد
 شوخی مکن که مرغ دل بیقرار من
 سودای دام عاشقی از سر بدر نکرد
 هر کس که دید روی تو بوسید چشم من
 کاری که کرد دیده من بی نظر نکرد
 من ایستاده تا کنمش جان فدا چو شمع
 او خود گذر بما چو نسیم سحر نکرد

۳۲. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا كَلِمَةَ الْمُحْمُودِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 شَمْسَ الشَّمْسِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَهْدِيَّ الْأَرْضِ وَعَيْنَ
 الْفَرَضِ:

سلام بر تو ای کلمه ستوده شده و سلام بر تو ای خورشید خورشیدها، سلام بر تو ای هدایت شده و هدایت کننده اهل زمین و ای چشمه دین.

او کلمه محمود است. خداوند تبارک و تعالی گاهی پیامبران خویش را تعبیر به کلمه فرموده است. «انَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ» نساء ۱۷۱.

عیسی فرزند مریم به تحقیق فرستاده خدا و کلمه او بود.

«اذْقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ» آل عمران ۴۵. زمانی فرشتگان گفتند: ای مریم! خداوند تو را به کلمه‌ای از خود که نامش عیسی بن مریم است، در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربین است، مژده می‌دهد.

امام زمان کلمه‌الله است که «كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا» توبه ۴۰. کلام خدا بلند مرتبه است و او به قدرت لایزال الهی زنده و پابرجاست تا روزی که اذن پروردگار برای ظهورش صادر شود همان عیسی که نیز کلمه‌الله است در کنار حضرتش قرار گیرد و به او اقتدا نماید.

محمد بن مسلم می‌گوید از امام باقر علیه‌السلام شنیدم که فرمود: «حضرت قائم علیه‌السلام با ربیبی که خدا بر دل‌های دشمنان می‌اندازد، پیروز می‌شود، زمین برایش گشوده شده و گنجها و ذخایر نهانش آشکار

می‌گردد، سلطنت و احاطه حضرتش شرق و غرب عالم را می‌گیرد و خداوند به توسط آن حضرت دین خود را جهانی می‌کند، اگرچه مشرکان کراحت داشته باشند و هیچ نقطه‌ای از زمین ویرانه نیست جز آنکه آن گرامی آباد می‌نماید بعد فرمود: «وَيَنْزِلُ رُوحُ اللَّهِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَيُصَلِّيْ خَلْفَهُ» و عیسی روح‌الله فرزند مریم علیهما السلام به زمین فرود می‌آید و پشت سر آن گرامی نماز می‌گذارد. بحار ج ۵۲ ص ۱۹۱.

او شمس الشموس ، خورشید خورشیدهاست:

*** **

بیا به خانه که امید، با تو برگردد

هزار مرتبه خورشید، با تو برگردد

بیا شکوه شکفتن! که باز در نفسی

بهار رفته به تبعید، با تو برگردد

من و غروب و غم و اضطراب چشمانی

به راه مانده که امید با تو برگردد

بیا که کوچ کند ماتم از حریم دلم

و شادمانه ترین عید، با تو برگردد

*** **

رسول‌الله صلی الله وعلیه وآله می‌فرمود: «بهشت مشتاق

چهار نفر از اهل بیت من است خداوند آنها را دوست

می‌دارد و مرا امر کرده است تا آنها را دوست بدارم.

علی بن ابیطالب، حسن و حسین علیهم السلام و مهدی (عج) که عیسی بن مریم علیه السلام پشت سر او نماز می خواند. مصباح الهدی ج ۳ ص ۳۰۴.

و نیز پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: مهدی علیه السلام، طاووس اهل بهشت است. بحار ج ۵۱ ص ۲۷۱.

و هر که علاقه داشته باشد اهل بهشت باشد باید از نور شمس الشموس بهره مند باشد و تانور ولایت و ارادت آن سرور بر دلش تابیده نشود مطمئن باشد که حتی بوی بهشت را استشمام نخواهد کرد و مرگ او مرگ جاهلیت است.

همان گرامی فرمود:

«مَنْ مَاتَ وَ لَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مِيتَةَ الْجَاهِلِيَّةِ»
 شرح المقاصد ج ۲ ص ۲۷۵. کسی که بمیرد و امام زمان خود را نشناخته باشد، مرده است مانند مردن اهل جاهلیت (یعنی در کفر و ضلالت).

از این روایت استفاده می شود که اولاً بر هر مسلمان، امام شناسی واجب و لازم است و ثانیاً شناختن امام مانند معرفت به خدا و رسول از اصول دین و ایمان است و اگر کسی به سراغ دیگران که صلاحیت و لیاقت چنین مقامی را ندارند برود اهل آتش و عذاب خواهد بود.

پیامبر صلی الله علیه و آله می فرمود: «مَعْرِفَةُ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ النَّارِ وَحُبُّ آلِ مُحَمَّدٍ جَوَازٌ»

الصراط والولاية آل محمد امان من العذاب» ينابيع
المودة ص ۲۲.

معرفت به مقام والای آل محمد صلی الله علیه وآله
بسرّات آزادی از آتش جهنم است و دوستی آن
بزرگواران جواز عبور از پل صراط و ولایت آن
سروران امان از عذاب الهی است.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَهْدِيَّ الْأَرْضِ وَعَيْنَ الْفَرَضِ:

سلام بر تو ای مهدی روی زمین و ای چشمه دین. عین در بین لغات عربی جزء لغاتی است که بیشترین معانی را دارد و در اینجا چه معنای چشم و یا چشمه گرفته شود وسعت علمی و عظمت مولایمان امام عصر (عج) را می‌رساند.

آنانی که تشنه معارف الهی و دین خدا هستند باید با دید ولایت و امامت به آن معارف آشنایی یا بند و به سرچشمه زلال آن که در حال حاضر وجود نازنین حضرت بقیة الله روحی له الفداء است مراجعه کنند.

به سراغ غیر او رفتن دنبال سراب گشتن است و تشنه و ناکام برگشتن، همو فرمود: «أَنَّ الْحَقَّ مَعَنَا وَفِينَا لَا يَقُولُ ذَلِكَ سِوَانَا إِلَّا كَذَابٌ مُفْتَرٍ وَلَا يَدَّعِيهِ غَيْرُنَا إِلَّا ضَالٌّ غَوِيٌّ» بحار ج ۵۳ ص ۱۹۱.

حق با ما و درباره ما است و کسی جز ما چنین ادعایی ننماید مگر آنکه دروغگو و افترا زننده باشد و غیر ما اگر چنین ادعایی را بنماید گمراه و فریبکار است.

پس خوشا به حال کسانی که هرچه دارند از اهل بیت علیهم السلام دارند و سرمایه علمی و آگاهی آنان

نسبت به معارف الهی از طریق این خاندان مطهر است.

*** **

گر همی جویی وصال یار را
 کن برون از قلب خود اغیار را
 چونکه آن یعقوب شیخ المرسلین
 حب یوسف گشت در قلبش مکین
 چونکه غیر آمد به دل دلدار رفت
 شد مقام ظاهر و اسرار رفت
 حقتعالی خواست بیدارش کند
 فارغ از هر چیز جز یارش کند
 مبتلایش کرد بر درد فراق
 ماه روی یوسفش شد در محاق

*** **

امام رضا علیه السلام از شیعه‌ای پرسید: شما در قنوت نماز چه می‌خوانید؟
 عرض کرد همانکه بقیه مردم می‌خوانند، فرمود: آنچه آنان (غیر شیعه) می‌خوانند تو مگو، بلکه اینگونه بخوان: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ عَبْدَكَ وَخَلِيفَتَكَ بِمَا أَصْلَحْتَ بِهِ - أَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَحَقَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ وَأَيَّدَهُ بِرُوحِ الْقُدُّسِ مِنْ عِنْدِكَ وَسَلِّكُهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مَنْ خَلْفَهُ رَصَدًا يَحْفَظُونَهُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ أَبْدَلُهُ مَنْ بَعْدَ خَوْفِهِ أَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا وَ لَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ عَلَيَّ وَ لِيكَ سُلْطَانًا

وَ ائِذَنْ لَّهُ فِي جِهَادِ عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَنْصَارِهِ
 اِنَّكَ عَلِي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» مکیال المکارم ج ۲ ص ۲.

بارالها، کار ظهور بنده شایسته و خلیفه راستینت (امام مهدی) را اصلاح فرما.

همانگونه که کار پیامبران و فرستادگانت را اصلاح نمودی و از فرشتگانت نگاهبانی بر او بگمار و از سوی خویش با «روح القدس» او را یاری و پشتیبانی فرما و دیده بانانی از پیش رو و پشت سر همراه وی گردان تا از هر بدی نگاهش دارند و ترس و هراس او را به امن و امان دگرگون ساز که او ترا می پرستد و هیچ چیز را همتا و همانند تو نمی داند پس برای هیچیک از آفریدگانت برتری و چیرگی نسبت به «ولی» خودت قرار مده و او را در جهاد با دشمنت و دشمنش اجازت فرما و مرا از یاران او بشمار آور که همانا تو بر هر کاری توانائی.

*** ** ***

ای وصل تو غایه المراد دل ما
 وی ذکر تو زیب و زیور محفل ما
 اندر دل ما لشکر غم منزل کرد
 ز آنروز که دور گشتی از منزل ما

*** ** ***

۳۳. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَجْهَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُهْلَكُ
 وَلَا يُبْلَى:

سلام بر تو ای وجه خدا که نه نابودی دارد و نه کهنه می شود.

«كُلٌّ مَنْ عَلَيْهَا فَنَانٌ، وَيَبْقَى وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» الرحمن - ۲۴-۲۵.

هر چه هست فانی شدنی است، وجه خدا ماندنیست که صاحب جلال و ارجمندی است. امام سجاده علیه السلام می فرمود: «نَحْنُ وَجْهُ اللَّهِ» تفسیر صافی ص ۵۱۷.

مائیم وجه خدا. در دعای ارزشمند عرض می کنیم «أَيْنَ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ؟ كَجَاسْتِ أَنْ وَجْهَ اللَّهِ كِى أَوْلِيَاءِ وَ دُوسْتَدَارَانِ حَقِّ بِي سَوِي أَوْ مَتُوجِّهَ مِي شُونَد وَ بِي أَوْ رُوي مِي أُورِنَد؟ اِبْنِ بَابُويِي سِنْدِ خُودِ از عِبْدِالسَّلَامِ بِنِ صَالِحِ الْهَرُويِ نَقْلِ مِي كِنْدِ كِي بِي اِمَامِ عَلِيِّ بِنِ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامِ عَرَضِ كَرْدِمِ اِي پَسَرِ رَسُولِ خُدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعْنَايِ اِي بِنِ رُوي اِي چِي سْتِ كِي ثُوابِ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ» نَظَرِ بِي وَجْهِ اللهِ تَعَالَى مِي بَاشَد؟

فرمود: ای ابا صلت هر کس خدا را به وجهی از وجوه توصیف کند، به تحقیق کافر شده و لکن وجه الله پیامبران و رسولان و حجج اویند. اینها کسانی هستند که مردم توسط آنها به خدا توجه پیدا می کنند و نیز به دین و معرفت به او متوجه می شوند خداوند در این

باره می فرماید: «كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَ يَبْقَى وَجْهٌ رَبُّكَ
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» تفسیر برهان ج ۴ ص ۲۶۷.

پس نظر به وجه الله یعنی نظر به ولی خدا امام عصر
وروحی له الفداء، که مظهر صفات کمال و جلال الهی
است، مولایمان امام زمان (عج) متخلق به اسماء
حسنی است او از تمامی اسماء پروردگار بهره مند شده
و در واقع وجه الله گردیده است.

صادق آل محمد صلی الله علیه و آله درباره کلام خدا
عزوجل «وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا» اعرف
-۱۸۰. برای خداوند اسما نیکی است خدا را با آن
اسماء بخوانید، فرمود: «نَحْنُ وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
الَّتِي لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْعِبَادِ عَمَلًا إِلَّا بِمَعْرِفَتِنَا» کافی ج ۱
ص ۱۴۳.

به خدا سوگند مائیم آن اسماء الحسنی که خداوند
متعال عملی را از بندگان خویش قبول نمی کند مگر
به سبب معرفت ما.

در توضیح حدیث باید گفت که اسم دال بر مسمی
است و به قدر دلالت، معنی را نشان می دهد و چون
ائمہ طاهرین علیهم السلام ادلاء علی الله هستند یعنی
به وجود آنها حق ظاهر گشته و ایشان نماینده و مظهر
آتم اوصاف اویند پس برای معرفت حقتعالی و
شناخت اوصاف و اسماء او باید از طریق اهل بیت
علیهم السلام وارد شد.

دعای قنوت ابا صالح المهدی (عج)

۳۴. یَا مَنْ لَا يُخَلِّفُ الْمَيْعَادَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَأَجْمَعْ لِي أَصْحَابِي وَصَبْرَهُمْ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ :

ای خدایی که خلف وعده نمی کنی آنچه به من وعده داده‌ای، ادا کن! یارانم را گردهم آور و به آنان استقامت و شکیبایی بده و مرا بر دشمنانت و دشمنان پیامبرت پیروز فرما.

از این دعا استفاده می کنیم که امام عصر روحی له الفداء، خود نیز برای فرج و پیروزیش دعا می کند و برای اصحاب و یاران صدیقش نیز دعا می کند و از خداوند برایشان صبر طلب می نماید.

انتظار بدون صبر معنا ندارد. انتظار یعنی شکیبایی در برابر تمام ناملایمات جسمی و روحی. شخص منتظر باید بسوزد و بسازد. غم فراق و اضطراب دل و لحظه شماری کردن برای آمدن مولا و از همه سخت تر حفظ ایمان در آخر الزمان همه و همه لازمه اش صبر است.

رسول الله صلی الله وعلیه و آله فرمود: «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانُ الصَّابِرِ عَلَى دِينِهِ مِثْلُ الْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرَةِ بِكَفِّهِ»
مستدرک الوسایل ج ۱۲ ص ۳۳۰.

زمانی برای مردم فرا می‌رسد که اگر کسی بخواهد صابر بر دینش باشد مثل کسی است که جزئی از آتش را کف دست نگهدارد!

بیائیم کاری کنیم مشمول دعای سرور و مولایمان شویم که اگر او در حق ما دعا کند قطعاً مستجاب است.

در دعای منسوب به حضرت (عج) می‌خوانیم:

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ
وَعِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَآكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَالْإِسْتِقَامَةِ... وَعَلَى
الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَالْقِنَاعَةِ...»

پروردگارا! توفیق طاعت و بندگی و دوری از گناه و صداقت در نیت و شناخت حرام عنایت کن و بر ما کرامت فرما راه درست و بردباری و شکیبایی را و برای فقراء صبر و قناعت را.

امام زمان علیه‌السلام نگران ناشکیبایی دوستان خود است که مبادا در چرخش روزگار تغییر ماهیت دهند و به گناه و نافرمانی پروردگار متعال مشغول شوند و در برابر شداید صبر و تحمل خود را از دست بدهند.

«رَبَّنَا أفرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا» بقره - ۲۵۰.

پروردگارا صبر و استقامت را بر ما فرو ریز و گامهای ما را استوار بدار.

با مدعی مگوئید اسرار عشق و مستی

تا بی خبر بمیرد در رنج خودپرستی

عاشق شو ار نه روزی کار جهان سرآید

ناخوانده نقش مقصود از کارگاه هستی

دوش آن صنم چه خوش گفت در مجلس مغانم

با کافران چه کارت گرت نمى پرستی

آن روز دیده بودم این فتنه‌ها که برخاست

کز سرکشی زمانی با ما نمى نشستی

*** **

مسیح بن مریم علیهما السلام می فرمود: «انَّكُمْ لَا تُدْرِكُونَ مَا تُحِبُّونَ إِلَّا بِصَبْرِكُمْ مَا تَكْرَهُونَ» میزان الحکمه ج ۶ ص ۲۹۵۸.

شما به آنچه دوست دارید نخواهید رسید، مگر با صبر در برابر آنچه ناخوش دارید.

پیامبر صلی الله علیه و آله به اباذر فرمود: «فَإِنَّ فِي الصَّبْرِ عَلَى مَا تَكْرَهُ خَيْرًا كَثِيرًا» مکارم الاخلاق ج ۲ ص ۳۷۷.

به تحقیق در صبر بر آنچه ناخوش داری، خیر فراوانی نهفته است.

پس امام مهدی روحی له الفداء بهترین دعا را در حق یاران راستین خویش فرمود:

«وَاجْمَعْ لِي أَصْحَابِي وَصَبْرَهُمْ» یارانم را گرد آور و به آنان شکیبایی ده.

سافیا بر خیز و درده جام را
 خاک بر سر کن غم ایام را
 دود آه سینه نالان من
 سوخت این افسردگان خام را
 محرم را ز دل شیدای خود
 کس نمی بینم ز خاص و عام را
 صبر کن حافظ به سختی روز و شب
 عاقبت روزی بیا بی کام را

*** ** ***

همان طور که در پیش گفته شد صبر یکی از شاخص های یاران و منتظران حضرت مهدی (عج) است.

انتظار، آماده باش و تحصیل آمادگی های لازم است برای آنچه که مورد نظر است. انتظار، آماده باشی در سایه صبر و مقاومت است. در همین زمینه امام صادق علیه السلام فرمود: «مِن دین الأئمة انتظارُ الفرج بالصبر» بحار ج ۵۲ ص ۱۲۲.

یکی از نشانه های دین امامان، انتظار فرجی است که به صبر حاصل آید. «وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ، أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ» بقره - ۱۷۷.

و صابریں در هنگام رنج و سختی به حقیقت راستگویان هستند و آنها پرهیز کارانند. امام رضا

علیه السلام در ضمن حدیثی فرمود: «فَأَمَّا السُّنَّةُ مِنْ
وَلِيهِ فَالصَّبْرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ» بحارج ۷۵ ص ۶۸.

سنتی که باید از امامان معصوم بیاموزید صبر در برابر
سختیها و ناملایمات است. همان طور که همه ائمه ما
در سختی به سر بردند و مقاومت کردند و همگی به
شهادت رسیدند مانیز که مدعی پیروی آن عزیزان
هستیم اگر دوست داریم نشانی از نشانه‌های یاران
حضرت مهدی روحی له الفداء، را داشته باشیم باید
صبور و مقاوم باشیم.

صبر از اخلاق الهی است، خداوند به حضرت داود
علیه السلام سفارش می فرمود: «تَخَلَّقْ بِأَخْلَاقِي وَإِنْ مِنْ
أَخْلَاقِي أَنِّي أَنَا الصَّبُورُ» محجّه البيضاء ج ۷ ص ۱۰۷.

به اخلاق من متخلق شو که همانا من از صابران
می باشم.

و چقدر زیبا و محکم فرمود عبد کامل خدا امیر مؤمنان
علیه السلام:

«فَأَسْتَدْرِكُوا بِقِيَّةِ آيَامِكُمْ وَأَصْبِرُوا لَهَا أَنْفُسَكُمْ ... وَلَا
تُرْخِّصُوا لِأَنْفُسِكُمْ فَتَذْهَبَ بِكُمْ الرُّخْصُ فِيهَا مَذَاهِبَ
الظُّلْمَةِ» نهج البلاغه خطبه ۸۵.

بقیه عمر خود را دریابید و در روزهای باقیمانده از
عمر صبور و شکیبایی پیش گیرید و نفسهای سرکش
خود را فرصت ندهید که این فرصتها، شمارا به
راههای ستمکاران می برد.

خداوند تبارک و تعالی یک سلسله واجبات و محرمات و مکروهات و مستحبات برای ما مقرر داشته که رعایت آنها را طاعت و بندگی نامند و همه خوبان عالم و کسانی که ملقب به لقب بندگی شدند و مدال پرافتخار عبد به آنها عنایت شده به خاطر آن بوده که در انجام فرامین و دستورات الهی ریاضت کشیده و تن خاکی را همراه با روح علوی به صبوری دعوت کرده‌اند.

مقید شدن به نماز اول توأم با حضور قلب و انجام روزه ماه مبارک رمضان همراه با امساک زبان و چشم و گوش و دل از هر لغزش و گناه، رفتن به سفر ملکوتی و پرمشقت حج با آنهمه مناسک، پرداخت زکات و خمس و سایر حقوق واجب و مستحب و گذشت از مال و ثروتی که به جان بعضی بسته شده و از همه مهمتر امر به معروف و نهی از منکر و جهاد در راه خدا با مال و جان و دفاع از حریم ولایت اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام همه و همه نامش طاعت و بندگی است و رمز صحت و قبولی اش صبوری است.

مناجات
ایستاد ربیع

یوسف حسنی تو این عالم چو چاه

وین رسن صبر است از امر اله

حمد لله کاین رسن آویختند

فضل و رحمت را به هم آمیختند

امام باقر علیه السلام فرمودند: «مَنْ صَبَرَ وَاسْتَرْجَعَ وَ
حَمَدَ اللَّهَ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ فَقَدْ رَضِيَ بِمَا صَنَعَ اللَّهُ وَوَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَ مَنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ جَرَى عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَهُوَ
ذَمِيمٌ وَ أَحْبَطَ اللَّهُ أَجْرَهُ» بحار ج ۱۷ ص ۹۶.

هر کس صبر را پیشه خود کند و در هنگام وقوع
مصیبت بگوید:

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» و حمد و سپاس پروردگار
را نماید به تحقیق به آنچه را که خداوند برایش
خواسته رضایت داده و پاداشش با باری تعالی است و
هر کس چنین نکند قضاء الهی بر او جاری خواهد شد
در حالیکه مورد مذمت واقع شده و اجرش نیز ضایع
خواهد شد.

دعای معرفت:

۳۵. «اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي نَفْسَكَ فَأَنَّكَ أَنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ
 أَعْرِفْ نَبِيَّكَ اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي رَسُولَكَ فَأَنَّكَ أَنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي
 رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي حُجَّتَكَ فَأَنَّكَ
 أَنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي ، اللَّهُمَّ لَا تُمِثْنِي
 مَيَّةً جَاهِلِيَّةً وَلَا تُزِعْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي:

پروردگارا! خود را به من بشناسان که اگر تو را
 نشناختم پیامبرت را نخواهم شناخت. الهام پیامبرت
 را به من بشناسان که اگر پیامبرت را نشناختم حجت
 خود را نخواهم شناخت. پروردگارا را حجتت را به
 من بشناسان که اگر حجتت را نشناختم گمراه در دینم
 خواهم شد، خدایا مرا با مرگ جاهلیت نمیران و پس
 از آنکه هدایت نمودی دلم را گرفتار گمراهی مفرما.

این دعای مبسوط و مفصلی است که معروف به دعای
 معرفت در زمان غیبت است. مرحوم شیخ طوسی اعلی
 الله مقامه الشریف در مصباح المتهجد ص ۴۱۱ از ابا
 عمر و العمری نقل نموده است. آغاز دعا، همانطور
 که ملاحظه کردید ارتباط نزدیک و زنجیره‌ای با
 مبحث توحید و نبوت و امامت دارد.

کسی که خدا را نشناخت قطعاً پیامبر خدا را نیز
 نخواهد شناخت و کسی که پیامبر را نشناخت وصی
 پیامبر و حجت خدا را نیز نخواهد شناخت و در نتیجه

گمراه در دین شده و مرگ او مردنِ جاهلیت و گرفتار
زیغ و انحراف در دین خدا خواهد شد.

احساس نیاز برای شناخت مقام ولایت و امامت از
اینجا سرچشمه می‌گیرد که هر مسلمان حداقل این
احتمال را می‌دهد که خداوند بعد از رحلت پیامبر
اسلام صلی الله علیه آله که برای امت سرپرست و
راهبری معین نموده و اگر کسی در شناختن آن
مسامحه کند عذری در پیشگاه پروردگار نخواهد
داشت.

و از آن گذشته رابطه عمیق و غیرقابل انفکاک که بین
شناختن خدا و رسول و امام موجود است ما را وادار
به کاوش در شناختن مقام ولایت و امامت مینماید. به
این دلیل که هر سه معرفت مکمل یکدیگرند، شناختن
خدا وابسته به شناخت مقام نبوت است و شناخت
مقام نبوت مربوط به شناخت حجت خداست و بی
خبری از مقام حجت خدا گمراهی و ضلالت در دین
است.

در کتاب شریف غیبت نعمانی (ص ۱۳۴) روایتی را از
امام صادق علیه السلام آورده و از قول زراره نقل
می‌کند که حضرت فرمودند: اگر زمان غیبت
ما حضرت قائم علیه السلام را درک کردی این دعا
(معرفت) را بخوان!

شناخت
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وقتی خداوند اطاعت ولی امر را واجب می‌شمرد ایما
این کار بدون شناخت او ممکن است در قسمتی از
دعا بود که «اللَّهُمَّ لَا تُمَتِّنِي مِثَّةَ جَاهِلِيَّةٍ» دقیقاً اشاره به
روایت معروف نبوی است «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْ إِمَامَهُ
مَاتَ مِثَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ» کافی ج ۱ ص ۳۷۷.

هر کس بمیرد و امام خود را نشناخته باشد با مرگ
جاهلیت مرده است. نتیجه آنکه کسانی که امامت را از
اعتقادات خود منها کردند گمراه در دین شدند. البته
امامتی که از جانب خدا و رسول تعیین و تایید شده
باشد چون باید بین حجت و امام با رسول و خداوند
تبارک و تعالی سنخیت و ارتباط نزدیک وجود داشته
باشد و هر کسی را نزد مدعی این مقام باشد.

در آیه ولایت «أَتَمَّا وَلِيكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ»
مانده ۵۵.

ولی شما فقط خداست و پیغمبر او و کسانی که ایمان
دارند و کسانی که بر نماز مداومت کنند و در آن حال
که رکوع می‌گذارند زکات دهند. و یا در آیه اولی الامر
«أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا أَمْرَ مَنِ امْرَأَتُهُ» نساء -
۶۲.

خدا را اطاعات کنید و پیامبر او و اولی الامر خویش را اطاعت کنید.

براستی آیا نباید بین آنکه در حال رکوع زکات داده در بحث ولایت و اولی الامر با رسول و خداوند متعال ارتباط نزدیک و سنخیت باشد و یا هر فرد نالایقی می تواند سرپرست و اولی الامر مردم باشد؟

جمله «وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي» اشاره به آیه ۸ سوره مبارکه آل عمران است «رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ» پرودگارا دلهایمان را بعد از آنکه هدایت فرمودی مایل به باطل مفرما و از جانب خویش به ما رحمت بخش، زیرا که بسیار بخشنده ای.

زیغ حالتی است که انسان همواره در مسائل زندگی اعم از مادی یا معنوی و اعتقادی به سراغ راه باطل می رود.

دل زائغ با باطل سنخیتی پیدا می کند که همیشه بدون استثناء جذب باطل می شود.

«وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُوذَوْنَ وَ قَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ» صف - ۵.

به یاد آور زمانی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! چرا مرا اذیت می کنید در حالیکه می دانید من رسول خدا برای شما هستم؟!

وقتی انها از راه حق منحرف شدند، خداوند هم دلهایشان را منحرف ساخت، زیرا که خداوند مردم فاسق را هدایت نمی کند.

در عصر غیبت بسیاری راه زیغ را بر می گزینند و از راه راست و مسیر اهل بیت علیهم السلام جدا می شوند و درباره امام مهدی روحی له الفداء گرفتار تردید و انحراف می گردند.

مولایمان امیرالمؤمنان علی علیه السلام وضع آخر الزمان را اینگونه پیش بینی می فرماید:

«فَعِنْدَ ذَلِكَ أَخَذَ الْبَاطِلُ مَأْخِذَهُ وَرَكِبَ الْجَهْلُ مَرَاكِبَهُ، وَعَظُمَتِ الطَّاغِيَةُ، وَقَلَّتِ الدَّاعِيَةُ، وَصَالَ السَّيِّئُ صِيَالُ السَّبْعِ الْعُفُورِ، وَهَدَرَ فَنِيْقُ الْبَاطِلِ بَعْدَ كَظُومٍ، وَتَوَاحَى النَّاسُ عَلَى الْفُجُورِ، وَتَهَاجَرُوا عَلَى الدِّينِ وَتَحَابُّوا عَلَى الْكُذْبِ وَتَبَاغَضُوا عَلَى الصِّدْقِ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ كَانَ الْوَلَدُ غَيْظًا، وَالْمَطَرُ قَيْظًا، وَتَفِيضُ اللَّئَامِ فَيْضًا وَتَغِيضُ الْكِرَامِ غَيْضًا وَكَانَ أَهْلُ الزَّمَانِ ذُنَابًا وَسِلَاطِينُهُ سَبَاعًا وَأَوْسَاطُهُ أَكْبَالًا، وَفُقَرَاؤُهُ أَمْوَاتًا وَفَارَ الصِّدْقُ وَفَاضَ الْكُذْبُ وَاسْتَعْمَلَتِ الْمَوَدَّةُ بِاللِّسَانِ وَتَشَاجَرَ النَّاسُ الْقُلُوبِ وَصَارَ الْفُسُوقُ نَسَبًا وَالْعِفَافُ عَجَبًا وَلُبِسَ الْإِسْلَامُ لُبْسَ الْفَرِّ وَ مَقْلُوبًا» نهج البلاغه خطبه - ۱۰۷.

در آن هنگام باطل راههای خود را می پیماید و ثبات پیدا می کند و جهل نفوذ می نماید و عمل ستمکار بزرگ جلوه خواهد کرد. در این موقع دعوت به حق

انسدک و کم خریدار و روزگارش مثل درنده ای
خونخوار حمله ور می گردد.

باطل آرام، آرام برخیزد و چون شترنر بانگ برآورد.
مردم در انجام گناهان به یکدیگر کمک می کنند. ولی
در کار دین و شریعت از هم دوری می جویند. در
دروغگویی با هم دوستی می ورزند و در راستگویی
با هم دشمنی می کنند.

در این موقع پسر و سیله رنج پدر و قطرات باران داغ
و گرم می گردد. انسانهای پست زیاد می شوند و
جوانمردان مثل آبی که در زمین فرو می رود از بین
می روند.

مردم در آن زمان گرگان درنده می شوند، زمامداران
هم خوی درندگی خواهند داشت. مردم ضعیف طعمه
آنها شده، مستمندان چون مردگان خواهند بود.

سرچشمه صداقت خشک می شود و در عوض دروغ
جریان پیدا می کند مردم به زبان با یکدیگر دوستی
می کنند، ولی در دل با هم دشمنانند. گناه و نافرمانی
وسیله الفت می شود. پاکدامنی موجب تعجب خواهد
شد و اسلام همچون پوستینی وارونه می گردد!

۳۶. وَلَئِنَّ قَلْبِي لَوْلِيٍّ أَمْرِكَ وَعَافِنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَثَبَّتْنِي عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ أَمْرِكَ، الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنَّا خَلْقَكَ:

پروردگارا دل‌م را برای صاحب فرمانت مطیع و نرم کن و مرا در عرصه‌های امتحان‌هایی که از بندگانت می‌کنی عافیت بخش و در فرمانبری از صاحب امرت استوارم ساز، همان کسی که از دید بندگانت پنهانش کرده‌ای.

چه دعای زیبا و شیرینی «لَئِنَّ قَلْبِي لَوْلِيٍّ أَمْرِكُ»

*** **

دل مرا پرنده محبت اوست

دیده آینه دار طلعت اوست

من که سر در نیاورم به دو کون

گردنم زیر بار منت اوست

تو و طوبی و ما و قامت یار

فکر هر کس به قدر همت اوست

*** **

نرمی دل نسبت به یوسف زهرا(ع) نعمت بزرگی است و تا کسی به این مرحله نرسد از حلاوت و شیرینی آن مطلع نخواهد بود.

*** **

فقیر و خسته به درگاهت آمدم رحمی

که جز ولای توام نیست هیچ دست آویز

بایسد دوستش داشته باشی تا دلت به او نرم و مطیع شود. چون حقیقت محبت رابطه‌ای است که محبت را به محبوب متصل می‌کند و اصولاً جذبیه‌های محبوب است که محب را به خود جلب می‌کند و گاهی این جذبات آن قدر زیاد و فراوان است که آنی و کمتر از آنی محبت را از محبوب غافل نمی‌نماید. چه کنیم که دلمان نسبت به ولی امر خدا حضرت مهدی ارواح‌العالمین له‌الفداء مطیع و نرم شود.

بایسد دل را از اغیار تخلیه کرده و رها و آزاد به او فکر کرد و ارتباط مداوم معنوی با هر بهانه‌ای با حضرتش برقرار نمود. تا مادامی که اسارت‌های نفسانی هست و گرفتار پوچیها و عناوین پست دنیا هستیم چیزی به ما ندهند.

*** **

تا هست غم خودت نبخشانیدت

تا با تو، تو هست هیچ ننمایدت

تا از خود و هر دو کون فارغ نشوی

این در مزنا‌ی خواجه که نگشایدت

*** **

۳۷. اللَّهُمَّ وَأَخِي بَوَّيِّكَ الْقُرْآنَ ... وَأَخِي بِهِ الْقُلُوبَ
الْمَيِّتَةَ، وَأَحْكَمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَالْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى
لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ:

خدایا به واسطه امام عصر (عج) قرآن را زنده کن و دل‌های مرده را حیات بخش و احکام و حدود تعطیل و ترک شده را برپا کن تا حقی نماند مگر اینکه ظاهر گردد. زنده کردن قرآن به اقامه احکام و حدود تعطیل شده آن است اگر قرآن تنها مورد احترام و تبرک در کارها و قراردادهای اجتماعی ماقرار گیرد ولی واجبات و محرمات و دستورات حیات بخش آن ترک شود همان چیزی است که رسول الله صلی الله علیه وآله از آن گله داشتند.

«وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمَ اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا» فرقان - ۳۰.

پیامبر گفت: پروردگارا قوم من، قرآن را متروک قرار داده‌اند.

قرآن احکام قضاء و معاملات، قراردادهای اجتماعی و خانوادگی، احکام سیاست داخلی و خارجی دارد که به بسیاری از آنها در سطح دنیا و حتی کشورهای اسلامی عمل نمی‌شود.

مولایمان علی علیه السلام پیش بینی فرمود که زمانی فرا می‌رسد: «كَانَتْهُمْ أُمَّةٌ الْكِتَابِ وَلَيْسَ الْكِتَابُ أَمَّا مَهُمُ، فَلَمْ يَبْقَ عِنْدَهُمْ مِنْهُ إِلَّا اسْمُهُ وَلَا يَعْرِفُونَ إِلَّا خَطْبَهُ وَزَبْرَهُ» خطبه - ۱۴۷ نهج البلاغه.

گویی که آنان پیشوایان قرآنند نه قرآن پیشوای آنان، پس، در میان آنان از قرآن جز نامش، چیزی باقی نماند و جز خط و رسمش، چیز دیگری از آن نشناسند.

رسول الله صلی الله علیه و آله در تفسیر آیه شریفه ۱۲۱ سوره بقره «يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ» آن را چنان که حق تلاوت آن است تلاوت می‌کنند، فرمود: «يَتَّبِعُونَهُ حَقَّ اتِّبَاعِهِ» در المنثور سیوطی ج ۱ ص ۲۷۲.

یعنی آنچنان که باید و شاید پیروی می‌کنند.

و این هم آه سرد مولایمان علی علیه السلام: «أَوْهَ عَلِيٍّ أَخْوَانِي الَّذِينَ تَلَّوْا الْقُرْآنَ فَأَخْكَمُوهُ، وَتَدَبَّرُوا الْقَرْضَ وَقَامُوهُ، وَأَحْيَاوُا السُّنَّةَ وَأَمَاتُوا الْبِدْعَةَ، دُعُوا لِلْجِهَادِ فَأَجَابُوا وَوَقَّفُوا بِالْقَائِدِ فَاتَّبَعُوهُ» نهج البلاغه خطبه ۱۸۲.

دریغ و دردا، بر آن برادران من که قرآن را تلاوت کردند و استوارش گردانیدند و درباره فرایض آن، اندیشیدند و آنها را برپا داشتند و سنت پیامبر را زنده نگه داشتند و بدعت را میراندند. به جهاد فراخوانده شدند و اجابت کردند و به رهبر خویش اطمینان کردند و از او پیروی نمودند.

و این هم گله حضرت جواد علیه السلام «هر امتی، آنگاه که کتاب آسمانی خود را رها کرد و دور افکند، خداوند علم آن را از آنان گرفت و آنگاه که دشمنان

خود را به دوستی و سرپرستی گرفتند، خداوند آن دشمنان را برایشان ولایت و حکومت داد.

دورافکندن کتاب، به این بود که حروف و کلمات آن را بر پا داشتند و معانیش را تحریف کردند، کتاب را می خوانند و روایت می کنند اما آن را رعایت نمی کنند و به کار نمی بندند. نادانان از این که آن را خوب می خوانند و حفظ می کنند، خوشحالند و دانایان از این که آن را رعایت نمی کنند و به کار نمی بندند اندوهناکند. امام عصر (عج) قرآن را از مهجوری و احکام آن را از تعطیلی در می آورد و در عصر دولت کریمه اش قانون اساسی حکومت قرآن است.

امیرالمؤمنین درباره عصر ظهور حضرت مهدی روحی له الفداء، می فرماید: «يُعْطِفُ الْهَوَى عَلَى الْهُدَى إِذَا عَطَفُوا الْهُدَى عَلَى الْهَوَى، وَيُعْطِفُ الرَّأْيَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلَى الرَّأْيِ»

هوای نفس مغلوب هدایت و رستگاری خواهد شد و این در حالی است که مردم هدایت را به هوای نفس تبدیل کرده اند و نیز رای آنها پیرو قرآن می شود و در حالی که تا آن زمان قرآن را تابع رأی خود قرار داده اند.

«فَيُرِيكُمْ كَيْفَ عَدَلُ السَّيْرَةِ، وَيُحْيِي مَيِّتَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ»

در آن زمان «حضرت بقیة الله علیه السلام» روش اجرای عدالت را به شما می آموزد و آنچه از قرآن و سنت مرده زنده می نماید. نهج البلاغه خطبة - ۱۳۸.

«أَيُّنَ الْمُدَّخِرُ لَتَجْدِيدِ الْفَرَايضِ وَالسُّنَنِ، أَيُّنَ الْمُتَخَيِّرُ لِعَادَةِ الْمَلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ، أَيُّنَ الْمُؤَمِّلُ لِأَحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ، أَيُّنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ»

در فرازی از دعای ندبه عرض می کنیم: کجاست آن ذخیره الهی برای تازه کردن واجبات و سنتهای دین؟ کجاست، انتخاب شده برای بازگرداندن کیش و آئین؟ کجاست آن آقای که آرمان زنده کردن قرآن و حدودش به دست او انجام می گیرد؟ و کجاست زنده کننده آثار دین، و اهل دین؟

*** **

ای شمع جهان افروز بیا

وی شاهد عالم سوز بیا

ای مهر سپهر قلمرو غیبت

شد روز ظهور بروز بیا

ای طائر سعد فرخ رخ

امروز تویی پیروز بیا

روزم از شب تیره تر است

ای خود شب ما را روز بیا

ما دیده براه تو دوخته ایم

از ما همه چشم مدوز بیا

عمریست گذشته بنادانی

ای علم و ادب آموز بیا

شد گلشن عمر خزان از غم

ای باد خوش نوروز بیا

من مفتقر رنجور توام

تا جان بلب است هنوز بیا

*** ** *

در قسمتی از دعای این فصل از خداوند تبارک و تعالی خواستیم که «وَأَخِي بِهِ الْقُلُوبِ الْمِيَّتَةِ» خدایا دل‌های مرده را به وجود امام عصر (عج) زنده کن.

دل مرده محروم از درک حقایق، بسی عاطفه و بی‌درد نسبت به مسایلی است که در اطراف صاحب آن می‌گذرد.

دل مرده‌ها اسراف‌کار و متجاوز به بیت المال و حقوق مردمنند. برای آنان فرقی نمی‌کند که هموطنانشان محتاج نان شب خود باشند و آنان غذای الوان و مراسمهای پرخرج برای برپایی جشن‌ها و میهمانیهای خود بگیرند.

طبق آماري که به طور مستند در سالهای اخیر به دست آمده فقرا فقیرتر و ثروتمندان هر روز ثروتمندتر می‌شوند.

اسراف کاری یکی از شاخصه‌های دل مردگی است. امام علی علیه السلام فرمود: «وَيَحِ الْمُسْرِفِ مَا أَبْعَدُهُ عَنِ صَلَاحِ نَفْسِهِ وَاسْتِدْرَاكِ أَمْرِهِ» غررالحکم

بیچاره اسراف‌کار! چه دور است از اصلاح نفس و جبران کردن کار خود. همان گرامی باز فرمود: «مَنْ كَانَ لَهُ مَالٌ فَأَيَّاهُ وَالْفَسَادَ، فَإِنَّ اعْطَاءَكَ الْمَالَ فِي غَيْرِ وَجْهِهِ تَبْذِيرٌ وَاسْتِرْفَافٌ، وَهُوَ يَرْفَعُ ذِكْرَ صَاحِبِهِ فِي النَّاسِ وَيَضَعُهُ عِنْدَ اللَّهِ» بحار ج ۷۸ ص ۹۷

هر که ثروتی دارد مبادا آن را تباه کند، زیرا صرف کردن بی مورد آن ریخت و پاش و اسراف است و این کار او را در میان مردم بلند آوازه می‌کند اما نزد خدا بیمقدار می‌سازد.

زیارتی دیگر درباره آن بزرگوار:

۳۸. فَمَنْ جَاءَ بِوِلَايَتِكَ وَأَعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قُبِلَتْ أَعْمَالُهُ وَصُدِّقَتْ أَقْوَالُهُ وَتَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ وَمَحِيَّتْ سَيِّئَاتُهُ وَمَنْ عَدَلَ عَنِ وِلَايَتِكَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ كَبَّهُ اللَّهُ عَلَى مَنْخَرِهِ فِي النَّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًّا:

مولای من ای صاحب‌الزمان هر که ولایت تو را بپذیرد و به امامت اعتراف کند اعمالش قبول گردد و گفتارش تصدیق شود و پاداش کارهای خوبش دو چندان و کارهای بدش محو خواهد شد.

و هر که از ولایت تو عدول کند و تو را نشناسد و تو را با دیگری عوض کند، خداوند او را با صورت به آتش دوزخ خواهد انداخت و عملی را از وی نمی پذیرد و وزنه عملی و ارزشی در قیامت نخواهد داشت.

از عبارات فوق جایگاه بزرگ و نقش مهم ولایت و ارادت به چهارده معصوم و به ویژه حضرت صاحب الزمان (عج) معلوم می شود.

امروزه هزاران نفر از مردم جهان مشتاقند شیعه و امامان شیعه را بشناسند و درباره اهمیت معرفت به آنها مطالبی بدانند.

و این یک تکلیف است که ما را در معرفی آن بزرگواران و امام حی حضرت بقیه الله وحی له الفداء و رمز قبولی اعمال در پرتو قبول ولایت، با قلم و بیان و تبلیغات وسیع با وسایل ارتباطی جدید روز قدمی برداریم.

کوتاهی و قصور در این زمینه خشم و عذاب الهی را در بر دارد. این چیزی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله بدان اشاره فرمودند:

«لَا يُعَذِّبُ اللَّهُ هَذَا الْخَلْقَ إِلَّا بِذُنُوبِ الْعُلَمَاءِ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْحَقَّ مِنْ فَضْلِ عَلِيٍّ وَعَثْرَتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. إِلَّا أَنَّهُ لَمْ يَمْشِ فَوْقَ الْأَرْضِ بَعْدَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ أَفْضَلُ مِنْ شِيعَةِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ يَظْهَرُونَ أَمْرَهُ وَ

مناخنت
بیتابین

يُنشِرُونَ فَضْلَهُ، أَوْلَيْكَ تَغْشَاهُمْ الرَّحْمَةَ وَ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ
الْمَلَائِكَةَ، الْوَيْلُ كُلُّ الْوَيْلُ لِمَنْ يَكْتُمُ فَضْلَهُ» الدَّمْعَةُ
الساكبه ص ۸۲.

خداوند تبارک و تعالی ملتی را عذاب نمی کند مگر به
گناه و لغزش اندیشمندان آنها، یعنی همانهایی که
حقایق فضایل علی علیه السلام و عترت او را کتمان
می کنند!

آگاه باشید کسی بر روی زمین بعد از پیامبران و
مرسلین افضل از پیروان علی بن ابیطالب علیه السلام
نیست، همانهایی که معارف آن حضرت را آشکار
می کنند و فضائلش را نشر می دهند.

اینها هستند کسانی که رحمت الهی بر سرشان سایه
گسترده و فرشتگان برای آنها استغفار می کنند پس وای
بر کسانی که فضائل علی علیه السلام را کتمان می
نمایند.

با توجه به روایت فوق تأدیب نسل امروز به ولای
محمد و آل یک وظیفه است و بر پدران و مادران لازم
است که درس ولایت و اهمیت آن را از کودکی به
فرزندان خویش بیاموزند چنانکه باز پیامبر صلی الله
علیه و آله فرمود: «أَدِّبُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ، حُبِّ
نَبِيِّكُمْ وَحُبِّ أَهْلِ بَيْتِهِ وَعَلَى قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ» ينابيع المودة
ج ۲ ص ۱۲۸.

فرزندان خود را به سه چیز تأدیت نماید: دوستی پیامبرتان، دوستی اهل بیت گرامش و تلاوت قرآن.

ابی ذر غفاری که آشکارا ولای علی علیه السلام را به مردم یادآوری می کرد پیرامون خانه های مردم مدینه به سان توفان می گشت و با صدای بلند بانگ می زد که : «أَدْبُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى حُبِّ عَلِيٍّ وَمَنْ أَبِي فَانظُرُوا فِي شَأْنِ أُمَّهِ» تاریخ شیعه ص ۴۸.

آئین زندگانی را براساس حُب و دوستی علی علیه السلام به فرزندان خود تعلیم دهید، آنکه از این کار خودداری ورزد درباره مادرش مطالعه به عمل آورید. یعنی حق دارید در طهارت مولد چنین فردی تردید نمایید.

امام شناسی واجب و لازم است همان طور که خداشناسی و پیامبر شناسی واجب و لازم است و بهترین گواه بر این ادعا روایتی است که به طور متواتر وارد شد و بارها بدان اشاره کرده ایم.

رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مِثَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ» شرح المقاصد ج ۲ ص ۲۷۵.

کسی که بمیرد و امام زمان خود را نشناخته باشد مرده است مانند مردم اهل جاهلیت (یعنی در کفر و ضلالت)

در عبارت دعا بود «فَمَنْ جَاءَ بِوِلَايَتِكَ وَاعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قُبِلَتْ أَعْمَالُهُ» هر که ولایت تو را پذیرد و به امامت اعتراف کند، اعمالش قبول گردد.

پس رمز قبولی اعمال، ولایت و پذیرش امامت مولایمان حضرت صاحب علیه السلام و سایر ائمه طاهرین علیهم السلام است.

محمد بن مسلم می گوید: به امام جعفر صادق علیه السلام عرض کردم، بعضی از مردم را مشاهده می کنیم جدیت در عبادت دارند و با خشوع، بندگی می کنند ولی اقرار به ولایت ائمه علیهم السلام ندارند و حق را نمی شناسند آیا این عبادات و خشوع، آنها را نفعی می بخشد؟

امام علیه السلام فرمود: محمد! مثل اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله مثل همان خانواده ای است که در بنی اسرائیل بودند. هر یک از آن خانواده که چهل شب عبادت می کرد و پس از آن دعایی می نمود، مستجاب می شد.

یک نفر از همان خانواده چهل شب را به عبادت گذرانید، بعد از آن دعا کرد ولی مستجاب نشد، خدمت حضرت عیسی علیه السلام آمد و از وضع خود شکایت کرد، عیسی علیه السلام تطهیر نموده نماز خواند، آنگاه از خداوند راجع به آن مرد درخواست کرد. خطاب رسید عیسی! این بنده من از راه و دری

که نباید وارد شده! او مرا می خواند با اینکه در قلبش نسبت به نبوت تو شک وجود دارد، اگر آن قدر دعا کند که گردنش قطع شود و انگشتانش از هم بپاشد، دعایش را مستجاب نخواهم کرد.

عیسی علیه السلام رو به او کرده و فرمود: «تَدْعُو رَبَّكَ وَأَنْتَ فِي شَكٍّ مِنْ نَبِيِّهِ؟ خدای خود را می خوانی در حالیکه درباره پیغمبرش شک داری؟! عرض کرد آنچه فرمودی واقعیت دارد از خدا بخواه این شک را از دل من بزداید. حضرت عیسی علیه السلام دعا کرد خداوند او را بخشید و «صَارَ فِي حَدِّ أَهْلِ بَيْتِهِ» به مقام سایر آن خانواده نایل شد. کافی ج ۲ ص ۴۰۰

«وَمَنْ عَدَلَ عَنِ وِلَايَتِكَ وَجَهَلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ كَبَّهُ اللَّهُ عَلَى مَنْخَرِهِ النَّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يَقُمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنَاءً: و هر که عدول کند از ولایتت و تو را نشناسد و بجای تو دیگری را پیشوا بداند خدا با صورت در آتش سرنگونش می کند و عملش را نپذیرد و ارزشی در قیامت نخواهد داشت.

*** **

ز پیر عقل، جوانی سؤال کرد و چه گفت

ای ز نور تو روشن چراغ انسانی

به غیر حب علی طاعتی توانسد بود

که خلق را برهاند ز قید نیرانی

جواب داد که لا والله این سخن غلط است

دو بیت بشنو از من از سخندانی

بحق قادر بیچون خدای سبحانی

بحق جمله کروبیان روحانی

که دشمنان علی را نماز نیست درست

اگر چو سینه اشتر کنند پیشانی

*** ** ***

رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: «لَوْ أَنَّ عَبْدًا عَبَدَ
اللهَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ أَلْفَ عَامٍ، ثُمَّ عَامٍ، وَلَمْ يَكُنْ يُحِبُّنَا
أَهْلَ الْبَيْتِ لَكَبَّةُ اللهُ عَلَى مَنْخَرِهِ فِي النَّارِ» صراط مستقیم
ج ۲ ص ۴۹.

اگر بنده‌ای خداوند تبارک و تعالی را بین رکن و مقام
هزار سال عبادت کند، و بار دیگر هزار سال عبادت
کند ولی ما اهل بیت را دوست نداشته باشد. خداوند
او را با صورت به آتش خواهد انداخت.

شناخت
ابوالعباس (ع)

۳۹. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قُطْبَ الْعَالَمِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمَسِيحِ:

سلام بر تو ای محور عالم و سلام بر تو ای پیشوای حضرت مسیح علیه السلام.

امام عصر (عج) قطب و نقطه مرکزی جهان است؛ دایره ممکنات به اذن خدا با محوریت و مرکزیت وجود نازنین او در حرکت و گردش است که اگر او نباشد. «أَسَاخَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا» زمین اهلش را فرو می برد و همه چیز بهم می ریزد.

اهل لغت، قطب را ملاک و مدار چیزها و مهتر قوم و کسی که مدار کارها به وجود او باشد معنا می کنند.

در اصطلاح فیزیک دو انتهای پیل یا باتری الکتریکی و در اصطلاح جغرافیا، هر یک از طرفین محور کره زمین که آنها را قطب شمال و قطب جنوب می گویند.

قطب به معنای مدار چیزها و مهتر قوم مورد سوء استفاده عده ای منحرف و مرید باز قرار گرفته و مریدانشان تا حد شرک خاکسار و زبون مدعیان قطبی گری آنها شده اند.

تنها وجودی که لیاقت چنین منصب و عنوان را دارد وجود امام معصوم و منصوب از جانب خداست و هم اینک قطب عالم مولایمان بقیة الله ارواح العالمین له الفداء است.

شناخت
پیغمبر (ص)

عنوان قطب عالم برای امام زمان علیه السلام چیزی شبیه قائم عالم است.

گرچه سایر امامان معصوم هم قطب عالم و هم قائم بودند ولی کیفیت برای امام زمان (عج) با سایر ائمه فرق می‌کند و دایره حکومت و دولت کریمه حضرت جهانی است و وجود هر نوع مانع، از بین رفتنی و نابود شدنی است.

«وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا»

اسراء. ۸۱.

و بگو حق بیامد و باطل نابود شد که باطل نابود شدنی است.

ابی حمزه از امام باقر علیه السلام در تفسیر کلام خدا «قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا» فرمود: زمانی که قائم علیه السلام قیام نماید، دروان دولت باطل سپری خواهد شد.

در حالی که امامان معصوم قبل از آن گرامی، گرفتار طاغوت‌های زمان و دولت‌های باطل بودند و در میان ائمه طاهرین علیهم السلام تنها کسی که توانست حکومت اسلامی تشکیل دهد امیرالمؤمنین علی علیه السلام بود ولی طبق گواه تاریخ در مدت چهار سال و نه ماه حکومت حضرت سه جنگ بزرگ را بر آن بزرگوار تحمیل کردند و بالاخره به دست یکی از

حامیان جنگ نهروان یعنی خوارج، آن حضرت به شهادت رسید.

عبدالعظیم حسنی رضوان الله علیه می گوید: به امام جواد علیه السلام عرض کردم، امیدوارم شما همان قائم اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله باشید که زمین را از عدل و داد پر می نماید همان گونه که مملو از ظلم و بی‌داد شده باشد فرمود: ای ابوالقاسم ما اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله جملگی قائم به امر خدا و هدایت کننده به دین خدا هستیم، اما من آن قائمی که خداوند به وسیله او زمین را از لوث وجود کفار و منکرین پاک می سازد و سراسر گیتی را از عدل و داد سرشار می گرداند، نیستم، او کسی است که ولادتش از مردم مخفی او از دیده آنها پنهان و هم نام رسول الله صلی الله علیه و آله و هم کنیه اوست و او کسی است که زمین زیر پایش پیموده می شود و هر دشواری بر او آسان می گردد... یاران او به عدد اصحاب بدر سیصد و سیزده تن می باشند و از دورترین نقاط جهان گرد او جمع می شود و این فرموده خداوند است که در هر جا باشید خداوند همه شما را گرد هم می آورد که او بر هر چیز تواناست چون این تعداد از مردم زمین گرد او جمع شوند او ظهور می نماید و چون شمار یارانش به ده هزار رسد به اذن خدا خروج می نماید و پیوسته دشمنان خدا را

به هلاکت می رساند تا اینکه خداوند متعال خشنود شود، در اینجا عبدالعظیم فرمود گفتم: ای سرور من چگونه امام قائم از خشنودی خداوند آگاه می گردد؟ فرمود: چون خداوند، رحم در دل او افکند. بحار ج ۵۱ ص ۱۸۷.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمَسِيحِ:

سلام بر تو ای پیشوای مسیح علیه السلام.

طبق روایاتی که از فریقین رسیده مقتدا و پیشوای حضرت مسیح علیه السلام، امام زمان علیه السلام است.

محمد بن مسلم از امام باقر علیه السلام ذیل این آیه شریفه «وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْإِيْمَانُ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ. وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا» نساء - ۱۵۹.

هیچ کس از اهل کتاب نیست مگر آنکه پیش از مرگ خویش به مسیح ایمان می آورد و در روز قیامت مسیح بر آنها گواه خواهد بود.

نقل می کند که فرمود: «إِنَّ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْزِلُ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَى الدُّنْيَا فَلَا يَبْقَى أَهْلٌ مَلَّةَ يَهُودِيٍّ وَلَا غَيْرُهُ إِلَّا آمَنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ، وَيُصَلِّي عِيسَى خَلْفَ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَام. ينابيع الموده ص ۴۲۲.

عیسی علیه السلام قبل از قیامت به دنیا نازل می شود تمام یهودیان و غیر آنها به او ایمان می آورند قبل از

شناخت
باب الایمان (ج ۲)

آنکه از دنیا بروند و عیسی علیه السلام در نماز پشت سر امام مهدی علیه السلام اقتدا می کند.

در روایت دیگر در تذکره الخواص ص ۳۷۷ آمده: «يَجْتَمِعُ الْمَهْدِيُّ وَ عَيْسَى بْنِ مَرْيَمَ فَيَجِيءُ وَقْتُ الصَّلَاةِ فَيَقُولُ الْمَهْدِيُّ لِعَيْسَى: تَقَدَّمْ فَيَقُولُ عَيْسَى أَنْتَ أَوْلَى بِالصَّلَاةِ فَيُصَلِّي عَيْسَى وَ رَأَاهُ مَأْمُومًا» (نقل از منتخب الاثر) حضرت عیسی بن مریم و امام عصر روحی له الفداء کنار هم قرار می گیرند، وقت نماز فرا می رسد. امام مهدی علیه السلام به عیسی علیه السلام می فرماید: شما جلو بایستید! عیسی علیه السلام می فرماید: شما سزاورترید به امامت و عیسی پشت سر آن گرامی می ایستد و به حضرت اقتدا می کند.

همین حرکت عامل می شود که عده‌ای زیادی از پیروان حضرت عیسی علیه السلام دست از مخالفت و ستیز با امام عصر علیه السلام بردارند و تسلیم حضرت شده و به حقانیت مکتب اسلام و اهلبیت علیهم السلام پی برده و مسلمان شوند. همسویی و یکدلی حضرت مسیح و حضرت بقیه الله سلام الله علیهما موج پشتیبانی مردمی زیادی را ایجاد می کند. ملتهای غربی و اروپایی که اکثریت مسیحیت را تشکیل می دهند با دولت حضرت مهدی علیه السلام اعلام همبستگی می کنند.

دعای ندبه:

۴۰. لَيْتَ شِعْرِي أَيَّنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى، بَلْ أَيُّ أَرْضٍ
تَقْلُكَ أَوْ تَرَى، أِبْرَضَوِي أَوْ غَيْرِهَا، أَمْ ذِي طُوِي:

کاش می دانستم دوری من با تو تا کجاست و در چه
زمین و خاکی ساکن هستی، آیا در کوه رضوایی یا
جایی دیگر یا در ذی طوی.

عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسِيْسًا
وَلَا نَجْوَى:

چه سخت است بر من که دیده بازکنم همه را بینم و
تو را نبینم و از تو نفسی و رازی را نشنوم:

یکی از مباحثی که درباره امام عصر روحی له الفداء
مطرح است. محل سکونت حضرت است و هیچکس
نمی تواند ادعا کند که آن گرامی در جای معین
سکونت دارند و اگر حضرت را در هر نقطه ای از کره
زمین زیارت کنند دلیل نمی شود که محل سکونت
دائمی حضرت آنجا است.

در احادیث وارد شده است که در موسم حج امام
علیه السلام حاضر می شود اعمال حج را بجا می آورد
او مردم را می شناسد اما مردم او را نمی شناسند»
بحار ج ۵۲ ص ۱۵۲.

امام رضا علیه السلام درباره حضرت خضر علیه السلام
فرمود: «وَأَنَّهُ لِيَخْضُرَ الْمَرَّاسِمَ فَيَقْضِي جَمِيعَ الْمَنَاسِكِ
وَيَقِفُ بِعَرَفَةَ فَيُؤْمِنُ عَلَيَّ دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ

وَسَيُؤْنَسُ اللَّهُ بِهِ وَخَشْيَةً قَائِمًا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي غَيْبَتِهِ
وَيَصِلُ بِهِ وَخَدَاتَهُ» بحار ج ۵۲ ص ۱۵۲. به نقل از کافی.

جناب خضر علیه السلام در مراسم حج شرکت می کند
و تمام مناسک را بجا می آورد و در عرفات وقوف
می کند و به دعای مؤمنین آمین می گوید و خداوند او
را مأنوس قائم ما علیه السلام در عصر غیبتش قرار
می دهد تا حضرتش از تنهایی بدر آید.

بر همین اساس بیشترین جایی که در موسم حج اهل
ایمان و شیعیان می توانند بسوی عطر مهدی را
استشمام کنند در وقوف عرفات است.

زیرا که در بقیه اعمال حج معمولاً حجاج متفرق
هستند ولی بدون استثناء در نیم روز عرفه همه حجاج
حضور دارند چرا که این وقوف جزء ارکان حج است
نتیجه آنکه قطعاً امام عصر روحی له الفداء و حضرت
خضر علیه السلام نیز حضور دارند.

بَلْ أَىُّ أَرْضٍ تَقْلَقُ أَوْ ثَرَى. در چه خاک و سرزمینی
ساکن هستی؟

مسکن آن گرامی تعیین نشده جزیره خضراء و
سرداب و نقاط دور دست و اماکن مقدسه هیچکدام
جای سکونت قطعی حضرت نیست.

او بین مردم زندگی و رفت و آمد می کند ولی
حضرتش را نمی شناسند.

سدیر صیرفی از امام صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: «امام عصر (عج) از این جهت به حضرت یوسف علیه السلام شباهت دارد که برادران یوسف با اینکه عاقل و دانا بودند و قبلا هم با وی معاشرت داشتند، وقتی بر او وارد شدند؛ تا خود را معرفی نمود او را نشناختند و با این که بنین او و یعقوب بیش از هجده روز راه فاصله نبود، یعقوب از وی اطلاعی نداشت پس چرا این مردم انکار می کنند که خدا همین عمل را نسبت به حجت خود حضرت صاحب الامر نیز انجام دهد؟ آن جناب هم در بین مردم تردد کند و در بازارشان راه می رود و بر فرششان قدم بگذارد ولی او را نشناسند و به همین وضع زندگی کند تا هنگامی که خدا اذنش دهد، خودش را معرفی نماید. بحار ج ۵۲ ص ۱۵۴.

درباره داشتن همسر و فرزند برای امام زمان علیه السلام دلایلی در دست داریم که موضوع ازدواج آن جناب و وجود اولاد را برای حضرت اثبات کند. البته ممکن است آن حضرت به طور ناشناس ازدواج کرده و اولاد ناشناسی هم داشته باشد و هر طور صلاح بداند عمل کند چنانکه در بعضی از دعاهای ذریه و اهل ایشان اشاره شده است.

و ماه هم حق انکار نداریم بنابراین امر ازدواج و داشتن فرزندان برای آن بزرگوار جزء اسرار است که

هنوز فاش نشده است و قدر مسلم آن است امام
علیه السلام اهل و عیال دارند.

در حدیثی امام صادق علیه السلام فرمود: «كَأَنِّي أَرَى
نُزُولَ الْقَائِمِ فِي مَسْجِدِ السَّهْلَةِ بِأَهْلِهِ وَ عِيَالِهِ» بحار ج ۵۲
ص ۳۱۷.

مثل آن است که دارم می بینم قائم علیه السلام در
مسجد سهله فرود آمده همراه با اهل و خانواده!

به هر تقدیر محل استقرار دائمی حضرت برای ما
مشخص نیست و به تحقیق آن حضرت با طی الارض
در هر مکان می توانند حضور یابند و داشتن زن و
فرزند برای ایشان قابل نفی نمی باشد.

۴۱. بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَاءِ نَعْمٍ لَا تُضَاهِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي، إِلَى مَتَى أَحَارُفِيكَ يَا مَوْلَايَ:

جانم فدای تو که نعمت دیرینه‌ای هستی که مانند
ندارد، جانم فدای تو که قرین شرافتی هستی که
برابری ندارد تا کی مولای من سرگردانت باشم!؟

حماد بن ابی زیاد نقل می کند که از مولایم موسی بن
جعفر علیه السلام در تفسیر کلام خدا «وَاسْتَبَغَ عَلَيْكُمْ
نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً» لقمان - ۲۰.

«نعمت‌های خویش آشکارا و نهان بر شما کامل کرده»
پرسیدم، فرمود: «النُّعْمَةُ الظَّاهِرَةُ الْأِمَامُ الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنَةُ
الْإِمَامُ الْغَائِبُ» تفسیر برهان ج ۳ ص ۲۸۷.

نعمت ظاهری امام ظاهر و نعمت باطنی امام غایب می باشد.

نعمت ولایت و امامت سرمایه سعادت دنیا و آخرت ماست به این دلیل که امامت باطن نبوت و نبوت وابسته به توحید است.

نعمت وجود امام عصر روحی له الفداء نعمت دیرینه‌ای است که مانند ندارد و هر که از نعمت ولایت محمد و آل او بهره مند است فقیر نیست و هر که اول ثروتمند دنیا باشد و محروم از این نعمت فقیر است.

مردی از شیعیان به محضر امام صادق علیه السلام شرفیاب شد و از فقر و تنگدستی شکایت نمود، امام علیه السلام فرمود:

«أَنْتَ مِنْ شِيعَتِنَا وَتَدْعَى الْفَقْرَ وَشِيعَتُنَا كُلُّهُمْ أَغْنِيَاءُ»

تو از دوستان مایی و اظهار فقر و تنگدستی می کنی با اینکه تمام شیعیان ما بی نیاز و غنی هستند.

آنگاه فرمود ترا تجارت پرفایده‌ای است که بی نیازت کرده، عرض کرد آن تجارت چیست؟

فرمود: اگر کسی از ثروتمندان بگوید روی زمین را برای تو پر از ثروت می‌کنم و از تو می‌خواهم دوستی و ولایت اهل بیت پیغمبر را از قلب خود خارج کنی و نسبت به دشمنان آنها دوستی و محبت پیدا نمایی آیا حاضر می‌شدی این کار را بکنی؟ عرض کرد: نه ای پسر رسول خدا اگر چه دنیا را پر از طلا بنماید!

فرمود: پس ~~تو فقیر نیستی~~ ، بینوا کسی است که سرمایه تو را نداشته باشد، آنگاه حضرت مقداری مال به او بخشید و مرخص شد» انوار نعمانیه ص ۳۴۹.

امام علیه السلام نعمت الهی است آن هم نعمت دیرینه؛ نعمتی که از ابراهیم علیه السلام آغاز شد «وَ اِذَا بَتَلٰی اِبْرٰهٖمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ فَاْتَمَنَّ قَالِ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا» بقره - ۱۲۴.

و به یادآورید زمانی را که خدای ابراهیم او را به اموری گوناگون امتحان کرد و او همه را به جا آورد. خداوند فرمود: من تو را امام مردم قرار دادم. آیات متعددی در قرآن است که تفسیر نعمت به ولایت و امامت شده است ابن شهر آشوب از امام باقر علیه السلام در بیان کلام خداوند که می فرماید. «يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ» نحل - ۸۳.

نعمت خدا را می شناسند و باز آن را انکار می کنند و بیشترشان کافرند روایت کرده که فرمود: «عَرَفَهُمْ وَ لَآئِيَةَ عَلِيٍّ وَ أَمْرَهُمْ بِوَلَايَتِهِ ثُمَّ أَنْكَرُوا بَعْدَ وِفَاتِهِ» مناقب ابن شهر آشوب ج ۳ ص ۹۹.

ولایت علی علیه السلام را معرفت پیدا کردند ولی پس از وفات آن حضرت آن را انکار نمودند.

قاسم بن ضحاک از ابی حفص صائغ از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: «ثُمَّ لَتُسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ» تکاثر - ۸.

آنگاه در روز قیامت از این نعمت بازخواست می‌شوید: «وَاللَّهِ مَا هُوَ الطَّعَامُ وَالشَّرَابُ وَلَكِنْ وَايْتِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ» تفسیر برهان ج ۴ ص ۵۰۳.

قسم به خدا مراد از نعیم، غذا و آب نیست بلکه ولایت ما اهل بیت است.

إِلَى مَتَى أَحَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَايَ

مولای من تا کی سرگردانت باشم؟

واله و حیرانسی در مسیر آقا خود حکایت از شوق و ذوق دوستان حضرتش می‌کند.

سرگردان امام روحی له الفداء به طور دائم در فکر اوست و برای فرجش دعا می‌کند و برای خود برنامه‌هایی را تدارک می‌بیند تا شاید روزی به مراد خود برسد.

گاهی با خواندن دعاهای مربوطه و زیارات و گاه با تشریف به مشاهد مشرفه و گاه به نیت حضرت و نیابت آن گرامی خدمت به خلق می‌کند.

چیزی که در ذکر و دل عاشق او وصف کردنی نیست التهاب و اضطراب و سوز و ناله شب و روز اوست.

نتوان به قلم نوشت شوقش

گر پیر خاک شود از بیم

پاک باختکان حضرت دوست خوب جایی زلف خود را گره
زده‌اند. بر خلاف دیگران که به جاهای غیر مطمئن و زودگذر و
فانی شدنی دل بسته‌اند

*** **

بیا که با تو بگویم ملامت دل
چراکه بی تو ندارم مجال گفت و شنود
به‌های وصل تو گر جان بود خریدارم
که جنس خوب مبصر به هرچه دید خرید
چو ماه روی تو در شام زلف می دیدم
شبم به روی تو روشن چو روز می گردد
به لب رسید مرا جان و بر نیامد کام
بسر رسید امید و طلب بسر نرسید
ز شوق روی تو حافظ نوشت حرفی چند
بخوان ز نظمش و در گوش کن چو مروارید

*** **

سرگردانی در ره دوست با سرگردانی مردمی که برای
امرار معاش و رسیدن به خواسته‌های مادی و دنیایی
خویش دارند متفاوت است.

این سرگردانی و حیرانگی یعنی محبت و ارادات به
حضرت (عج) و او را واسطه فیض و حامل ولایت
مطلقه دانستن؛ این سرگردانی و واله بودن یعنی
برطرف کردن موانع و فاصله بین خود و آقا و

مداومت بر تبعیت دستورات و آنچه مورد درضایت اوست.

سرگردان امام عصر روحی له الفداء، از نافرمانیهای که کرده غصه می خورد و در تلاش توبه نصوح است تا شاید جلب رضایت حضرت را بنماید.

در جامعه کبیره خطاب به ذوات مقدسه معصومین عرض می کنیم:

«یا اولیاء الله ان بیئی و بین الله عز و جل ذنوباً لا یاتی علیها الا رضاکم، فبحق من ائتمنکم علی سره و استتر عاکم امر خلقه و قرن طاعتکم بطاعته لَمَّا استوهبتُم ذنوبی و کنتُم شفعا بی.»

ای اولیای خدا، بین من و بین خدای عزوجل گناهی هست که جز رضا و خوشنودی شما آن گناهان را از میان بر نمی دارد پس شما را قسم می دهم به حق آن خدای که شما را امین سر خود گردانید، و محافظت امر خلق خود را به شما واگذار نمود، و طاعت شما را مقرون به طاعت خود فرمود، که نزد خدای برای من شفاعت کنید، و از او بخشش گناهانم را بخواهید.

البته این رضایت به آسانی به دست نمی آید و صلاحیت لازم است و این صلاحیت هم جز با اطاعت از خدای متعال و عمل به دستورات پیامبر و آل علیهم السلام حاصل نمی شود.

فگیر و خسته به درگاهت امدم رحمی
 که جز ولای توام نیست هیچ دست آویز
 بیا که هاتف میخانه دوش با من گفت
 که در مقام رضا باش و زقضا مگریز
 میان عاشق و معشوق هیچ حایل نیست
 تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز

*** **

۴۲. هَلْ الْيَكَّ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبَسَلُ فَتُلْقَى:

ای زاده احمد آیا به سویت راهی هست که به دست
 آید؟

راه رسیدن و تلاقی با امامان چیست، چه کنیم که
 چون سید بحر العلوم و شیخ مفید و شیخ انصاری و
 همه کسانی که توفیق دست یابی به حضرتش را
 یافتند ما نیز به توفیق دیدار او نایل آییم.

لازم نیست کارهای بسیار بزرگ و درشت انجام دهیم.
 گاهی یک کار ساده ولی خالصانه مورد توجه حضرت
 قرار می گیرد و ما را مورد لطف و عنایت خویش قرار
 می دهد.

خدا رحمت کند حاج آقا فخر را که از مکروهات هم
 اجتناب می کرد ولی به گفته خودش هیچکدام از
 اعمالش مثل این کار رضایت حضرت را جلب نکرد
 وی می گوید: من مادر علویه ای داشتم و فلج و زمین
 گیر شده بود، تمام خدمات او را خود برعهده

گرفتم، حتی حمام و شست و شوی او را؛ من گمان می‌کنم، خدمت به مادر، مرا مورد عنایت حضرت قرار داد.

گاهی مخالفت با هوای نفس و چیزی که شدیداً مورد علاقه است وسیله راهیابی به اوست مولا یمان علی علیه السلام از رسول الله صلی الله علیه و آله نقل می‌کند که فرمود: «انَّ الْجَنَّةَ حُقَّتْ بِالْمَكَارِهِ وَأَنَّ النَّارَ حُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ مَا مِنْ طَاعَةٍ لَإِلَهِ شَيْءٍ إِلَّا يَأْتِي فِي كُرْهِهِ وَمَا مِنْ مَعْصِيَةٍ لَإِلَهِ شَيْءٍ إِلَّا يَأْتِي فِي شَهْوَةِ فَرَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا تَنَزَعَ عَنِ شَهْوَتِهِ وَقَمَعَ هَوَى نَفْسِهِ، فَإِنَّ هَذِهِ النَّفْسَ أَبْعَدُ شَيْءٍ مُنْزَعًا وَأَنَّهَا لَا تَزَالُ تَنَزَعُ إِلَى مَعْصِيَةٍ فِي هَوَى» نهج البلاغه خطبه - ۱۷۵.

رسیدن به بهشت تحمل سختی‌ها را می‌طلبد و آتش جهنم پیچیده به شهوات است. بدانید که به طور قطع طاعات الهی همواره با سختی‌ها انجام می‌گیرد و معمولاً گناهان و نافرمانی از دستورات پروردگار با شهوات و میل و رغبت اتفاق می‌افتد.

بنابراین خدا رحمت کند آن انسانی را که شهوتش را مهار کند و هوای نفس خویش را سرکوب نماید بسیار دشوار است که این نفس را که پیوسته خواهان نافرمانی و بوالهوسی است از شهوت دور نمایم.

حالا اگر کسی این دشواری را تحمل کرد قطعاً به بسیاری از خوبیها دست می‌یابد که از جمله آنها

دست رسی به وجود نازنین امام عصر روحی له الفداء،
خواهد بود.

اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عَبِيدُكَ التَّائِقُونَ أَلَيْ وَلِيكَ الْمَذْكُورِ بِكَ وَ
بَنِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عَصْمَةً وَ مَلَاذًا وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قَوَامًا وَ مَعَاذًا
وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَّا أَمَامًا فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَةً وَ سَلَامًا:

خدایا ما بندگان توایم که شیفته به ولی تو هستیم
همان که یادآور تو و پیامبرت می باشد. همان که
خلقش کردی تا پناه و نگهدارمان باشد. همان که او را
برای ماقوت زندگی و پناهگاه قرار دادی و امام
مؤمنانش نمودی پس تحیت و سلام ما را به آن عزیز
ابلاغ فرما.

امام زمان سلام الله علیه یادآور خدا و رسول است،
همه خداپرستان عالم چشم انتظار مصلحتی را می کشند
که دین خدا و احکام خدا را در دنیا گسترش دهد و
ملت های ضعیف و مظلوم را از دست ستمگران
رهایی بخشد.

او یادآور رسول خداست زیرا که هر چه پیامبر در
زمینه اسلام و حکومت اسلامی در کره زمین بیان کرد
و به اجرا در نیامد، او لباس عمل بر آنها می پوشاند و
نام و یاد جد بزرگوارش را زنده می کند.

او احیاگر تمام قوانین الهی و نبوی است او سیره
جدش را به طور آشکار پیاده خواهد کرد.

در عصر امام زمان (عج) علم صحیح در هر خانه‌ای
وارد می‌شود و کانون‌های تحصیل و تدریس برای
مردان و زنان همه جا تشکیل می‌گردد تا آنجا که امام
باقر علیه‌السلام فرمود: «تُؤْتُونَ الْحِكْمَةَ فِي زَمَانِهِ حَتَّى
أَنَّ الْمَرْئَةَ لَتَقْضِيَ فِي بَيْتِهَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ رَسُولِهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ» غیبت نعمانی ص ۲۷۹

در دوران حضرت مهدی (روحی لسه الفداء) حکمت
به شما داده خواهد شد در حدی که زن در خانه
خودش نشسته باشد و از روی کتاب خدا و سنت
رسول خدا صلی الله علیه و آله قضاوت کند.

شاید گفته شود هم اینک که مولا و سرورمان در
غیبت است آیات و نام او و سخن گفتن درباره
حضرتش نیز یادآور خدا و رسول او خواهد بود؟

پاسخ آری است. به این دلیل که در تمام دعاها و
زیارات مربوطه به حضرت (عج) در ابتدا استغاثه به
پروردگار و بازگویی معارف و فرهنگی است که
بنیان‌گذارش پیامبر عظیم‌الشان اسلام حضرت محمد
صلی الله علیه و آله بوده است.

نمازی که معروف به نماز امام زمان علیه‌السلام است
شیخ راوندی در دعوات راوندی ص ۸۹، علامه
مجلسی از سیدبن طاووس در بحار ج ۹۱ ص ۱۹۱ و
حسن بن مثله از امام زمان (عج) نقل می‌کند در کتاب
صحیفه مهدویّه ص ۱۱۷ که البته منحصر به مسجد

جمکران نیست همه جا می توان خواند. این نماز هم یادآور خداوند تبارک و تعالی است و هم یادآور رسول الله صلی الله علیه و آله. زیرا که همگی اتفاق نظر دارند که وقتی به «أَيَّاكَ نَعْبُدُ وَ أَيَّاكَ نَسْتَعِينُ» رسیدید آن را صد مرتبه بگویید و در پایان نماز صد مرتبه بر محمد و آل محمد صلوات فرستید.

خَلَقْتَهُ لَنَا عَصْمَةً وَ مَلَاذًا، وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قَوَامًا وَ مَلَاذًا وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا، فَبَلِّغُهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا:

او پناه و مایه قوت و امام ماست. پشت گرمی به آن نازنین همه غم و غصه‌ها را برطرف و باعث نیروی فوق‌العاده و استقامت ما در برابر هجوم فرهنگی و حتی نظامی دشمنانمان می‌شود.

باور داشتن به اینکه آقا دعاگوی دوستانش هست و آنان را فراموش نمی‌کند به انسان قوت قلب می‌بخشد.

سید بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله علیه در کتاب مهج الدعوات می‌نویسد که در سامرا بودم، هنگام سحرگاه این مقدار از دعای حضرت را شنیدم و یادماند که می‌گفت:

«وَ أَبْقِهِمْ» و یا فرمود: «وَ أَخِيهِمْ فِي عِزِّنَا وَ مُلْكِنَا وَ سُلْطَانِنَا وَ دَوْلَتِنَا» مکیال المکارم ج ص ۱۱۸

خدایا دوستان و شیعیانم را باقی بدار یا فرمود: زنده بدار در روزگارت عزت ما و حکومت ما و دولت ما. بعد سید توضیح می‌دهد که این جریان در شب

چهارشنبه سیزدهم ماه ذی القعدة سال ششصد و سی و هشت واقع شد.

*** ** ***

یا رب سببی ساز که یارم بسلامت

باز آید و برهاندم از بند ملامت

خاک ره آن یار سفر کرده بیارید

تا چشم جهان بین کنمش جای اقامت

فریاد که از شش جهتم راه به بستند

آن خال و خط و زلف و رخ و عارض و قامت

امروز که در دست توام مرحمتی کن

فردا که شوم خاک چه سود اشک ندامت

کوته نکند بحث سر زلف تو حافظ

پیوسته شد این سلسله تا روز قیامت

*** ** ***

شیعیان همیشه مشمول دعای خیر اهل بیت علیهم السلام

هستند. یکی از یاران و اصحاب نزدیک امام رضا

علیه السلام به آن حضرت عرض کرد: برای من و

خانواده ام دعا کنید. امام علیه السلام فرمود: «أَوْ لَسْتُ

أَفْعَلُ» آیا چنین نمی‌کنم؟! اصول کافی ج ص ۲۱۹

دعای خیر امام زمان روحی له الفداء همواره بدرقه راه

دوستداران آن حضرت است و از جمله این عبارات

است «خدایا کسانی که به یاری دین تو، از من پیروی

می‌کنند، نیرومند کن و آنان را جهادگر در راه خودت

قرار ده، و بر بدخواهان من و ایشان، پیروزشان گردان» مهج الدعوات ص ۳۰۲

مولایمان اروحنافداه در نامه‌ای که به شیخ مفید نوشتند در حمایت از پیروان با ایمانشان چنین مرقوم فرمودند: «ما پشت سر مؤمنان شایسته کردار، با نیایش و دعایی که از فرمانروای آسمان‌ها و زمین پوشیده نمی‌ماند، آنان را حفاظت و نگهداری می‌کنیم. بنابراین، قلب‌های دوستان ما به دعای ما به بارگاه الهی، آرامش و اطمینان یابد و به کفایت آن آسوده خاطر باشند گرچه درگیرهای هراس‌انگیز، آنان را به دلهره افکند». احتجاج طبرسی ج ۲۰ ص ۵۹۶

به نظر حقیر بهترین و جامعترین دعای حضرت در حق ما این دعاست که امروز همه بدان نیازمندیم. امام بزرگوار ما اروحنافداه از راه دلسوزی و اصلاح ما از خداوند درخواست نموده است:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَ صِدْقَ النِّيَّةِ وَ عِرْفَانَ الْحُرْمَةِ:

خدایا توفیق فرمان برداری از خودت و دوری از معصیت و نافرمانی از تو و نیت راستین و شناخت حرمت را روزی ما کن.

وَأَكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَ الْأَسْتِقَامَةِ، اللَّهُمَّ مَا رَا بِهَا هِدَايَةً وَ مَقَاوِمَ تَرَامِي بَدَارًا.

وَ سَدَّدَ أَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ، وَ أَمَلَأَ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ
وَالْمَعْرِفَةِ:

الها زبان‌های ما را جز بر روی سخنان درست و
حکیمانه ببند و دل‌های ما را از دانش و شناخت
حقایق پر کن.

وَ طَهَّرْ بَطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَ الشُّبُهَةِ وَ اكْفُفْ أَيْدِينَا عَنِ
الظُّلْمِ وَ السَّرِقَةِ، وَ اغْضُضْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَةِ وَ
اسدّد أسماعنا عن اللغو و الغيبة:

پروردگارا شکم‌های ما را از لقمه‌های حرام و شبهه
ناک پاک گردان و دستان ما را از ستم و دزدی بازدار
و چشمانمان را از خیانت و تبه‌کاری فروبند و دروازه
گوش ما را بر شنیدن مطالب بیهوده و غیبت دیگران
ببند.

وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَ النَّصِيحَةِ، وَ عَلَيَّ
الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَ الرَّغْبَةِ وَ عَلَيَّ الْمُسْتَمِعِينَ بِالتَّابِعِ وَ
الْمَوْعِظَةِ:

الهابه عالمان ما زهد و خیرخواهی مرحمت کن و به
دانش پژوهان تلاش و کوشش و میل و رغبت کرم
فرما و به شنوندگان توفیق پیروی و پندپذیری ده.

وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيَّ مَوْتَاهُمْ
بِالرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ،

خدایا به بیماران مسلمان شفا و راحتی از بیماری و به مسلمانان و مؤمنینی که از دنیا رفته‌اند رأفت و رحمت عنایت فرما.

وَ عَلٰی مَشَايخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ، وَ عَلٰی الشَّبَابِ
بِالْإِنَابَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ عَلٰی النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَ الْعِفَّةِ:

خدایا به بزرگسالان ما وقار و متانت ده و جوانان را موفق به توبه و بازگشت به درگاہت ساز و به زنان ما حیا و عفاف تفضل فرما.

وَ عَلٰی الْأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ وَ السَّعَةِ، وَ عَلٰی الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ
وَ الْقَنَاعَةِ،

الها به ثروتمندان ما تواضع و دست و دل باز بودن ده و به فقیرانمان صبر و قناعت عطاکن.

وَ عَلٰی الْغُزَاةِ بِالنَّصْرِ وَ الْغَلْبَةِ وَ عَلٰی الْأَسْرَاءِ بِالْخَلَاصِ وَ
الرَّاحَةِ:

پروردگارا به رزمندگان ما پیروزی و غلبه بر دشمن ده و شرایط رهایی اسیرانمان و راحتی آنان را فراهم فرما.

وَ عَلٰی الْأُمَرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّفَقَةِ وَ عَلٰی الرَّعِيَّةِ بِالْإِنصَافِ وَ
حُسْنِ السِّيَرَةِ:

الها به فرمانروایان ما توفیق اجرای عدالت و دلسوزی به مردم را بده و مردمان عادی جامعه را نیز دارای انصاف و خوش رفتاری گردان.

«وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ، وَاقْضِ مَا
أَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

خدایا زاد و توشه حاجیان را با برکت گردان و موفق
شان کن تا حج و عمره‌ای را که بر آنان تکلیف
کرده‌ای به درستی انجام دهند، همه این‌ها را به خاطر
لطف و احسان و مهربانیت بر ما ارزانی دار، ای
مهربان‌ترین مهربانان. مصباح ص ۳۷۴

ملاحظه فرمودید که امام مهربان ارواحنا فداه چه اندازه
به فکر آحاد جامعه اسلامی است و برای هر گروهی
از افراد اجتماع دعای ویژه دارد و کسی را از قلم
نینداخته و برای همه دعا کرده است.

در دعای ندبه‌ای که مطلع بحث این بخش از کتاب
است از خدا می‌خواهیم که

«وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَائَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ
سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ»

خدایا مهر و رحمت و دعا و خیرش را تا به جایی که
به وسیله او به رحمت واسعه و کامیابی نزد تو برسم
به من ببخش.

درانتظار قدمت لحظه شماری می‌کنم

چون بلبلی کنج قفس چشم‌انتظاری می‌کنم

ذکر دمادم مهدی است، در شادی و غم مهدی است

مانند شمعی اشک خوداز دیده جاری می‌کنم

یا بن الحسن آقای ما، پیدا و ناپیدای ما

اندر دعای نذبه‌ها، من آه و زاری می‌کنم

تا کی نهان از دیده‌ای درد دلم بشنیده‌ای

آبی اگر در مقدمت من جان‌نثاری می‌کنم

ای یوسف کنعانیم در چاه دل زندانیم

از تو دمی غافل نیم، شب‌زنده‌داری می‌کنم

شمع جهان آرا تویی، نور دل زهرا تویی

بی‌گلشن رویت‌بدان، احساس خواری می‌کنم

ای خسرو کون و مکان، ای ماهتاب آسمان

در سهله و در جمکران، اخترشماری می‌کنم

نام تو آقا بر لبم، ذکر و دعای هر شبم

با ذکر یارب یاربیم لحظه شماری می‌کنم

ای مهدی صاحب‌زمان مسندنشین آسمان

گر خوددهی برمانشان شب‌زنده‌داری می‌کنم

(طالب) غلام کوی تست، عاشق به روی و خوی تست

چشمش دمام سوی تست، تا جان‌نثاری می‌کنم

*** **

۴۴ - وَ اجْعَلْ صَلَوَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَ ذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَ

دُعَائِنَا بِهِ مُسْتَجَابًا، وَ اجْعَلْ ارْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً، وَ هُمُومَنَا

بِهِ مَكْفِيَةً وَ حَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً:

خدایا نماز ما را به خاطر (ولی نعمتمان) امام عصر

(عج) قبول کن، گناهان ما را به وسیله او ببخش و

دعای ما را به یمن وجودش مستجاب فرما. الها بخاطر

آن حضرت روزی ما را فراوان و غم و غصه را از ما برطرف و حاجت‌هایمان را برآورده ساز. از مجموع عبارات فوق این نتیجه به دست می‌آید که ما محتاج به دعا و وسیله استجاب آن برای تمام خواسته‌هایمان خواه مادی و یا معنوی هستیم و کسی نیست که ادعا کند که من بی‌نیاز از دعا می‌باشم.

دعا اسلحه مؤمن است همان طور که در حدیثی رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

«أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى سِلَاحٍ يُنَجِّيْكُمْ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَيَأْتِيكُمْ أَرْزَاقَكُمْ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: تَدْعُونَ رَبَّكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَاِنَّ سِلَاحَ الْمُؤْمِنِ الدُّعَاءُ (کافی جلد ۲ ص ۴۶۸)

می‌خواهید که شما را به سلاحی راهنمایی کنم تا شما را از دشمنانتان نجات دهد و روزی‌هایتان را بسیار نماید؟ گفتند: بلی ای رسول خدا.

فرمود: پروردگارتان را در هر روز و شب بخوانید، زیرا که دعا اسلحه مؤمن است.

امام صادق علیه السلام فرمود:

«الدُّعَاءُ أَنْفَذُ مِنَ السَّنَنِ الْحَدِيدِ» کافی ج ۲ ص ۴۶۹

دعا نافذتر از نیزه آهنین است.

البته آن دعایی که از روی اخلاص و حضور قلب و همراه با طلب شفاعت محمد و آل علیهم السلام باشد.

امام کاظم علیه السلام می فرمود: «زمانی که حاجتی از خدا داشتی بگو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ فَإِنَّ لَهُمَا عِنْدَكَ شَأْنًا مِنْ الشَّأْنِ وَقَدْرًا مِنَ الْقَدْرِ، فَبِحَقِّ ذَلِكَ الشَّأْنِ وَبِحَقِّ ذَلِكَ الْقَدْرِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا». بحارج ۹۴ ص ۲۲

خدایا من از تو طلب و درخواست می کنم به حق محمد و علی، زیرا که آن دو بزرگوار در پیشگاه تو شأن و منزلت و قدر و ارزش دارند. پس همانا به شان و مقامی که نزد تو دارند برایشان صلوات بفرست و برای من این خواست را انجام بده.

جا دارد در اینجا به دعای معروف و معتبر فرج امام عصر (عج) که باعظم البلاء آغاز می شود اشاره کنیم تا با دقت در عبارات آن نقش محمد و علی علیهما السلام و خاصه وجود نازنین حضرت بقیة الله ارواحنا فداه را در استجابت دعایمان احساس کنیم.

مرحوم کفعمی در کتاب «البلد الامین» دعایی را برای حضرت ولی عصر (عج) نقل می کند و امام علیه السلام آن دعا را به مردی که زندانی بود یاد دادند و او بعد از خواندن از زندان آزاد شد.

«الهِ عَظْمَ الْبَلَاءِ، وَبَرِحَ الْخَفَاءِ، وَانْكَشَفَ الْغَطَاءِ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ وَأَنْتَ

المُسْتَعَانُ وَالْيَاكُ الْمُشْتَكِي وَ عَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشَّدَّةِ
وَالرَّخَاءِ»

خدایا مصیبت و بلا بس بزرگ شد و آنچه پنهان بود
آشکار گردید و پرده از کار ما برداشته شد و امید قطع
گردید. خدایا زمین بر ما تنگ و آسمان رحمتش را از
ما دریغ دارد و تویی یاری رسان. و می‌توان به تو
شکایت برد و در هنگام سختی و سستی بر تو اعتماد
نمود.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ
فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَّفْتَنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرَّجْ عَنَّا
بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ، يَا
مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ وَ
انصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِ»

پروردگارا بر محمد و آل محمد درود فرست، همان
صاحبان امری که اطاعت آنها را بر ما واجب کردی و
آنان را به این مقام و منزلت برای ما شناساندی پس
به حق آنان برای ما گشایش فوری و نزدیکی چون
چشم بر هم زدن یا نزدیکتر از آن بده ای محمد، و ای
علی و ای علی و ای محمد، مرا کفایت کنید که همانا
شما کفایت کنندگان من هستید و مرا یاری کنید که
همانا شما یاری کنندگان من هستید.

«يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْغَوْثُ، الْغَوْثُ، الْغَوْثُ،
أَدْرِكْنِي، أَدْرِكْنِي، أَدْرِكْنِي، السَّاعَةَ، السَّاعَةَ، السَّاعَةَ،

الْعَجَل، الْعَجَل، الْعَجَل، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ الطَّاهِرِينَ» مصباح ۲۳۵

ای مولای من ای صاحب الزمان به فریادرس، به
فریادرس، به فریاد رس، مرا دریاب، مرا دریاب، مرا
دریاب، هم اکنون، هم اکنون، هم اکنون، به شتاب، به
شتاب، به شتاب. ای خدایی که مهربان‌ترین مهربانان
هستی به حق و محمد و آل طاهرینش حاجتم را
برآورده ساز.

در دعای ندبه از خدا چه خواستیم: خدایا نماز ما را
به خاطر امام عصر (عج) قبول کن، گناهانمان را
ببخش و دعایمان را مستجاب فرما. خدایا به خاطر آن
گرامی روزی ما را فراوان و غم و اندوه را از ما
برطرف و حاجاتمان را برآورده ساز.

باید باور کرد که اگر کسی همانند شیخ مفید رحمه الله
علیه دوست واقعی امام عصر روحی له الفداء شود هر
نوع حاجتی را از آن گرامی خواهد گرفت و آنقدر با
حضرتش صمیمی می‌شود که آقا برایش نامه
می‌نویسد و تمامی راهنمایی‌های لازم را پیش پایش
می‌گذارد.

شیخ مفید نامه‌های متعددی از امام سلام الله علیه
دریافت کرده که نخستین آنها در ماه صفر ۴۱۰
هجری بوده و متن آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ:

اما بعد، درود بر تو ای دوست پر اخلاص در دین خدا.

ای آنکه در عشق و ایمان به خاندان وحی و رسالت
به اوج آگاهی و یقین پر کشیده‌ای، ما، در نامه خویش
به سوی تو، آفریدگار بی‌همتایی را که جز او خدایی
نیست، سپاس گفته و از بارگاه عظمت او بر سرور و
سالار و پیام‌آورمان محمد صلی الله علیه و آله و
خاندان گرانقدر و پاک او درود و رحمت جاودانه
می‌طلبیم.

و به تو که خداوند برای یاری حق توفیقت ارزانی
داشته، (و خداوند پنداش ترا به خاطر سخنان
جاودانه‌ای که با صداقت از جانب ما می‌گویی، کامل
و افزون سازد) اعلام می‌داریم که به ما (از جانب
آفریدگار هستی) اجازه داده شده است که تو را به
افتخار دریافت نامه و پیام کتبی مفتخر ساخته و تو را
مسئول سازیم که آنچه را به تو می‌نگاریم، همه را به
دوستان راستین ما که در قلمرو پیام رسالت هستند،
برسانی. به آن دوستان و شیفتگانی که خداوند به
برکت فرمانبرداری از حق، گرامیشان بدارد و در پرتو
حراست و عنایت خود به آنان، کارهایشان را کفایت و
مشکلاتشان را مرتفع سازد.

از این رو به آنچه یادآوری کردیم، آگاه باش که
خداوند با یاریش تو را در برابر دشمنانش که از

مرزهای دین او بیرون رفته‌اند، تأیید فرماید و نیز در کار بزرگ رسانیدن آنچه که به خواست خداوند بر تو یادآوری و ترسیم خواهیم نمود به کسانی که بدانها اطمینان و اعتماد داری، عمل نما. گرچه ما اینک آنچه خداوند (بر اساس حکمت خویش) برای ما و پیروان باایمانمان، صلاح اندیشیده‌است، تا هنگامی که حکومت دنیا در دست فاسقان و استبدادگران است، در مکانی دور از قلمرو بیدادگران سکونت گزیده‌ایم، اما بر اوضاع و اخبار شما و جامعه شما به خوبی آگاهیم. چیزی از رخدادهای زندگی شما بر ما پوشیده نمی‌ماند و شرایط غمبار و دردناکی که شما بدان گرفتار آمده‌اید، آنگونه که هست برای ما شناخته شده است، از آن زمانی که بسیاری از شما به راه و رسم ناپسندی که پیشینیان شایسته کردارتان از آن دوری می‌گزیدند، روی آورده و پیمان فطرت را، به گونه‌ای پشت‌سر انداختید که گویی هرگز بدان آگاه نیستید.

ما از سرپرستی و رسیدگی به امور شما کوتاهی نورزیده یاد شما را از صفحه خاطر خویش نزدوده‌ایم، که اگر جز این بود، موج سختی‌ها بر شما فرود می‌آمد و دشمنان بدخواه و کینه‌توز، شما را ریشه‌کن می‌ساختند. پس پروای خدا را پیشه‌سازید و از ما پشتیبانی کنید تا شما را از فتنه‌هایی که به سویتان روی آورده است و شما اینک در لبه پرتگاه آن قرار

گرفته‌اید نجات بخشیم. از نگون‌بختی و فتنه‌ای که هر کس مرگش فرا رسیده باشد، در آن نابود می‌گردد و آن کس که به آرزوی خویش رسیده باشد، از آن دور می‌ماند.

و آن فتنه، نشانه نزدیک شدن جنبش ماست و پخش نمودن خبر آن به دستور ما، به وسیله شماست. خداوند نور خود را، گرچه شرک‌گرایان را، خوش نیاید، کامل خواهد گردانید.

از برافروختن و شعله‌ور ساختن آتش پر شراره جاهلیت که گروه‌های اموی مسلک، آن را بر افروخته و گروه هدایت یافتگان را به وسیله آن می‌ترسانند، به سپر دفاعی «تقیّه» پناه برده و بدان چنگ زنید. من نجات آن کسی را تضمین می‌کنم که در آن فتنه برای خود موقعیت و جایگاهی نجوید و در انتقاد و عیبجویی از آن به راهی خدا پسندانه گام سپارد.

از رویدادی که به هنگام فرارسیدن جمادی الاولی امسال روی خواهد داد، عبرت آموزید و از خواب‌گرانی که شما را ربوده است، برای رخدادی سهمگین‌تر از آن بیدار شوید.

به زودی نشانه‌ای روشن از آسمان و نشانه‌ای روشن از زمین پدیدار خواهد گشت.

در شرق عالم، رویدادهای اندوهبار و دلهره‌آور رخ خواهد گشود و آنگاه گروه‌هایی که از اسلام بیرون

رفته‌اند، بر عراق سلطه خواهند یافت. بر اثر سیاست ناهنجار آنان، مردم دچار تنگی معیشت و روزی می‌شوند و پس از مدتی بر اثر نابودی استبدادگری بدکار، رنج‌ها و دردها برطرف خواهد شد و آنگاه پرواپیشگان درست اندیش و شایسته کردار از نابودی او شادمان خواهند شد.

مردمی که از نقاط مختلف کره زمین به زیارت خانه خدا می‌روند، هر چه بخواهند در دسترس آنان قرار خواهد گرفت و ما در آسان ساختن سفر حج آنان مطابق دلخواهشان نقش و موقعیت ویژه‌ای خواهیم داشت که در پرتو نظم و تدبیر و انسجام، آشکار می‌گردد.

از این رو هر یک از شما باید با همه وجود و امکانات به کارهایی پردازید که او را به دوستی ما نزدیک می‌سازد و از کارهایی که ناخوشایند و موجب خشم و ناراحتی ما می‌گردد، به شدت دوری جوید، چرا که فرمان ما به طور ناگهانی فرا می‌رسد، در شرایطی که بازگشت و توبه سودی نبخشیده و پشیمانی از گناه و زشتکاری، او را از کیفر عادلانه ما رهایی نخواهد داد.

خداوند راه رشد و رستگاری را به شما الهام بخشد و وسایل پیروزی را به مهر و لطف خویش، برایتان فراهم آورد.

هان ای برادر پر مهر و پر اخلاص و باصفای در
 محبت! و ای یار و یاور باوفای ما، این نامه ما به
 سوی توست، خداوند به چشم بیدارش که هرگز آن
 را خواب نمی گیرد، تو را حفظ کند، این نامه را
 نگهدار و آنچه را برایت نگاشته ایم به کسی نشان مده
 و هیچ کسی را از محتوای آن آگاه مساز و آنچه در
 این نامه است تنها به افراد مورد اعتماد خویش بازگو
 و به خواست خداوند پیروان ما را به عملکرد بر طبق
 محتوای آن سفارش کن و درود خدا بر محمد و
 خاندان پاک و پاکیزه اش باد.

احتجاج طبرسی ج ۲ ص ۵۹۶

*** **

هر چه آید بسر ما همه از دوری تو است
 بانگ رسوایی من نیز ز مستوری تو است
 این خماری که مرا بر سر سودا زده است
 نشئه غمزه آن نرگس مخموری تو است
 بلبل نطق مرا تا بدم نفخه صور
 هوس زمزمه بر شاخ گل سوری تو است
 رنج رنجور ترا گنج محبت ز پی است
 به عجب گر دل من عاشق رنجوری تو است
 رو مگردان زمن تیره دل ای چشمه نور
 که مرا روشنی دل ز رخ نوری تو است
 مفتقر با همه آرایش پیدا و نهان

طالب مرحمت معنوی و صوری تو است

شناخت
 ابوالفضل (ع)

زیارت نواب امام زمان علیه السلام:

امام عصر ارواحنا فداه در زمان غیبت صغری چهار
نایب خاص داشت به نامهای:

- ۱- ابو عمر و عثمان بن سعید بن عمری اسدی
- ۲- ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید عمری
- ۳- ابوالقاسم حسین بن روح بن ابوبکر نوبختی
- ۴- ابوالحسن علی بن محمد سمری

این بزرگواران نامه و دستورات امام (عج) را به مردم
می‌رساندند و رابط بین حضرت حجت روحی له
الفداء و شیعیان بودند.

شیخ طوسی رحمة الله علیه در کتاب تهذیب الاحکام و
سید بن طاووس رحمة الله علیه در کتاب مصباح الزائر
آورده‌اند: مستحب است زیارت نایبان خاص و
بزرگوار حضرت مهدی سلام الله علیه را با زیارتی که
به جانب عثمان بن سعید رضوان الله تعالی علیه
منسوب است، انجام دهیم.

در بخشی از خطاب خود به آن گرامی عرض می‌کنیم:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَثْمَانَ بْنَ سَعِيدٍ، أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ
الْمَوْلَى، أَدَّيْتَهُ عَنْهُ وَأَدَّيْتَهُ إِلَيْهِ، مَا خَالَفْتَهُ وَلَا خَالَفْتَ
عَلَيْهِ، قُمْتَ خَاصًّا وَانصَرَفْتَ سَابِقًا، جِئْتُكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ
الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ وَأَنْتَ مَا خُنْتَ فِي التَّادِيَةِ وَالسَّفَارَةِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا أَوْ سَعَكَ وَمِنْ سَفِيرٍ مَا

آمَنَكَ وَ مِنْ ثَقَّةٍ مَا أَمَكَنَّكَ، أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ
حَتَّى عَايَنْتَ الشَّخْصَ فَأَدَّيْتَهُ عَنْهُ وَ أَدَّيْتَهُ إِلَيْهِ.

سلام بر تو ای عثمان بن سعید، گواهی می‌دهم که تو
باب و راه رسیدن به مولای مان هستی، پیغام‌ها را از او
به دیگران، و از دیگران به او رسانیدی، نه با او
مخالفت کردی و نه کسی را علیه او به مخالفت
برانگیختی، اولین نایب خاص بودی و از دنیا رفتی در
حالی که بر همه سبقت گرفتی، در حالی خدمت
شریفیاب شده‌ام که حقی را که تو بر آن هستی
می‌شناسم و می‌دانم که در ادای رسالت و انجام وظیفه
سفیر بودنت هیچ خیانتی انجام ندادهای، سلام بر تو
ای باب و واسطه‌ای که دستت بسیار باز است، و ای
سفیری که بسیار امانت‌دار و مورد اعتماد بودی و ای
مورد اطمینانی که قدرتت بسیار بالا بود؛ گواهی
می‌دهم که خداوند تو را به نورش اختصاص داد تا آن
که شخص مبارک حضرتش را با چشم دیدی و بدین
سان پیغام‌ها را از او به دیگران و از دیگران به او
رسانیدی».

دوستان خواننده حتماً توجه دارند که با مرگ نایب
چهارم حضرت (عج) یعنی ابوالحسن علی بن محمد
سمری غیبت صغری و نیابت خاصه ولی عصر روحی
له الفداء به پایان رسید.

در اینجا لازم است برای شناخت بیشتر از این چهار گرانقدر مقداری به موقعیت ایمانی و اجتماعی و خانوادگی ایشان به پردازیم:

۱- عثمان بن سعید در نزد امام هادی علیه السلام فردی مورد اعتماد و یکی از وکیلان و نمایندگان حضرت در شهر سامرا بوده است.

در زمان امام حسن عسکری علیه السلام نیز رئیس وکلای امام بود و تمام وجوهاتی که وکلای دیگر می‌فرستادند، همه به عثمان بن سعید تحویل داده می‌شد و او نیز خدمت امام علیه السلام تقدیم می‌کرد.

موقعیت ممتاز عثمان بن سعید در زمان امام دهم و یازدهم، باعث شد که وکلا و بزرگواران شیعه ادعای وی را بپذیرند بدون این که تردیدی نمایند و یا حجت و معجزه‌ای از او بخواهند.

عثمان بن سعید پس از شهادت امام حسن عسکری علیه السلام ضمن این که سازمان وکالت را به خوبی رهبری نموده، ارتباط خود را با امام زمان (عج) حفظ نمود و مشکلات و حوائج شیعیان را از طرف امام علیه السلام برطرف می‌نمود؛ شیوه فعالیت عثمان بن ابن سعید به این طریق بود که برای انجام وظایفش نایبانی برای خود انتخاب نموده بود که هرکدام از آنها در منطقه‌ای به فعالیت مشغول بودند. تمام این فعالیت‌ها

مخفیانه و به دور از چشم جاسوسان حکومت در طول سالیان متمادی انجام می گرفته است.

عثمان بن سعید پس از سالها خدمت خالصانه بنا بر مشهور در سال ۲۶۷ هجری درگذشت و شیعیان در غم و اندوه فراوان فرورفتند و با قلبی اندوهگین پیکر او را به خاک سپردند.

مراسم غسل و کفن و نماز او را فرزند برومندش محمد بن عثمان عهده دار بود. در غم چنین انسان متقی و پارسا، امام زمان علیه السلام هم عزادار شد و از ناحیه مقدسه در این مورد توقیعی به این مضمون صادر شد:

«أَنَا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، تَسْلِيمًا لِأَمْرِهِ وَرِضَاءً بِقَضَائِهِ عَاشَ أَبُوكَ سَعِيدًا وَمَاتَ حَمِيدًا فَرَحِمَهُ اللَّهُ وَالْحَقُّهُ بِأَوْلِيَائِهِ وَمَوَالِيهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، فَلَمْ يَزَلْ مُجْتَهِدًا فِي أَمْرِهِمْ سَاعِيًا فِيمَا يُقَرِّبُهُ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَاللَّهُ نَصْرُهُمْ وَجَهَّهُ وَأَقَالَهُ عَشْرَتَهُ»

همه ما از خداییم و به سوی او بر می گردیم. تسلیم فرمان خداییم و راضی به قضاء او. پدرت سعادت‌مندانه زندگی کرد و به نیکی از دنیا رفت. خدای رحمتش کند و به اولیاء و دوستدارانش ملحق نماید، که او همواره در راه آنها در تلاش بود و در به دست آوردن چیزی که به خداوند متعال نزدیکش می کرد، کوشا بود

خداوند روی او را درخششده و از لغزش‌هایش درگذرد.

در قسمت دیگر همین توقیع چنین آمده: «خداوند، به تو اجر فراوان و صبر نیکو عنایت کند تو در غم از دست دادن پدرت عزاداری، ما نیز چون تو عزاداریم، فراق و جدایی او تو را مضطرب و نگران کرده ما هم در غم او نگرانیم. از کمال سعادت او این بود که خداوند فرزندی چون تو به او عنایت فرمود که در جایش، نشینی و منصب او را به عهده گیری».

پیکر مطهر اولین نایب خاص حضرت مهدی ارواحنا فداه جناب عثمان بن سعید را در طرف غرب بغداد در محله‌ای معروف به «درب جبله» که در اول خیابان «المیدان» واقع شده دفن نموده‌اند.

۲ - دومین نایب خاص حضرت مهدی علیه السلام در دوران غیبت صغری ابو جعفر محمد بن عثمان عمیری بود که بعد از درگذشت پدرش عثمان سعید عهده‌دار این منصب گردید.

در تایید او مولایمان حضرت بقیة الله روحی لهُ الفداء چنین نوشتند:

«او در همین حال مورد وثوق و اعتماد ماست و او در پیش ما مقام و منزلتی دارد که او را دلشاد می‌سازد.»

محمد بن عثمان در دوران سفارت و نیابتش در حال تقیه به وظائف خود عمل می‌کرد.

اموال و وجوه شرعیه را از شیعیان دریافت می‌کرد و به صورت پنهانی همه را به محضر حضرت مهدی (عج) تقدیم می‌داشت و یا به گونه‌ای که حضرت مقرر فرموده بود به مصرف می‌رسانید. وکالت او را شیعیان راستین با دل و جان پذیرفته و در عدالت و وثاقت او تردیدی نداشتند.

محمد بن عثمان پس از چهل سال و اندکی خدمت افتخار تصدی پست رفیع نیابت، سرانجام در سال ۳۰۵ هجری از دنیا رفت و در نزدیکی قبر پدر بزرگوارش به خاک سپرده شد.

۳ - حسین بن روح نوبختی از صحابه مخصوص امام عسکری و وکیل و کارگزار محمد بن عثمان بود، در سال ۳۰۵ هجری به امر امام عصر روحی له الفداء به نیابت برگزیده شد.

حسین بن روح ایرانی و از خاندان نوبخت بود. در اولین نامه‌ای که از امام علیه السلام دریافت کرد چنین نوشته بود: ما وی را می‌شناسیم. خداوند تمام خوبی‌ها و خشنودی‌های خود را به او بشناساند و بسا عنایات خود او را خوشحال کند. از نامه او آگاه شدیم و به او در مسئولیتی که واگذار کرده‌ایم، اطمینان داریم. او نزد ما مقامی دارد که سبب خشنودی اوست، خداوند احسانش را به او افزونتر کند.

حسین بن روح که بیست و یک سال نیابت امام علیه السلام را بر عهده داشت از مقام علمی بالا برخوردار بود. او کتابی در فقه به نام «التأدیب» نوشت که علمای آن روز حوزه علمیه قم محتوایش را تأیید کرده بودند. فقهای بزرگ شهر قم در آن عصر با تمام علم و فقاہت از وی پیروی می‌کردند. «علی بن بابویه» محدث نامدار قم، برای دیدار با حسین بن روح به بغداد رفت، و پاسخ پرسش‌هایش را از وی دریافت کرد و به قم بازگشت.

از ابوسهل نوبختی سؤال کردند که چطور شد امر نیابت به شما واگذار نشد و به حسین بن روح واگذار شد.

در پاسخ گفت اگر امام زمان روحی له الفداء را در زیر لباس خود پنهان داشته باشد و بدنش را قطعه قطعه کنند تا او را نشان دهد هرگز چنین کاری را نخواهد کرد.

حسین بن روح سرانجام در ۱۸ شعبان سال ۳۲۶ وفات یافت و در محل نوبختیه بغداد به خاک سپرده شد.

۴ - حسین بن روح پس از ۲۱ سال تلاش، به دستور امام عصر (عج) شخصیت گرانقدر بغداد به نام علی بن سمری را به نیابت معرفی کرد.

علی بن محمد از شعبان ۳۲۶ تا نیمه شعبان ۳۲۹ هجری نیابت امام علیه السلام را بر عهده گرفت ولی

هنگام مرگ کسی را به عنوان جانشین خود معرفی نکرد. او به آنچه حسین بن روح انجام می داد اقدام نمود و وقتی عده‌ای از شیعیان نزد وی جمع شدند و گفتند که وکیل بعد از شما کیست؟ سخنی در این باره اظهار نداشت و گفت من مأمور نیستم که کسی را بعد از خود به عنوان نایب امام علیه السلام به مردم معرفی کنم، یک روز عده‌ای از بزرگان اطرافش بودند ناگه گفت خداوند به شما در مصیبت علی بن بابویه قمی (پدر شیخ صدوق) اجر عنایت فرماید، او در این ساعت از دنیا رفت. آنان ساعت و روز و ماه را یادداشت کردند. ۱۷ یا ۱۸ روز بعد خبر رسید که همان ساعت علی بن بابویه قمی رحلت نموده است.

چند روز قبل از وفاتش نامه‌ای به این مضمون از حضرت بقیة الله ارواحنا فداه برای او رسید:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّمَرِيُّ أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَ أَخَوَانِكَ فِيكَ؛ فَإِنَّكَ مَيِّتٌ مَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ سِتَّةِ أَيَّامٍ فَاجْمَعْ أَمْرَكَ وَلَا تُوصِ إِلَى أَحَدٍ فَيَقُومُ مَقَامَكَ بَعْدَ وَفَاتِكَ، فَقَدْ وَقَعَتِ الْغَيْبَةُ التَّامَّةُ فَلَا ظُهُورَ إِلَّا بَعْدَ إِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى ذِكْرُهُ وَذَلِكَ بَعْدَ طُولِ الْأَمْرِ وَقَسْوَةِ الْقُلُوبِ وَأَمْتِلَاءِ الْأَرْضِ جَوْرًا وَسَيِّئَاتِي شَيْعَتِي مَنْ يَدَّعِي الْمُشَاهَدَةَ، إِلَّا فَمَنْ ادَّعَى الْمُشَاهَدَةَ قَبْلَ خُرُوجِ السُّفْيَانِي وَالصَّيْحَةَ فَهُوَ كَذَابٌ مُفْتَرٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

(مدارک هر چهار نایب بحار ج ۵۱ و غیبت شیخ طوسی و کمال الدین صدوق)

به نام خداوند بخشنده و مهربان، ای علی بن محمد سمري خداوند در مصیبت تو پاداش برادرانت را بزرگ دارد، تو تا شش روز دیگر از دنیا خواهی رفت، پس امور خویش را فراهم آور و به هیچ کس وصیت مکن که پس از تو جانشین تو شود، به تحقیق «غیبت کبری» واقع شد و ظهوری نخواهد بود تا آنگاه که خدای متعال فرمان دهد و آن پس از مدت طولانی و قساوت دلها و پرشدن زمین از ستم است و به زودی افرادی نزد شیعیان من مدعی مشاهده (و ارتباط با امام غائب به عنوان نایب خاص) می شوند. آگاه باشید که هر کس پیش از «خروج سفیانی» و پیش از «صیحه» (خروج سفیانی و صیحه دو علامت قطعی از علاماتی هستند که نزدیک ظهور امام عصر ارواحنفاذاه واقع می شود) چنین ادعایی نماید دروغگو و افترازننده است «و لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاَّ بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

درست روز ششم آخرین سفیر خاص امام علیه السلام ابوالحسن علی بن محمد سمري از دنیا رفت و غیبت کبری آغاز گردید.

با پایان یافتن غیبت صغری که جمعاً ۶۹ سال بود (و اگر مبدأ آن را میلاد امام علیه السلام حساب کنیم ۷۴ سال بوده) غیبت کبری آغاز شد، در غیبت صغری

رابطه مردم با امام روحی له الفدا به طور کلی قطع نبود ولی محدود بود و هر کسی از شیعیان می توانست به وسیله نواب خاص حضرت با آن بزرگوار ارتباط برقرار کرده و مشکلات و مسائل خود را به عرض امام علیه السلام برساند و توسط آنان پاسخ دریافت دارد و گاهی هم برای بعضی مقذور بود که به محضر امام زمان سلام الله علیه شرفیاب شوند. ولی در دوران غیبت کبری ارتباط قطع شد و مردم مکلف شدند در مسائل خود به نواب عام و مراجع تقلید و آگاهان به احکام شرع مراجعه کنند.

مرحوم طبرسی در کتاب احتجاج از امام صادق علیه السلام حدیث مفصلی را نقل می کند که عمر بن حنظله از حضرت سؤال نمود، آنگاه حضرت در بخشی از پاسخ چنین فرمود:

«مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَمَّنْ قَدَرُوِي حَدِيثُنَا، وَ نَظَرَ فِي حَالِنَا وَ حَرَامِنَا، وَ عُرِفَ أَحْكَامِنَا، فَلْيَرْضَا بِه حُكْمَا، فَإِنِّي قَدْ جَعَلْتُهُ عَلَيْكُمْ حَاكِمًا فَإِذَا حَكَمَ بِحُكْمٍ وَ لَمْ يَقْبَلْهُ مِنْهُ فَإِنَّمَا بِحُكْمِ اللَّهِ اسْتَخَفَّ وَ عَلَيْنَا رَدُّ الرَّأْيِ عَلَيْنَا كَافِرٌ وَ رَادُّ عَلَيَّ اللَّهِ وَ هُوَ عَلَيَّ حَدِّ مِنَ الشَّرْكِ بِاللَّهِ» سفينة البحار ج

۲ ص ۳۸۱

هر کس از میان شما احادیث ما را نقل کند و در حلال و حرام ما صاحب نظر باشد و آشنای به احکام ما باشد به حکم فتوای او رضایت بدهید. زیرا که من

ایشان را بر شما حاکم قرار داده‌ام و اگر ایشان حکمی را صادر نمایند و کسی آن را قبول نکند بداند که حکم خدا را سبک شمرده و در واقع ما ائمه را رد کرده و کسی که ما را رد کند کافر است و خدا را رد کرده و تا حد شرک به خدا پیش رفته است.

نتیجه آنکه در زمان غیبت کبری امور مسلمین به دست ولیّ فقیه است و باید حلال و حرام خدا با نظر آنها بیان شود و بر کسی که به درجه اجتهاد و استنباط احکام نرسیده واجب و لازم است که از آن بزرگواران که تأیید شده ائمه و خاصه حضرت بقیه الله علیه السلام هستند تبعیت و تقلید نماید.

زیارت امام عصر (عج) در حرم مطهر امام رضا علیه السلام

۴۳. السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِيفَةَ الرَّحْمَانِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا قَاطِعَ الْبُرْهَانِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اِمَامَ الْاِنْسِ وَ الْجَانِّ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلٰی اَبَائِكَ الطَّيِّبِينَ وَ اَجْدَادِكَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ» صحیفه مهدیه به نقل از صفات الصالحین ص ۲۴۳.

سلام بر تو ای صاحب زمان، سلام بر تو ای جانشین خدای رحمان، سلام بر تو ای شریک و هم سنگ قرآن، سلام بر تو ای چیره شونده بر دیگران با برهان و دلیل، سلام بر تو ای امام آدمیان و جنیان، سلام بر

تو و بر اجداد پاک و پدران پاکیزه‌ات که معصوم بودند، و رحمت و برکت‌های الهی نثارتان باد.
السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآن:

امام زمان علیه السلام چگونه شریک قرآن است؟ این شرکت در هدایت خلق و انتساب داشتن به خداوند تبارک و تعالی است. یعنی همان‌طور که قرآن و وحی فقط از جانب پروردگار متعال است ائمه طاهرین علیهم السلام نیز به امر الهی و اراده او منصوب به امامت می‌شوند و آنچه از علوم و کمالات و مقام عظمت دارند عنایت شده از جانب خداست.

قرآن و عترت دو شریک مطمئن و از هم جدا ناشدنی و غیر قابل تفکیک هستند.

حدیث ثقلین که مورد اتفاق جمیع گروه‌های اسلامی و از نظر سند محکم و قاطع است این حقیقت را تأیید می‌کند.

«أَنْتَ تَارِكٌ فَيْكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَ عِثْرَتِي أَهْلُ بَيْتِي مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضِلُّوا أَبَدًا وَ إِنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرُدَّا عَلَيَّ الْحَوْضِ» کنز العمال ۸۷۰ و بحار ج ۲۳ ص

۱۰۶ و فضائل الخمسه ص ۵۶

من در میان شما دو امانت گرانبها می‌گذارم یکی کتاب خدا، قرآن و دیگری عترت و اهل بیت خودم شما تا وقتی که به این دو تمسک جویند گمراه

نخواهید شد و این دو یادگار من هیچگاه از هم جدا نمی شوند.

امام صادق علیه السلام فرمود:

انَّ اللهَ جَعَلَ وَلَا يَتَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ قُطْبَ الْقُرْآنِ، وَ قُطْبَ جَمِيعِ الْكُتُبِ عَلَيْهَا يَسْتَدِيرُ مُحْكَمُ الْقُرْآنِ وَ بِهَا نُوّهَتْ الْكُتُبُ وَ يَسْتَبِينُ الْإِيمَانُ» تفسیر عیاشی ج ۱ ص ۵

خداوند ولایت ما، اهل بیت، را قطب همه کتابهای آسمانی قرار داده است که قرآن محکم بر گرد آن می چرخد و به وسیله آن ولایت، کتابهای الهی عظمت می یابد و ایمان روشن و آشکار می شود.

امیرمؤمنان علی علیه السلام فرمود: «ذَلِكَ الْقُرْآنَ فَاسْتَنْطِقُوهُ، وَ لَنْ يَنْطِقَ، وَ لَكِنْ أُخْبِرْكُمْ عَنْهُ» خطبه ۱۵۸ نهج البلاغه

این قرآن است، پس آن را به زبان آورید، اما او هرگز خودش سخن نخواهد گفت، بلکه من شما را از آن آگاه می کنم.

حالا تا حدی متوجه شریک قرآن بودن امام عصر روحی له الفداء می شویم چرا که آن نازنین بیان کننده و مفسر قرآن است آنچه را از قرآن شریف تا عصر دولت کریمه اش مجهول مانده توسط او ظاهر و آشکار خواهد شد و علوم قرآنی به صورت کامل تبیین خواهد گشت. مولاایمان علی علیه السلام در خطبه ۸۷ نهج البلاغه وقتی عترت پیامبر صلی الله

عليه و آله را توصیف می‌کند می‌فرماید: «هُمُ أَزِمَّةُ الْحَقِّ وَ أَعْلَامُ الدِّينِ وَ أَلْسِنَةُ الصِّدْقِ، فَأَثَرُ لَوْ هُمْ بِأَحْسَنِ مَنَازِلِ الْقُرْآنِ»

آنان زمام‌های حق هستند (شما را به سوی حق می‌کشانند) و نشانه‌های دین و زبانهای راستی و راستگویی. پس آنان را در بهترین منزلگاههای قرآن فرود آورید. و در یک کلام عرض می‌کنم که شریک القرآن یعنی همان کاری را که قرآن می‌کند امام عصر روحی له الفداء نیز انجام می‌دهد.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْإِنْسِ وَالْجَانِّ:

امام زمان علیه السلام همانطور که امام همه انسانهاست امام جنیان نیز هست.

ابو حمزه ثمالی می‌گوید: برای رسیدن به خدمت امام باقر علیه السلام اجازه خواستم. به من گفته شد عده‌ای نزد آن حضرت هستند. کمی صبر کن تا بیرون بیایند (پس از چندی) افرادی بیرون آمدند که من آنها را نشناختم. آن حضرت به من اجازه شرفیابی داد. خدمت رسیدم و عرض کردم: فدایت شوم، اینک زمان بنی‌امیه است و از شمشیرهایشان خون می‌چکد و شما با ایشان ملاقات می‌کنی؟! فرمود: ای اباحمزه! آنها هیأتی از جنیان شیعه ما بودند که برای پرسش از مسائل دینی خود آمده بودند.

شناخت
ابو حمزه ثمالی (عج)

السَّلَامُ عَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ وَآجِدَادِكَ الطَّاهِرِينَ
الْمَعْصُومِينَ.

سلام بر پدران پاکیزه و اجداد طاهرین و معصومت.

پدران و اجداد امام عصر (عج) نسل قبل نسل همگی
پاک و پاکیزه بودند همه از صلبهای پاک به رحمهای
پاکیزه منتقل شدند.

«أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ
يُطَهِّرَكُم تَطْهِيراً» احزاب - ۳۳

حق این است که خدا می خواهد نا پاکی را از شما
اهل بیت ببرد و پاکیزه تان کند.

ابن عباس روایت کرده که «مانه ماه همه روزه شاهد
این جریان بنودیم که رسول خدا صلی الله علیه و آله
هنگام هر نمازی به در خانه علی بن ابی طالب
علیه السلام آمد و گفت «سلام بر شما اهل بیت و
رحمت خدا و برکات او «أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُم تَطْهِيراً»

در زیارت مطلقه حضرت سیدالشهدا امام حسین
علیه السلام شهادت می دهیم که:

«أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا»

شهادت می دهیم که تو نوری بودی در صلبهای
انسانهای بزرگوار و در ارحام پاکیزه به پلیدی های
دوران جاهلیت آلوده نشدی.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلْفَةَ
الرَّحْمَانِ:

*** **

یا رب گواه باش که از نسل فاطمه
هشت است و چهار سرور و هادی و رهبرم
جز بر امام غائب وحی، پور عسکری
پیری و مرشدی نبود هیچ در برم
یا رب ز جرم و معصیتم در گذر که نیست
غیر از امید عفو تو امید دیگرم

*** **

ای جان‌شین خدای مهربان! جز مهربانی از تو انتظار
نداریم، ما را دریاب که در منجلاب گناه و هوای غبار
آلوده از معصیت غوطه‌وریم، دستمان را بگیر و از این
امواج خروشان فتنه‌های آخر الزمان، ای غریق نجات،
نجاتمان ده: «الْغَوْثَ، الْغَوْثَ، الْغَوْثَ، اَدْرِ كُنِّي، اَدْرِ كُنِّي،
اَدْرِ كُنِّي، السَّاعَةَ، السَّاعَةَ، الْعَجَلَ، الْعَجَلَ، الْعَجَلَ»
زیارت شب نیمه شعبان:

شب نیمه شعبان همانند شبهای قدر در ماه مبارک
رمضان دارای فضیلت و ارزش است خصوصاً که
مصادف با شب میلاد امام عصر روحی‌له‌الفداء است.
چند دعا و زیارت برای آن شب نقل شده که به یکی از
آنها و به بعضی از فرازهایش که درباره معرفی
شخصیت امام بزرگوارمان هست می‌پردازیم.

اندکی بعد صاحب الامر سلام الله علیه متولد شد آن ماه پاره را دیدم که مواضع هفتگانه سجده را روی زمین گذاشته و ذکر حق می گوید: او را در آغوش گرفتم در حالی که برخلاف نوزادان دیگر از آرایش ولادت پاک و پاکیزه بود.

در این هنگام امام عسکری علیه السلام صدا زد: عمه جان! فرزندم را نزد من بیاور، او را نزد پدر بزرگوارش بردم، او را به سینه چسبانید و زبان در دهانش گذارد و دست بر چشم و گوش او کشید و فرمود: «تَكَلَّمْ يَا بُنَيَّ» فرزندم حرف بزن. آن مولود مسعود گفت: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ثُمَّ صَلَّى عَلَيَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ إِلَيَّ أَنْ وَقَفَ عَلَيَّ أَبِيهِ ثُمَّ أَحْجَمَ»

شهادت می دهم به وحدانیت پروردگار و رسالت حضرت محمد صلی الله علیه و آله سپس بر امیرالمؤمنین و ائمه طاهرین علیهم السلام درود فرستاد و چون به نام پدرش رسید دیدگان گشود و سلام کرده.

امام علیه السلام فرمود: عمه جان: او را نزد مادرش ببر تا به او نیز سلام کند و باز نزد من برگردان. او را نزد مادرش بردم سلام کرد. مادر نیز جواب سلامش

را داد سپس او را پیش امام حسن عسکری علیه
السلام برگرداندم» بحار ج ۵۱ ص ۲
مرحوم میرجهانی صاحب کتاب مواهب الدهور فی
علائم الظهور چنین سروده است:

*** **

در دل کشدم آتش هجر تو زبانه
آخر کشدم از غمت این آه شبانه
خونم چکد از دیده ز دوری تو تا کی
تا چند روم در طلبت خانه به خانه
هر سو نگرم مهر دل آرای تو جویم
هر جا گذرم می طلبم از تو نشانه
دل بر سر آن شد که به پای تو دهد جان
گر دست دهد وصل تو ای در یگانه
آیا رسد آن طالع فیروز که روزی
روزی شوم دولت دیدار تو یانه
سخت است به هر جمع پریشان تو بیند
یاران همه مشغول و تو غایب ز میانه
برخیز بساط ستم و جور تو برچین
برهان همه یاران خود از جور زمانه
حیران به امید است که دیدار تو بیند
روزی که زنی تکیه بر اورنگ شهانه

*** **

ای مولود نیمه‌شعبان ای آنکه با وجودت کلمه الله کامل شد نسل امروز ما را دریاب و آنان را دستگیری کن تا هر جایی نروند و به هر اندیشه و باوری رو نیاورند هر فرد بی‌هویتی را الگوی خود قرار ندهند.

به سراغ انسان کامل آمده و از جام جلوه‌های قدس‌یش بنوشند و به شوق آمده و واله و حیران تو گردند.

مولاجان، جوانان ما در آزمایش سختی قرار گرفته‌اند دشمنان با انواع وسایل روز به جنگ اعتقادات و اخلاقیاتشان آمده و دارند از دست می‌روند.

بزرگوارا، به آه سوز دل پدران و مادران متعهد و با ایمانشان سوگندت می‌دهیم که لطف و عنایتت را از ما دریغ نفرمایی که بی‌تو بودن یعنی تهی شدن از همه چیز!

درد جانسوز مرا از کرم‌ت درمان کن

مشکلات من را ماتمزده را آسان کن

عمر من طی شده در حسرت دوران وصال

آنچه باقی است از این عمر در آن دوران کن

چه خطرها که ز دریای فتن موج زن است

در امانم تو از آن مهلکه طوفان کن

تیشه در آن دست خداوندی گیر

کاخ کفروستم از پایه‌وبین ویران کن

ای عزیزی که نهان از نظری، ظاهر شو

جلوه‌گر عزت آل‌علی و قرآن کن

من ندانم که چه خواهم ز تو، ای معدن حسن

در خور مرحمت خویش به من احسان کن

تا که در چهره نورانی تو محو شود

ملتجی را به سراپرده خود مهمان کن

*** ** **

۴۵. اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَي خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنِ
عَوَالِمِهِمْ، اللَّهُمَّ وَادْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَ
اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ ثَارَنَا بِشَارِهِ وَاكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ
وَخُلَصَائِهِ وَأَحِينَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ وَ
بِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ:

خدایا درود فرست بر خاتم معصومین و قائم آنها که
پنهان است از عوالم آنها، الهام ما را به دوران آن
حضرت برسان تا درک ظهور و قیامش کنیم و ما را
از یاران او قرار ده و خونخواهی ما را به خونخواهی
آن گرامی قرین کن و ما را جزء یاران و اراتمندان
بنویس و ما را در دولت کریمه حضرت زنده کن تا
متنعم از نعمت وجودش باشیم و با او هم صحبت و
همراه گردیم و به حق او پا برجا و از بدی کنار بمانیم
ای مهربانترین مهربانان.

بیشترین پیام این بخش دعای شب نیمه شب
درخواست درک ظهور و حضور امام عصر روحی له
الفداء است که افتخار بزرگی است هم صحبتی با آن
حضرت و جزء یارانش شدن.

تلاش کنیم که اگر جزء ۳۱۳ نفر نیستیم جزء آن ده هزار نفری باشیم که در روایت آمده است:

«رَوَى الْمُفَضَّلُ بْنُ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: إِذَا أَدْنَى عَزَّ وَجَلَّ لِلْقَائِمِ فِي الْخُرُوجِ، صَعَدَ الْمُنْبِرَ، وَدَعَا النَّاسَ إِلَى نَفْسِهِ وَنَاشَدَهُمْ بِاللهِ وَدَعَاهُمْ إِلَى حَقِّهِ، وَأَنْ يَسِيرَ فِيهِمْ بِسِيرَةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيَعْمَلَ فِيهِمْ بِعَمَلِهِ، فَيَبْعَثَ اللهُ جَلَّ جَلَالُهُ جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامَ حَتَّى يَأْتِيَهُ فَلْيَنْزِلْ عَلَى الْحَطِيمِ ثُمَّ يَقُولَ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ تَدْعُونِي؟ فَيُخْبِرُهُ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيَقُولُ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَا أَوْلُ مَنْ يُبَايِعُكَ أَبْسَطُ يَدِكَ، فَيَمْسَحُ عَلَى يَدِهِ وَقَدْ وَاوَاهُ ثَلَاثُمِائَةَ وَبَضْعَةَ عَشَرَ رَجُلًا فَيُبَايِعُهُ وَيُقِيمُ بِمَكَّةَ حَتَّى يُتِمَّ أَصْحَابُهُ عَشْرَةَ آلَافِ أَنْفُسٍ ثُمَّ يَسِيرُ مِنْهَا إِلَى الْمَدِينَةِ». بحارج ۵۲ ص ۲۳۷

مفضل بن عمر روایت می‌کند که امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود: هنگامی که خداوند اجازه قیام به حضرت قائم (عج) می‌دهد به منبر می‌رود و مردم را به خود دعوت می‌کند و مردم را به خدا سوگند می‌دهد درباره حق خودش و در بین آنان روش جدش رسول الله صلی الله علیه و آله را به اجرا در می‌آورد و همان‌طور که پیامبر عمل کرد عمل می‌کند.

خداوند جل جلاله جبرئیل را مبعوث می‌کند تا اینکه به سراغ امام عصر علیه السلام در نقطه حطیم کعبه

آید. به امام علیه السلام می گوید به چه چیز مردم را دعوت می کنی؟ حضرت قائم (عج) برای جبرئیل علیه السلام بازگو می کند. جبرئیل علیه السلام می گوید من اول کسی هستم که با تو بیعت می کنم دستت را باز کن جبرئیل دستان امام را لمس می کند و سپس ۳۱۳ نفر با آن حضرت بیعت می کنند.

امام زمان علیه السلام در مکه می ماند تا تعداد یارانش به ده هزار نفر می رسند آنگاه به سوی مدینه حرکت می کند.

برای رسیدن به جایگاهی که حداقل جزء ده هزار نفری باشیم که در مکه به امام علیه السلام ملحق می شوند تهذیب نفس، تصفیه اخلاق و تبعیت از احکام شرعی الزامی است؛ اول وظیفه داریم نسبت به مولایمان معرفت پیدا کنیم و بعد رهرو و مبلغ آقا باشیم.

در همین راستا از اصلاح خویش و خانواده غافل نباشیم که به طور قطع و یقین آن ده هزار نفر افراد پاک و دور از گناه هستند که لیاقت اعوان و انصار شدن آن گرامی را پیدا می کنند.

مولایمان امیرمؤمنان در نامه ۴۵ نهج البلاغه نشانه های یاران دین خدا و حزب الله را اینچنین بیان می فرماید: «طُوبَى لِنَفْسٍ أَدَّتْ إِلَى رَبِّهَا فَرَضَهَا... فِي مَعْشَرِ أَسْهَرِ عِيُونِهِمْ خَوْفٌ مَعَادِهِمْ، وَ تَجَافَتْ عَنْ مَضَاجِعِهِمْ جُنُوبُهُمْ،

وَهُمَّ مَتَّ بِذِكْرِ رَبِّهِمْ شِفَاهَهُمْ، وَ تَقَشَّعَتْ بِطُؤْلِ
اسْتِغْفَارِهِمْ ذُّؤُوبُهُمْ، أَوْ لَيْكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ».

خوشا انسانی که وظیفه خود را به پروردگارش ادا
کرد... آنان که خوف روز قیامت، شب هنگام
چشمانشان را بیدار نگه داشته و پهلوهایشان را از
بستر نرم دور ساخته و لبهایشان به ذکر خداوند
می‌جنبند و از بسیاری استغفار گناهانشان زدوده شده
است. آنان حزب و گروه خداوندند و بدانید که حزب
خدا پیروز است.

حقیر عرض می‌کنم امام زمان علیه السلام نمونه‌هایی
از آن یاران در زمان معاصر ما داشته و دارد تا معیار
یار حضرت شدن را به دست آوریم.

در اوایل ماجرای کشف حجاب در دوره رضاخان
ملعون در رابطه با نحوه مبارزه با آن هر یک از علما
نظر خاصی داشتند. مرحوم آیت‌الله گلپایگانی رحمه‌الله
علیه می‌گفت: من بسیار ناراحت بودم از اینکه نمی
دانستم وظیفه ما چیست، راهی ندیدم جز اینکه به
حضرت ولی عصر ارواحناله الفداء توسل پیدا کنم و
از آن حضرت استمداد بطلبم. عرض کردم: یابن
الحسن وظیفه مرا معین فرماید.

شب در عالم رؤیا تابلوی بسیار بزرگی را دیدم که با
خطی درشت و خوانا بر آن نوشته شده بود «فَإِذَا ظَهَرَ

عَلَيْكُمْ الْفِتْنُ فَعَلَيْكُمْ بِشَيْخِ عَبْدِ الْكَرِيمِ» هر وقت فتنه‌ها ظاهر شد، بر شما باد مراجعه به شیخ عبدالکریم.

از خواب بیدار شدم و خدمت مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری رسیده، خوابم را گفتم. ایشان فرمود: «باید کمر همت را بست تا از هر راه ممکن اقدام نمایم» میر مهر ص ۵۹

*** **

گرچه مورم تو سلیمانی نما

بحر جودی وصف رحمانی نما

بین خرابم در خرابات غمت

لطف کن شاها به من از مرحمت

ذره‌ام گر تابشی سویم کنی

آفتاب آسمان رویم کنی

بر رخت آشفته حالم می‌نگر

بر درت سوز مقالم می‌نگر

*** **

عباد مداینی می‌گویند به امام صادق علیه السلام عرض کردم: فدایت شوم، آیا این طور نیست که برای خویش دعا نمودید؟

فرمود: برای نور آل محمد صلی الله علیه و آله و غایب و انتقام گیرنده از دشمنان آل محمد بر امر خدا، دعا کردم.

گفتم: فدایت شوم، کی خروج می‌کند؟

فرمود: هر گاه آن که خلقت و امر در دست اوست
بخواهد. بحار ج ۸۶ ص ۶۲

امام صادق علیه السلام در دعای فوق بیشترین چیزی
را که از خداوند برای حضرت مهدی ارواحنفا داده
درخواست می کند نصرت و پیروزی اوست.

دعا برای ظهور امام عصر روحی له الفداء بعد از
نماز ظهر.

۴۶ - اللَّهُمَّ أَيِّدُهُ بِنَصْرِكَ، وَأَنْصُرْ عَبْدَكَ، وَقَوِّ أَوْلِيَاءَهُ
وَصَبِّرْهُمْ، وَافْتَحْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَعَجِّلْ
فَرَجَهُ وَامْكِنْهُ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ:

با یاری خودت (امام مهدی (عج) را تأیید کن و
بندهات را یاری نما و اصحابش را قوت و شکیبایی
بخش و برای ایشان از نزد خودت چیرگی و نصرت
عطا فرما و در فرجش تعجیل کن و او را بر دشمنانت
و دشمنان پیامبرت امکانات ده ای مهربان ترین
مهربانان.

در کتاب «فلاح السائل» آمده است: از اذکار مهم در
تعقیب نماز ظهر، اقتدا کردن به امام صادق علیه
السلام در دعا کردن برای حضرت مهدی صلوات الله
علیه السلام، امامی که رسول خدا حضرت محمد
صلی الله علیه و آله در روایات صحیح به امتش

بشارت او را داده است و به امتش وعده داده که آن حضرت در آخر الزمان ظهور می کند.

چنان که محمدبن رهبان دبیلی این مطلب را این گونه روایت کرده است: ابوعلی محمدبن حسن بن محمدبن جمهور قمی به ما گفت: پدرم از پدرش محمدبن جمهور و او از احمدبن حسین سکری و او از عیادبن محمدبن مدائنی نقل کرد که او به ما گفت: در مدینه بر امام صادق علیه السلام وارد شدم هنگامی که از نماز ظهر فارغ شده بود، او دستها را به سوی آسمان بلند کرده بود و دعای مذکور را می خواند.

دراکثر دعاهایی که مربوط به آن نازنین می شود این جمله عجل فرجه و یا مشابه آن به چشم می خورد که حکایت از اهمیت مطلب دارد و تکلیف را برای ما مشخص می کند که هر صبح و شام در ابتدا و شروع هر نماز و بین و پایان آن فرج آقا را از خدا بخواهیم که فرج او فرج خود ما نیز هست.

*** **

فکر بلبل همه آنست که گل شد یارش

گل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش

دلربایی همه آن نیست که عاشق بکشند

خواجه آنست که باشد غم خدمتکارش

بلبل از فیض گل آموخت سخن ورنه نبود

این همه قول و غزل تعبیه در منقارش

آن سفر کرده که صد قافله دل همزه اوست
هر کجا هست خدایا به سلامت دارش
صحبت عافیت گرچه خوش افتاد ای دل
جانب عشق عزیزست فرومگذارش
دل حافظ که به دیدار تو خوگر شده بود
ناز پرورده وصالست مجو آزارش

*** ** ***

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَرَجَ وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ
أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ «أَمِينَ رَبِّ
الْعَالَمِينَ».

** ** ** ** ** ** **

فهرست کتابهای انتشار یافته توسط موسسه تحقیقاتی اشاراتی فیض کاشانی

عنوان	مؤلف	بها / تومان
قرآن ترجمه ذیل (اندیکس)	عثمان طه	۵۰۰۰
قرآن ترجمه ذیل بدون اندیکس	عثمان طه	۴۰۰۰
قرآن ترجمه ذیل اندیکس قابداری	عثمان طه	۶۰۰۰
قرآن کریم بدون ترجمه	خط عثمان طه - وزیر	۴۰۰۰
قرآن کریم بدون ترجمه	خط عثمان طه - رحلی	۶۰۰۰
قرآن کریم ترجمه ذیل (بدون اندیکس)	خط عثمان طه - رحلی	۶۰۰۰
قرآن کریم ترجمه ذیل با اندیکس	خط عثمان طه - رحلی	۶۵۰۰
قرآن کریم ترجمه ذیل با اندیکس قابداری	مهدی الهی قمشای - رحلی	۱۰۰۰۰
قرآن کریم با ترجمه مقابل	سید کاظم ارفع - وزیر	۵۵۰۰
قرآن کریم با ترجمه مقابل	مهدی الهی قمشای - جیبی	۳۵۰۰
قرآن کریم با ترجمه مقابل	مهدی الهی قمشای	۵۵۰۰
قرآن کریم ترجمه ذیل	مهدی الهی قمشای یک شانزدهم	۲۰۰۰
قرآن کریم ترجمه ذیل	مهدی الهی قمشای - کیفی	۲۵۰۰
قرآن قابداری ترجمه ذیل (خط شریف)	مهدی الهی قمشای	۶۵۰۰
قرآن قابداری ترجمه ذیل (اندیکس)	مهدی الهی قمشای	۵۰۰۰
قرآن ساده شریف	مهدی الهی قمشای	۴۵۰۰
نهج البلاغه	سید کاظم ارفع - وزیر	۷۰۰۰
نهج البلاغه	سید کاظم ارفع - جیبی	۴۵۰۰
نهج البلاغه فارسی (شومیز)	سید کاظم ارفع	۳۰۰۰

۱۲۰	کاظم سعید پور	آموزش قرآن سهل
۷۰۰	مهدی محسنی	راز حافظ
۱۸۰۰	علی جلال لو	بوف بیمار
۱۳۰۰	مریم گوهری	از بلوغ تا یائسگی
۱۲۰۰	ریاحی فرد	رسالت بی کران
۱۵۰۰	ریاحی فرد	کشکول ریاحین
۱۵۰۰	شمس‌الدین متاجی کجوری	به یاد روز واپسین
۱۲۵۰	سید کاظم ارفع	۲۰۰ پرسش و ۲۰۰ پاسخ
۷۰۰	امیر خاکسار	کوثر خون
۱۵۰۰	مهندس انتظاری	صد صلوات
۸۰۰	فاطمه فیروز بخت	افسانه پریان
۱۴۰۰	احمد سمیع	صحیفه شادی
۲۰۰۰	یعقوب محمودی-امیر نظری	یکصد روش برای تدریس انشاء و نگارش
۱۵۰۰	یعقوب محمودی-امیر نظری	کتاب کار انشاء و نگارش
۱۰۰۰	احمد سمیع	نی ناله عشاق
۲۵۰۰	حاج یوسف طالبی	بر آستان اشک
۲۰۰۰	سید کاظم ارفع	شناخت ابا صالح در آموزه های دعا و زیارت

نشانی: خیابان انقلاب، پیچ شمیران، خیابان صفی علیشاه

بعد از چهار راه هدایت - پلاک ۱۶۲ و ۱۶۴

تلفن: ۷۷۵۲۳۰۰۹ - ۷۷۵۲۸۷۹۳ تلفکس: ۷۷۵۳۵۶۱۲ همراه: ۰۹۱۲-۱۲۵۳۸۲۸

WWW.INFO@FKASHANI-PUBS.COM

E.mail:INFO@FKASHANI - PUBS.COM